

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XIV* legislatura · tercer període · número 277 · dilluns 4 d'abril de 2022

TAULA DE CONTINGUT

1. Tramitacions closes amb text aprovat o closes en la formulació

1.01. Lleis i altres normes

1.01.10. Normes de règim interior

Modificació de l'apartat 2 de la disposició transitòria de l'Acord de la Comissió d'Afers Institucionals del 17 de febrer de 2022, relatiu a la derogació de l'article 79 del Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya (BOPC 243, 22.02.2022)
221-00024/13

Aprovació

9

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.01. Projectes de llei

Projecte de llei de composició del Consell d'Educació de Catalunya

200-00007/13

Text presentat

10

3.01.02. Proposicions de llei

Proposició de llei de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el senellarisme

202-00029/13

Esmenes a la totalitat

15

Proposició de llei de deflactació de l'escala autonòmica de l'impost sobre la renda de les persones físiques per a eliminar-ne els efectes de la inflació

202-00031/13

Tramesa a la Comissió

67

Termini de presentació d'esmenes a la totalitat

67

Proposició de llei de modificació de la Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista, per la instauració d'unitats de valoració forense integral, per la lluita contra la violència masclista

202-00032/13

Tramesa a la Comissió

67

Termini de presentació d'esmenes a la totalitat

67

Proposició de llei d'aprofundiment dels requisits d'incompatibilitat de la condició de membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals per a garantir-ne la veritable independència

202-00033/13

Tramesa a la Comissió

68

Termini de presentació d'esmenes a la totalitat

68

Proposició de llei de modificació de l'article 14 de la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació

202-00037/13

Presentació: GP CUP-NCG

68

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre el millorament dels polígons empresarials

250-00528/13

Tramesa a la Comissió

70

Termini de presentació d'esmenes

70

Proposta de resolució sobre les necessitats educatives de Lleida i la construcció de l'Institut de Capped

250-00529/13

Tramesa a la Comissió

70

Termini de presentació d'esmenes

70

Proposta de resolució sobre la titularitat pública de l'atenció sanitària de Terrassa i l'àrea d'influència

250-00531/13

Tramesa a la Comissió

70

Termini de presentació d'esmenes

70

Proposta de resolució sobre la defensa de l'espanyolitat de Melilla i Ceuta i de les places de sobirania al nord d'Àfrica

250-00532/13

Tramesa a la Comissió

71

Termini de presentació d'esmenes

71

Proposta de resolució sobre la creació d'una comissaria dels Mossos d'Esquadra a l'Anoia Sud

250-00533/13

Tramesa a la Comissió

71

Termini de presentació d'esmenes

71

Proposta de resolució sobre els convenis amb entitats per a aconseguir espais per a mesures penals alternatives

250-00534/13

Tramesa a la Comissió

71

Termini de presentació d'esmenes

71

Proposta de resolució sobre la supressió de l'Observatori de la Igualtat de Gènere

250-00535/13

Tramesa a la Comissió

71

Termini de presentació d'esmenes

72

Proposta de resolució sobre l'accés als cossos de les policies locals

250-00536/13

Tramesa a la Comissió

72

Termini de presentació d'esmenes

72

Proposta de resolució sobre la supressió del tribut metropolità

250-00537/13

Tramesa a la Comissió

72

Termini de presentació d'esmenes

72

Proposta de resolució sobre la participació de les entitats municipals descentralitzades dels fons europeus Pròxima Generació

250-00538/13

Tramesa a la Comissió

72

Termini de presentació d'esmenes

72

Proposta de resolució sobre la senyalització i conservació dels vestigis de la Batalla del Segre a l'entorn de la Bordeta, a Lleida

250-00539/13

Tramesa a la Comissió

73

Termini de presentació d'esmenes

73

Proposta de resolució sobre el Centre d'Interpretació del Patrimoni de la Guerra Civil d'Alcoletge

250-00540/13

Tramesa a la Comissió

73

Termini de presentació d'esmenes

73

Proposta de resolució sobre l'expedició i renovació del títol de família nombrosa	
250-00541/13	
Tramesa a la Comissió	73
Termini de presentació d'esmenes	73
Proposta de resolució sobre la necessitat d'incrementar la inversió en les llistes d'espera de la dependència i la presentació d'un pla de xoc emergent	
250-00542/13	
Tramesa a la Comissió	73
Termini de presentació d'esmenes	74
Proposta de resolució sobre la senyalització dels espais públics amb pictogrames per a millorar la qualitat de vida de les persones amb trastorn de l'espectre autista	
250-00543/13	
Tramesa a la Comissió	74
Termini de presentació d'esmenes	74
Proposta de resolució sobre la supressió de l'impost sobre les emissions del diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica	
250-00544/13	
Tramesa a la Comissió	74
Termini de presentació d'esmenes	74
Proposta de resolució sobre la protecció dels infants davant les pràctiques culturals nocives	
250-00545/13	
Tramesa a la Comissió	74
Termini de presentació d'esmenes	74
Proposta de resolució sobre l'eliminació de la discapacitat com a causa legal d'interrupció de l'embaràs	
250-00546/13	
Tramesa a la Comissió	75
Termini de presentació d'esmenes	75
Proposta de resolució de suport al poble cors	
250-00547/13	
Tramesa a la Comissió	75
Termini de presentació d'esmenes	75
Proposta de resolució sobre la Fundació Conservatori Liceu	
250-00548/13	
Tramesa a la Comissió	75
Termini de presentació d'esmenes	75
Proposta de resolució sobre l'establiment d'un servei de metrobús al Penedès	
250-00549/13	
Tramesa a la Comissió	75
Termini de presentació d'esmenes	76
Proposta de resolució de suport al transport col·lectiu de viatgers	
250-00550/13	
Tramesa a la Comissió	76
Termini de presentació d'esmenes	76
Proposta de resolució sobre la deflactació de la tarifa autonòmica de l'impost sobre la renda de les persones físiques	
250-00551/13	
Tramesa a la Comissió	76
Termini de presentació d'esmenes	76
Proposta de resolució sobre la sol·licitud d'un informe de l'Oficina de l'Expresident Carles Puigdemont relatiu als contactes amb Rússia i sobre la suspensió del finançament de l'Oficina fins a la comprovació dels fets	
250-00552/13	
Tramesa a la Comissió	76
Termini de presentació d'esmenes	76
Proposta de resolució sobre l'aprovació d'un pla de difusió del flamenc	
250-00553/13	
Tramesa a la Comissió	77
Termini de presentació d'esmenes	77

Proposta de resolució sobre la construcció de centres penitenciaris de dones amb capacitat suficient per a la plena aplicació de la normativa penitenciària	
250-00554/13	
Tramesa a la Comissió	77
Termini de presentació d'esmenes	77
Proposta de resolució sobre la construcció d'un centre penitenciari per a interns preventius a la Zona Franca de Barcelona	
250-00555/13	
Tramesa a la Comissió	77
Termini de presentació d'esmenes	77
Proposta de resolució sobre els Premis Gaudí	
250-00556/13	
Tramesa a la Comissió	77
Termini de presentació d'esmenes	78
Proposta de resolució sobre la supressió de l'impost sobre les activitats econòmiques que generen gasos amb efecte d'hivernacle	
250-00557/13	
Presentació: GP VOX	78
Proposta de resolució sobre la realització d'estudis sobre les condicions socioeconòmiques dels interns dels centres penitenciaris	
250-00558/13	
Presentació: GP PSC-Units	79
Proposta de resolució sobre la situació a Palestina	
250-00559/13	
Presentació: GP ERC, GP CUP-NCG, GP ECP	80
Proposta de resolució sobre les mesures de suport al sector pesquer	
250-00560/13	
Presentació: GP VOX	83
Proposta de resolució sobre l'increment de l'import mínim personal en el càlcul de l'impost sobre la renda de les persones físiques per a pensionistes	
250-00561/13	
Presentació: GP VOX	85
Proposta de resolució sobre l'equiparació dels règims disciplinaris dels cossos de policies locals amb els altres cossos policials que actuen a Catalunya	
250-00562/13	
Presentació: GP PSC-Units	86
Proposta de resolució sobre la integració de l'Acadèmia Cultura, de l'Hospitalet de Llobregat, a la xarxa de centres docents de titularitat de la Generalitat	
250-00563/13	
Presentació: GP Cs	87
Proposta de resolució sobre una nova realitat del treball digne	
250-00564/13	
Presentació: GP ERC, GP PSC-Units, GP JxCat, GP ECP	89
Proposta de resolució sobre els refugis antiaeris de Figueres	
250-00565/13	
Presentació: GP PSC-Units	91
Proposta de resolució sobre la construcció de l'edifici que ha d'allotjar els alumnes de secundària de l'Institut Escola Santa Anna, de Premià de Dalt	
250-00566/13	
Presentació: GP Cs	92
Proposta de resolució sobre la supressió de la deducció en l'impost sobre la renda de les persones físiques per donatius a entitats que fomenten l'ús de la llengua catalana	
250-00567/13	
Presentació: GP VOX	93
Proposta de resolució sobre la prevenció de riscos laborals i la millora de la salut en el treball	
250-00568/13	
Presentació: GP Cs	94
Proposta de resolució sobre els accidents en els centres escolars	
250-00569/13	
Presentació: GP PSC-Units	96

Proposta de resolució sobre la realització de cursos de primers auxilis als centres escolars	
250-00570/13	
Presentació: GP PSC-Units	97
Proposta de resolució sobre el Museu del Còmic de Catalunya	
250-00571/13	
Presentació: GP PSC-Units	98
Proposta de resolució sobre l'aranès	
250-00572/13	
Presentació: Rocío García Pérez, juntament amb tres altres diputats del GP PSC-Units	100
Proposta de resolució sobre el centre d'atenció primària de Santa Margarida de Montbui	
250-00573/13	
Presentació: GP PSC-Units	101
Proposta de resolució sobre una major inversió als recursos assistencials i habitacionals de la gent gran de Badia del Vallès a petició de l'entitat Progeriàtrico Badia	
250-00574/13	
Presentació: GP PSC-Units	102
3.10.60. Procediments relatius a la memòria anual i a altres informes de la Sindicatura de Comptes	
Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 1/2022, sobre l'anàlisi comparativa dels serveis prestats pels equips d'atenció primària, corresponent a l'exercici del 2018	
256-00017/13	
Presentació: síndic major, de la Sindicatura de Comptes de Catalunya	104
Termini per a proposar compareixences	104
Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 2/2022, sobre la Fundació Centre de Regulació Genòmica, corresponent a l'exercici del 2019	
256-00018/13	
Presentació: síndic major, de la Sindicatura de Comptes de Catalunya	104
Termini per a proposar compareixences	104
Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 3/2022, sobre el Consorci de l'Habitatge de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, corresponent a l'exercici del 2017	
256-00019/13	
Presentació: síndic major, de la Sindicatura de Comptes de Catalunya	105
Termini per a proposar compareixences	105
Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 4/2022, sobre les eleccions al Parlament de Catalunya de l'any 2021	
256-00020/13	
Presentació: síndic major, de la Sindicatura de Comptes de Catalunya	105
3.10.65. Projectes i propostes de resolució d'actuació davant les Corts Generals	
Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de modificació de la Llei de l'Estat 10/1995, del 23 de novembre, del Codi penal, per a incorporar el crim d'ecocidi al Tribunal Penal Internacional	
270-00003/13	
Tramesa a la Comissió	105
Termini de presentació d'esmenes a la totalitat	105
3.20. Interpel·lacions	
Interpel·lació al Govern sobre la inseguretat creixent	
300-00144/13	
Presentació: GP VOX	106
Interpel·lació al Govern sobre les polítiques de mobilitat en el context de crisi	
300-00145/13	
Presentació: Marc Parés Franzi, del GP ECP	106
Interpel·lació al Govern sobre les polítiques d'acollida de persones refugiades	
300-00146/13	
Presentació: GP ERC	106
Interpel·lació al Govern sobre les afectacions i les mesures en l'àmbit energètic	
300-00147/13	
Presentació: GP ERC	107

Interpel·lació al Govern sobre el personal sanitari	
300-00148/13	
Presentació: GP CUP-NCG	107
Interpel·lació al Govern sobre els centres especials de treball	
300-00149/13	
Presentació: GP PSC-Units	107
Interpel·lació al Govern sobre la incorporació dels joves al món agrari i el desenvolupament de la Llei 3/2019, dels espais agraris	
300-00150/13	
Presentació: GP PSC-Units	108
Interpel·lació al Govern sobre l'impacte econòmic de la guerra	
300-00151/13	
Presentació: GP JxCat	108
Interpel·lació al Govern sobre el sobreesforç fiscal de les famílies catalanes	
300-00152/13	
Presentació: GP Cs	109
3.30. Altres tramitacions	
3.30.04. Procediments relatius als informes del Síndic de Greuges	
Informe del Síndic de Greuges titulat «Drets i usos lingüístics dels infants i adolescents a Catalunya: l'escola com a garant de la igualtat d'oportunitats»	
360-00010/13	
Presentació: síndic de Greuges	109
Presentació: síndic de Greuges	110
4. Informació	
4.45. Composició dels òrgans del Parlament	
4.45.05. Comissions legislatives	
Composició de la Comissió de Justícia	
410-00015/13	
Substitució de diputats	111
4.45.10. Comissions específiques creades pel Reglament o per lleis	
Composició de la Comissió del Síndic de Greuges	
412-00004/13	
Substitució de diputats	111
4.45.12. Comissions específiques de seguiment	
Composició de la Comissió de la Infància	
411-00002/13	
Substitució de diputats	112
4.48. Intergrups parlamentaris	
Composició de l'Intergrup del Sàhara	
413-00003/13	
Designació de membres	112
4.50. Compliment de resolucions i de mocions	
4.50.01. Compliment de resolucions	
Control del compliment de la Resolució 117/XIV, sobre la reobertura del Consultori Local Fontetes, de Cerdanyola del Vallès	
290-00093/13	
Informe relatiu al compliment de la Resolució	113
Control del compliment de la Resolució 128/XIV, sobre l'Escola Pompeu Fabra, de Vilanova del Camí	
290-00104/13	
Informe relatiu al compliment de la Resolució	114

4.50.02. Compliment de mocions

Control del compliment de la Moció 38/XIV, sobre l'acció econòmica per a combatre la concentració de la riquesa i les desigualtats socials

390-00038/13

Informe relatiu al compliment de la Moció

115

Control del compliment de la Moció 41/XIV, de suport al Cos de Mossos d'Esquadra

390-00041/13

Informe relatiu al compliment de la Moció

119

Control del compliment de la Moció 44/XIV, sobre les polítiques previstes per a afrontar les conseqüències del canvi climàtic i la crisi energètica

390-00044/13

Informe relatiu al compliment de la Moció

120

Control del compliment de la Moció 45/XIV, sobre l'accés als serveis a la Catalunya poc poblada

390-00045/13

Informe relatiu al compliment de la Moció

123

Control del compliment de la Moció 80/XIV, sobre la necessitat d'un nou finançament just

390-00080/13

Designació de la Comissió competent

131

Control del compliment de la Moció 81/XIV, sobre l'exclusió financera

390-00081/13

Designació de la Comissió competent

131

Control del compliment de la Moció 82/XIV, sobre actuacions del Departament d'Economia i Hisenda amb relació als pressupostos de la Generalitat

390-00082/13

Designació de la Comissió competent

131

Control del compliment de la Moció 83/XIV, sobre la fauna salvatge i la seva incidència en el món agrari

390-00083/13

Designació de la Comissió competent

131

Control del compliment de la Moció 84/XIV, sobre les mesures per a posar fi a les llistes d'espera de les meses d'emergència i per a allotjar en habitatges les famílies amb infants

390-00084/13

Designació de la Comissió competent

132

Control del compliment de la Moció 85/XIV, sobre el garantiment dels drets fonamentals en les mobilitzacions

390-00085/13

Designació de la Comissió competent

132

4.52. Compareixences del president de la Generalitat

4.52.05. Sol·licituds de compareixença

Sol·licitud de compareixença del president de la Generalitat davant el Ple perquè informi sobre les mesures amb relació a la crisi d'Ucraïna derivada de la invasió russa

361-00016/13

Sol·licitud

132

4.53. Sessions informatives, compareixences, audiències i debats

4.53.15. Sessions informatives i compareixences d'autoritats, de funcionaris i d'altres persones

Compareixença de Joan Uribe Vilarrodona, exgerent del Consorci de Serveis Socials de Barcelona, davant la Comissió de Drets Socials per a informar sobre les informacions aparegudes en els mitjans de comunicació amb relació a les contractacions i les possibles irregularitats del Consorci

357-00084/13

Substanciació

133

Compareixença de Joan Uribe Vilarrodona, exgerent del Consorci de Serveis Socials de Barcelona, davant la Comissió de Drets Socials per a informar sobre els procediments d'adjudicació en la contractació de serveis i els sobresous en el Consorci de Serveis Socials de Barcelona 357-00085/13 Substanciació	133
Compareixença d'una representació de La Gent del Fang davant la Comissió de Polítiques Digitals i Territori per a informar sobre la proposta d'ampliació de l'aeroport de Barcelona - el Prat 357-00132/13 Substanciació	133
Compareixença d'una representació de l'Associació de Veïns de Gavà Mar davant la Comissió de Polítiques Digitals i Territori per a informar sobre la proposta d'ampliació de l'aeroport de Barcelona - el Prat 357-00133/13 Substanciació	133
Compareixença d'una representació d'Acció Jove davant la Comissió de Polítiques de Joventut per a informar sobre la situació de la joventut 357-00187/13 Substanciació	134
Compareixença d'una representació d'Avalot davant la Comissió de Polítiques de Joventut per a informar sobre la situació de la joventut 357-00188/13 Substanciació	134
Compareixença d'una representació de l'Eina - Joves de la Intersindical davant la Comissió de Polítiques de Joventut per a informar sobre les polítiques de joventut que es desenvolupen a Catalunya 357-00240/13 Substanciació	134
Compareixença de Josep Farrés Quesada, exgerent del Consorci de Serveis Socials de Barcelona, davant la Comissió de Drets Socials per a informar sobre la situació del Consorci 357-00287/13 Substanciació	134
4.55. Activitat parlamentària	
4.55.15. Convocatòries	
Sessió plenària 28 Convocada per al 6 d'abril de 2022	135
4.70. Comunicacions del president de la Generalitat i comunicacions del Govern i d'altres òrgans	
4.70.05. Documentació tramesa en compliment de lleis i altres normes	
Informe sobre l'estat dels serveis socials a Catalunya corresponent al 2019 i el 2020 334-00038/13 Presentació: Govern de la Generalitat	136

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

Els documents publicats en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (BOPC) són una reproducció fidel dels documents originals presentats al Registre General del Parlament.

La numeració del BOPC no està necessàriament vinculada a una sola data.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7798
DL: B-20.066-1980

www.parlament.cat

1. Tramitacions closes amb text aprovat o closes en la formulació

1.01. Lleis i altres normes

1.01.10. Normes de règim interior

Modificació de l'apartat 2 de la disposició transitòria de l'Acord de la Comissió d'Afers Institucionals del 17 de febrer de 2022, relatiu a la derogació de l'article 79 del Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya (BOPC 243, 22.02.2022)

221-00024/13

APROVACIÓ

Comissió d'Afers Institucionals, 31.03.2022

La Comissió d'Afers Institucionals, en la sessió del 17 de febrer de 2022, va acordar derogar l'article 79 dels Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya (BOPC 243, 22.02.2022).

Per mitjà de l'apartat 2 de la disposició transitòria de l'acord, també va determinar que el Parlament havia d'establir el règim definitiu aplicable a les persones que tenien autoritzada una llicència per edat amb anterioritat a la derogació de l'article 79 abans de l'1 d'abril de 2022, amb negociació col·lectiva prèvia, diferenciant l'àmbit de negociació col·lectiva del Parlament de Catalunya i el de la Sindicatura de Comptes.

La Comissió d'Afers Institucionals, en la sessió del 31 de març de 2022, ha aprovat una modificació d'aquest apartat, que resta redactat de la manera següent:

«2. El Parlament ha d'establir el règim definitiu aplicable a les persones a les quals fa referència l'apartat 1 abans del 17 de juny de 2022, amb negociació col·lectiva prèvia, diferenciant l'àmbit de negociació col·lectiva del Parlament de Catalunya i el de la Sindicatura de Comptes.»

Palau del Parlament, 31 de març de 2022

El secretari de la Comissió, David Saldoni i de Tena; el president de la Comissió, Jordi Terrades Santacreu

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.01. Projectes de llei

Projecte de llei de composició del Consell d'Educació de Catalunya

200-00007/13

TEXT PRESENTAT

Reg. 41768, 43104 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 29.03.2022

A la Mesa del Parlament

Xavier Bernadí Gil, secretari del Govern de la Generalitat de Catalunya,

Certifico:

Que en la sessió del Govern de la Generalitat del dia 15 de març de 2022, s'ha pres, entre d'altres, l'acord que es reproduceix a continuació:

«A proposta del conseller d'Educació, s'aprova la iniciativa SIG21EDU0963 - Avantprojecte de llei de composició del Consell d'Educació de Catalunya, i s'autoritza el conseller perquè el presenti al Parlament.»

I, perquè així consti, lliuro aquest certificat a Barcelona, el 15 de març de 2022

Projecte de llei de composició del Consell d'Educació de Catalunya.

Exposició de motius

L'article 131.2 a) de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, estableix que correspon a la Generalitat la competència exclusiva per a la regulació dels òrgans de participació i consulta dels sectors afectats en la programació de l'ensenyament en el seu territori.

L'article 171.1 de la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació, regula el Consell Escolar de Catalunya, que defineix com «l'organisme superior de consulta i de participació dels sectors afectats en la programació general de l'ensenyament no universitari dins l'àmbit de l'Administració de la Generalitat».

La mateixa Llei d'educació va derogar la Llei 25/1985, del 10 de desembre, dels consells escolars. Tanmateix, a l'article 171.6 disposa que «la composició del Consell Escolar de Catalunya s'ha d'establir per llei» i a la disposició transitòria primera determina que «la fórmula de composició del Consell Escolar de Catalunya es manté fins al finiment del termini de desplegament d'aquesta Llei».

La Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, va introduir diversos canvis en la regulació i el funcionament dels òrgans col·legiats.

La Llei 17/2015, del 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes, fixa el concepte de representació paritària a l'article 2 i) i n'estableix l'aplicació en els òrgans col·legiats de les administracions públiques a l'article 12.

El Consell Escolar de Catalunya, en la sessió plenària del 3 d'octubre de 2018, va aprovar el document 2/2018, relatiu a «La composició del Consell Escolar de Catalunya».

Amb motiu de complir-se més de trenta-cinc anys de la creació del Consell Escolar de Catalunya al 1985, i havent esgotat el termini fixat per la Llei d'educació per a l'establiment per llei de la composició del Consell Escolar de Catalunya, és necessari determinar la composició del Consell Escolar de Catalunya per actualitzar-la i adequar-la al marc jurídic vigent, tenint en compte l'experiència de tots aquests anys i els canvis que s'han produït en el món educatiu. Igualment, es considera que la composició del Consell Escolar de Catalunya ha d'incorporar els canvis profunds

que han transformat el paper i la percepció socials de l'educació, la naturalesa dels quals s'ha de reflectir en aquesta composició, ja que, en constatar la necessitat de modernització i innovació del funcionament del Consell, resulta peremptòria l'obertura a nous sectors relacionats amb l'àmbit educatiu. D'aquesta manera es dona resposta a les peticions d'organitzacions per formar-ne part, s'endega adequadament la participació dels col·lectius actuals de la comunitat educativa perquè s'enriqueixin els debats i estudis, i es facilita la flexibilització de la composició del Consell perquè, en el futur, pugui anar adaptant-se a la realitat de l'educació.

D'acord amb el que s'ha exposat, en l'exercici d'aquesta iniciativa legislativa s'han tingut en compte els principis de millora de la qualitat normativa, de conformitat amb la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

Article 1. Objecte

Aquesta Llei determina la composició del Consell Escolar de Catalunya, que passa a denominar-se Consell d'Educació de Catalunya.

Article 2. Composició

1. El Consell d'Educació de Catalunya està constituït pels següents sectors de representació:

a) Administració. Inclou l'Administració educativa de la Generalitat i l'Administració local, i els presidents i presidentes de consells escolars territorials. Igualment, inclou l'Administració d'infància, adolescència i joventut de la Generalitat i l'Institut Català de les Dones.

b) Comunitat educativa de centre, o comunitat escolar. Inclou personal docent, famílies, alumnes, personal d'administració i serveis, professionals d'atenció i lleure educatius i titulars de centres educatius privats.

c) Comunitat educativa. Inclou els sectors professionals relacionats amb l'àmbit educatiu, constituït per les universitats i les personalitats de prestigi reconegut; les institucions amb tradició en l'àmbit educatiu i cultural, conformat per col·legis professionals i l'Institut d'Estudis Catalans; les institucions que promouen la innovació educativa, com els moviments de renovació pedagògica, col·lectius professionals i altres; els agents socials, és a dir, organitzacions patronals i sindicals; els consells d'infància i joventut, i les entitats de lleure, tant les organitzacions com els representants dels seus treballadors.

2. En conjunt, cada sector de representació pot tenir fins a una tercera part de membres del Consell d'Educació de Catalunya, amb un màxim de 25 membres per sector.

3. La representació dels diversos ensenyaments i de la titularitat pública i privada dels centres educatius ha de ser proporcional.

4. Correspon al Govern acordar la representació dels organismes, entitats i institucions en cada sector, a proposta del Consell, formulada en atenció a la seva representativitat i a partir de criteris de proporcionalitat i pluralitat.

Article 3. Estructura

Integren el Consell d'Educació de Catalunya:

- a) El president o presidenta
- b) El vicepresident o vicepresidenta
- c) Els membres
- d) El secretari o secretària

Article 4. Presidència

1. La presidència del Consell d'Educació de Catalunya correspon al conseller o consellera competent en matèria d'educació, que la pot delegar, una vegada escoltat el Consell, en una persona de les que el componen que tingui un prestigi reconegut en el món educatiu.

2. En el cas de delegació, el càrrec de la presidència del Consell d'Educació de Catalunya pot ser retribuït.

3. Són funcions de la presidència:

- a) Exercir la direcció i la representació institucional del Consell.
- b) Ordenar la convocatòria de les reunions ordinàries i extraordinàries del Ple.
- c) Fixar l'ordre del dia i presidir les sessions del Consell, i moderar els debats.
- d) Dirimir els empats amb el seu vot a l'efecte de l'adopció d'acords.
- e) Suspendre les sessions per causa justificada.
- f) Vetllar per l'execució dels acords que s'hagin pres a les reunions del Ple.
- g) Designar els presidents o presidentes de les comissions.
- h) Sol·licitar a l'Administració educativa els antecedents i documentació que consideri necessaris per al desenvolupament de les tasques del Consell.
- i) Sol·licitar al departament competent en matèria d'educació els mitjans materials i personals suficients per complir adequadament les funcions del Consell.
- j) Designar un secretari o secretària d'actes de les sessions del Ple, en cas de malaltia o absència del secretari o secretària del Consell.
- k) Aprovar el calendari de reunions que li proposin els presidents o presidentes de les comissions.
- l) Establir, per raons d'urgència, el termini de presentació dels informes i dictàmens de les comissions.
- m) Autoritzar amb la seva signatura els escrits oficials del Consell.
- n) Fer el seguiment i la valoració de la implementació normativa dels dictàmens elaborats pel CEC i informar-ne els seus membres.

Article 5. Vicepresidència

1. Correspon al conseller o consellera competent en matèria d'educació nomenar la persona que ocupa la vicepresidència d'entre els membres del Ple, escoltat el Consell.

2. En el cas de delegació de la presidència del Consell, el nomenament de la vicepresidència ha de recaure en un membre d'un sector diferent del de la persona que ocupi la presidència.

3. És funció de la vicepresidència substituir la persona que ocupa la presidència en els casos d'absència, vacant, malaltia o qualsevol altra causa justificada.

Article 6. Membres

1. Els membres del Consell d'Educació de Catalunya i, si és el cas, els seus suplents són nomenats per resolució del conseller o consellera competent en matèria d'educació a proposta de les respectives organitzacions i entitats o dels òrgans o organismes administratius representats.

2. El mandat dels membres és de quatre anys i poden ser ratificats fins a dos mandats més com a màxim, tret dels presidents i presidentes dels consells escolars territorials, que són membres del Consell d'Educació de Catalunya mentre exerceixen aquest càrrec.

3. Si es produeix una vacant, aquesta ha de ser ocupada per un nou membre nomenat per quatre anys.

4. Els membres que ho són com a resultat de processos electorals es renoven a continuació de les eleccions mitjançant ratificació o bé nomenament de nous representants, segons la representació obtinguda.

5. La composició del Ple i de cada un dels sectors de representació que en formen part ha de respondre al principi de representació paritària.

6. Els òrgans, organismes, entitats i organitzacions amb dret a proposar el nomenament dels membres titulars també poden designar els suplents, que els substitueixen en els casos d'absència, de malaltia o per qualsevol altra causa justificada.

Article 7. El secretari o secretària

1. El secretari o la secretària del Consell d'Educació de Catalunya és nomenat pel conseller o consellera competent en matèria d'educació. El càrrec ha de ser exercit per una persona al servei de l'Administració educativa.

2. Són funcions del secretari o secretària del Consell d'Educació de Catalunya:

- a) Assistir amb veu i sense vot al Ple.
- b) Fer la convocatòria de les sessions per ordre del president o presidenta.
- c) Estendre l'acta de les sessions del Ple.
- d) Tenir cura que es practiquin els actes de comunicació necessaris.
- e) Estendre els certificats pertinents.
- f) Custodiar i arxivar les actes.
- g) Facilitar als membres del Consell la informació necessària per a l'exercici de llurs funcions.
- h) Dirigir les tasques del personal administratiu adscrit al Consell.
- i) Complir les altres funcions inherents al càrrec.

3. El departament competent en matèria d'educació ha de donar suport tècnic i administratiu al Consell d'Educació de Catalunya dotant-lo dels mitjans personals i materials suficients per complir adequadament les seves funcions, sota la direcció i la supervisió del secretari o secretària del Consell.

Article 8. Compareixences i col·laboracions

1. El Consell d'Educació de Catalunya, per raó de la matèria tractada en una sessió, pot sol·licitar que hi compareguin, amb veu i sense vot, representants d'entitats l'actuació de les quals incideixi en els centres educatius o persones o col·lectius directament afectats per l'aplicació de la norma que es dictamina.

2. Igualment, pot sol·licitar la col·laboració d'experts en els temes d'estudi i debat i en els processos de participació.

Disposició addicional. Denominació

Totes les referències que es facin al Consell Escolar de Catalunya s'han d'entendre fetes al Consell d'Educació de Catalunya.

Disposició transitòria primera. Fórmula de composició

El Consell d'Educació de Catalunya actua amb la fórmula de composició que el constitueix actualment fins a la determinació de la nova representació de conformitat amb el que estableix aquesta Llei. El Consell d'Educació de Catalunya disposa d'un termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei per proposar al Govern la representació dels diferents sectors per a la seva aprovació.

Disposició transitòria segona. Normes d'organització i funcionament

En el termini de sis mesos a partir de la publicació d'aquesta Llei, el Consell d'Educació de Catalunya ha d'elaborar les seves Normes d'Organització i Funcionament de conformitat amb el que estableix aquesta Llei.

Disposició derogatòria. Derogació

Es deroguen el darrer incís de l'article 171.6 i la disposició transitòria primera de la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació.

Disposició final. Entrada en vigor

Aquesta Llei entra en vigor al cap de vint dies d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Antecedents del Projecte de llei

1. Memòria preliminar.

Acord del Govern, del 9 de març del 2021, pel qual s'aprova la memòria preliminar de l'Avantprojecte de llei de composició del Consell d'Educació de Catalunya.

2. Tramesa inicial de l'expedient.

3. Informe de retorn del tràmit de consulta pública prèvia.
4. Versió inicial de l'Avantprojecte (1).
5. Memòria General (MG) (1).
- 5a. Annex a la MG
Document 2/2018. La composició del Consell Escolar de Catalunya.
6. Memòria d'Avaluació de l'impacte (MAI) (1).
7. Sol·licitud d'informe Institut Català de les Dones.
8. Informe jurídic preliminar.
9. Observacions del tràmit de consulta interdepartamental.
10. Tramesa de la nova documentació per a iniciar el tràmit
- 10a. Nova versió de l'Avantprojecte (2).
- 10b. MG definitiva (2).
- 10c. Nova versió de la MAI (2).
- 10d. Memòria de les observacions (1).
11. Informe de la Direcció General de Pressupostos (1).
12. Certificat del tràmit al Consell Tècnic II.
13. Observacions de l'Àrea de Millora de la Regulació (1).
14. Informe de l'Institut Català de les Dones.
15. Tràmit de consulta inicial
Article 69 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre.
16. Tràmit de retorn de la consulta inicial.
- 16a. Nova versió de l'Avantprojecte (3).
- 16b. Informe de retorn del tràmit de consulta inicial.
- 16c. MAI revisada (3).
- 16d. Memòria de les observacions revisada (2).
17. Tramesa per dictamen al Consell Escolar (CEC).
18. Edicte d'informació pública.
19. Dictamen del CEC
20. Memòria de les observacions revisada (3).
21. Nova versió de l'Avantprojecte (4).
22. Aportacions de millora de l'Assessoria Jurídica departamental.
- 22a. Versió amb aportacions de millora.
23. Retorn de l'òrgan proponent nova documentació.
- 23a. Nova versió de l'Avantprojecte (5).
24. Memòria de les observacions revisada (4).
- 24a. Annex a la memòria: aportacions AFFAC
- 24b. Annex a la memòria.
Aportacions Col·legi Oficial de Doctors i Llicenciats en Filosofia i Lletres i en Ciències de Catalunya.
- 24c. Annex a la memòria: aportacions FMC.
25. Petició informe a l'Oficina d'Organització del Sector Públic.
- 25a. Nota prèvia de l'Oficina d'Organització del Sector Públic.
26. Memòria de les observacions revisada (5).
- 26a. Nova versió de l'Avantprojecte (6).
27. Informe jurídic final de l'Avantprojecte.
28. Informe de l'Oficina d'Organització del Sector Públic.
29. Memòria de les observacions revisada (6).
30. MAI definitiva (4).
31. Memòria de les observacions definitiva (7).
32. Informe de la Direcció General de Pressupostos (2).
33. Versió de l'Avantprojecte aprovada en Consell Tècnic (7).
34. Certificat del tràmit al Consell Tècnic IV.
35. Certificat del secretari del Govern conforme la iniciativa s'ha aprovat pel Govern.

36. Versió definitiva aprovada pel Govern.
S'annexa a la tramesa de l'expedient en format Word.
36a. Versió definitiva aprovada pel Govern signada.

N. de la r.: Els antecedents del Projecte de llei poden ésser consultats a l'Arxiu del Parlament.

3.01.02. Proposicions de llei

Proposició de llei de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme

202-00029/13

ESMENES A LA TOTALITAT

Reg. 42772 / Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió de Drets Socials, 24.03.2022

GRUP PARLAMENTARI D'ESQUERRA REPUBLICANA, GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES I UNITS PER AVANÇAR, GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PER CATALUNYA, GRUP PARLAMENTARI DE LA CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR - UN NOU CICLE PER GUANYAR, GRUP PARLAMENTARI D'EN COMÚ PODEM, GRUP PARLAMENTARI DE CIUTADANS, GRUP PARLAMENTARI MIXT (REG. 42772)

A la Mesa de la Comissió de Drets Socials

Marta Vilalta i Torres, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, Alícia Romero Llano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Mònica Sales de la Cruz, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Eulàlia Reguant i Cura, portaveu del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, David Cid Colomer, portaveu del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, Ignacio Martín Blanco, portaveu del Grup Parlamentari de Ciutadans, Alejandro Fernández Álvarez, president-portaveu, del Grup Parlamentari Mixt, d'acord amb el que estableixen els articles 115 i següents del Reglament del Parlament, presenten l'esmena a la totalitat següent, amb text alternatiu a la Proposició de llei de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme (tram. 202-00029/13).

Esmena

A la totalitat

GP ERC; GP PSC-Units; GP JxCat; GP CUP-NCG; GP ECP; GP Cs; G Mixt

De retorn de la proposició de llei amb text alternatiu.

Text alternatiu a la Proposició de llei de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme (tram. 202-00029/13)

Exposició de motius

L'habitatge és un element essencial per a la vida de les persones, en la mesura que és un bé imprescindible per poder gaudir d'estabilitat, seguretat, intimitat i benestar. La manca d'una llar suposa no solament la privació d'un espai físic, sinó un obstacle insalvable al ple desenvolupament de la vida personal i familiar, així com a la participació plena de tots els ciutadans en la vida política, econòmica, cultural i social. Per tot això, les principals declaracions de drets actualment consagren el dret a gaudir d'un habitatge digne i sancionen el compromís dels poders públics de fer-lo efectiu.

No obstant això, la realitat és molt diferent i, malauradament, són molt nombroses les persones a qui els manca l'habitatge. És més, el sensellarisme és un fenomen

que s'ha agreujat en els darrers temps com a conseqüència d'una diversitat de factors, entre els quals cal destacar la crisi econòmica, amb el creixement exponencial de les desigualtats socials que l'ha acompanyada; l'expansió de les polítiques neoliberals, que tendeixen a la recerca del màxim benefici individual i al desmantellament dels serveis socials; la continuïtat incessant dels moviments migratoris del camp vers les ciutats, amb el creixement desmesurat de moltes poblacions urbanes, o l'increment dels fluxos migratoris internacionals. L'augment del sensellarisme no és un fet aïllat, circumscrit a l'àmbit d'uns pocs estats, sinó que ha esdevingut un fet generalitzat, que trobem en molts països. D'altra banda, les inestabilitats que creen tots els factors esmentats i altres factors com, per exemple, la volatilitat de molts treballs a causa dels avenços tecnològics, fan que, en el moment present, el sensellarisme pugui abraçar un radi molt més ampli i variat de persones que amb anterioritat, de manera que les diferents manifestacions del sensellarisme són avui situacions en què gairebé qualsevol tipus de persona pot veure-s'hi abocada en el futur, amb independència de la seva posició social actual, cosa que genera inseguretat, incertesa, temor i ansietat en moltes persones, i les deixa en una posició d'extrema vulnerabilitat i fragilitat.

Les dades sobre la població en situació de carrer que aporten els serveis municipals de diferents ciutats del món són contundents. Per posar-ne algun exemple, a Londres la població en situació de carrer s'ha incrementat un 209% des del 2008, en haver passat de 3.472 persones a 10.726, el 2019; a París l'increment entre els anys 2008 i 2015 ha estat del 97%, de manera que la xifra de contactes amb la població a carrer l'any 2015 era de 16.738 persones; a San Francisco, als Estats Units, també s'ha viscut un augment notable, fins al punt d'haver-se quadruplicat la xifra de persones que dormen al carrer entre els anys 2008 i 2019, les quals han passat de 2.709 a 8.036. A Catalunya, les dades més importants les trobem a la ciutat de Barcelona, on, en els últims onze anys, s'ha passat de 562 persones contactades a carrer pel Servei d'Inserció Social el 2008 a 1027 persones el 2019, cosa que representa un increment del 66%. Altres ciutats com Lleida, Badalona i Sant Adrià del Besòs realitzen recomptes anuals que no superen el centenar de persones, i Tarragona i Girona només n'han realitzat puntualment, amb resultats de dimensions similars als dels tres municipis suara esmentats. L'any 2017, les estimacions per a les quatre capitals provincials catalanes eren les següents: Barcelona: 1026 persones haurien dormit al carrer, 415 persones en assentaments i 2006 allotjades en equipaments públics i privats; Girona: 60 persones haurien dormit al carrer, 58 en pisos ocupats i 124 allotjades en equipaments públics i privats; Lleida: 71 persones haurien dormit al carrer i 124 allotjades en equipaments; Tarragona: 49 persones haurien dormit al carrer. Convé advertir, tanmateix, que tant a Catalunya, com a la resta de l'Estat i, en general, a la gran majoria d'Estats, la comparació de dades entre municipis és complexa per la manca de metodologia comuna en la pràctica dels recomptes, normalment voluntaris, i pel fet que no tots els municipis monitoren el nombre de persones en situació de carrer. Cal afegir, a més, l'escassetat de dades sobre el nombre de persones que, sense estar al carrer, es troben en situació de sensellarisme. Així mateix, cal tenir en compte que sovint les xifres disponibles són sensiblement inferiors a la xifra real, com a conseqüència de la falta de recursos i de mancances metodològiques.

La gravetat i la dimensió del sensellarisme ha obligat aquests darrers anys els poders polítics a reaccionar. Les institucions europees s'han pronunciat en diverses ocasions assenyalant la necessitat de superar un model tradicional fonamentat en la gestió del sensellarisme per a avançar vers un model adreçat a la seva erradicació. Es tracta, per tant, de l'adopció de mesures que no es limitin a assegurar la mera subsistència o supervivència de les persones quan es troben en aquella situació, sinó que forneixin les eines precises per a aconseguir la reintegració plena de totes les persones que es troben en situació d'extrema vulnerabilitat i de sensellarisme.

Davant de l'increment incessant de persones sense llar en les grans ciutats europees, el Parlament Europeu, reiterant allò que ja havia proposat en una Resolució anterior de 14 de setembre de 2011, aprovà, el 16 de gener de 2014, la Resolució 2013/2994 [RSP], sobre una estratègia de la UE per a les persones sense llar, en la qual, a més de fer una rastellera de peticions adreçades als estats membres perquè adoptin tota una sèrie de mesures favorables a les persones sense llar, insta la Comissió a elaborar sense demora una estratègia de la UE per a aquestes persones.

Poc després, el Comitè Europeu de les Regions (CDR), en qualitat d'alt organisme consultiu que representa els ens regionals i locals d'Europa, elaborà el Dictamen Estratègia europea per a les persones sense llar (2014/C 271/07) publicat al Diari Oficial de la Unió Europea C 271/36, de 19 d'agost de 2014. En aquest document es considera totalment inacceptable que en els ens territorials de la UE encara hi hagi persones que visquin al carrer, cosa que posa en perill la seva salut i la seva vida, i es constata que el problema de les persones sense llar és la forma més extrema de pobresa i exclusió social. El Comitè alerta del fet que, si bé són els estats membres, i més concretament els ens territorials, aquells qui tenen la responsabilitat directa de lluitar contra el problema de les persones sense llar, cal reforçar el paper de la Comissió Europea en l'elaboració de polítiques relacionades amb aquest àmbit, en l'establiment de cooperacions a nivell europeu i en la difusió de bones pràctiques, respectant el principi de subsidiarietat. Es tracta, doncs, d'un problema de dimensió europea (i també mundial) en el qual els ens territorials, com és el cas de la Generalitat de Catalunya i dels ens locals de Catalunya, tenen una responsabilitat directa que s'ha de completar amb la dels estats i la de les institucions europees.

Per bé que no té valor jurídic vinculant, val la pena recordar que la Unió Europea proclamà, el 17 de novembre de 2017, mitjançant una declaració interinstitucional del Parlament Europeu, el Consell i la Comissió, el Pilar Europeu dels Drets Socials a la Cimera Social a favor de l'ocupació justa i el creixement celebrada a Gotemburg. Dels vint principis que conté, que han de guiar les polítiques europees i les dels estats membres, el dinovè es refereix específicament a l'habitatge i assistència per a les persones en situació de sensellarisme, bo i preveient que cal proporcionar accés a l'habitatge social o ajuts a l'habitatge de bona qualitat a les persones necessitades, així com facilitar a les persones en situació de sensellarisme un allotjament i els serveis adequats per a promoure la seva inclusió social.

Pel que fa a les iniciatives a nivell de l'Estat espanyol, cal esmentar l'Estratègia Nacional per a Persones sense Llar 2015-2020, document aprovat pel Consell de Ministres el 6 de novembre de 2015, que conté cinc objectius: la prevenció del sensellarisme; la sensibilització de la societat i la defensa enfront de la discriminació i dels delictes d'odi adreçats a les persones sense llar; la garantia de la seguretat de vida de les persones sense llar; la restauració del projecte de vida; i el reforçament del sistema públic d'atenció a les persones sense llar, la millora del coneixement de la problemàtica del sensellarisme i l'intercanvi d'informació i la seva avaluació.

Convé també fer esment de la ratificació per Espanya de la Carta Social Europea (revisada), la qual hi vigeix des del dia 1 de juliol de 2021, data a partir de la qual, a més, s'aplica provisionalment per Espanya el Protocol Addicional a la Carta Social Europea en què s'estableix un sistema de reclamacions col·lectives, fet a Estrasburg el 9 de novembre de 1995. En virtut de l'article 31 de la Carta Social Europea (revisada), l'Estat espanyol queda compromès, per tal de garantir l'exercici efectiu del dret a l'habitatge, a haver d'adoptar mesures destinades a afavorir l'accés a l'habitatge d'una qualitat suficient; a preveure i pal·liar la situació de manca de llar de cara a eliminar progressivament aquesta situació, i a fer assequible el preu dels habitatges a les persones que no disposin de recursos suficients.

Del conjunt d'iniciatives desplegades dins d'una part de l'àmbit territorial espanyol, val la pena destacar l'Estratègia Basca per a persones sense llar 2018-2021, impulsada pel Govern Basc i que estableix els eixos bàsics d'actuació següents:

1) la prevenció de les situacions d'exclusió residencial greu; 2) el desplegament de l'enfocament basat en l'habitatge; 3) la millora dels recursos i programes orientats a les persones en situació d'exclusió social greu en l'àmbit dels Serveis Socials; 4) el reforçament de la perspectiva de gènere en les polítiques de prevenció i abordatge de l'exclusió residencial; 5) la garantia de l'accés de les persones sense llar als drets de ciutadania mitjançant la regularització de la seva situació administrativa; 6) les millores sectorials en l'àmbit de la salut, la garantia d'ingressos i l'accés a l'ocupació; 7) L'accés de les persones sense llar a l'oci, l'educació i la participació social i política; 8) les millores en l'àmbit de la sensibilització i de la implicació de la comunitat en la prevenció i abordatge de les situacions d'exclusió residencial, i 9) les mesures de coordinació, seguiment, avaluació i gestió del coneixement.

A Catalunya s'han dictat algunes lleis que fan menció al sensellarisme, per bé que no n'afronten detingudament i específicament la problemàtica. És el cas, per exemple, de la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, on trobem una definició de les persones sense llar. Per a la Llei del dret a l'habitatge, sense llar és «la persona o la unitat de convivència amb manca manifesta d'un habitatge digne i adequat, ja que no disposa d'un domicili, viu al carrer o viu en un espai no apte com a habitatge, d'acord amb el que estableix aquesta llei, i pateix l'exclusió social efectiva a causa de barreres socials o de dificultats personals per a viure de manera autònoma.» Tot seguit, la llei encara hi afegeix que «[t]ambé tenen la condició de sense llar les persones que han estat objecte d'un procés de desnonament motivat per la impossibilitat acreditada de satisfer el lloguer.» (Article 3, lletra *m*). Feta la definició, la llei s'hi refereix després quan, en definir l'allotjament dotacional com l'allotjament destinat a satisfer les necessitats temporals d'habitació de les persones per raons, entre altres, de requeriments d'acolliment o assistència social, inclou les persones sense llar entre les que requereixen assistència residencial (article 3, lletra *j*). També trobem les persones sense llar quan la llei estableix que el Pla territorial sectorial d'habitatge ha d'incloure, entre altres dades, «l'anàlisi de les dades demogràfiques bàsiques relacionades amb l'habitatge, especialment amb relació als col·lectius vulnerables», entre els quals esmenta expressament «els sense llar» (art. 12.2, lletra *f*). La llei també ordena «l'anàlisi de la situació dels sense llar» entre els continguts que ha de incorporar l'apartat d'anàlisi i diagnosi dels plans locals d'habitatge (art. 14.5, lletra *a*). Finalment, i aquest és l'únic precepte que estableix mesures materials específiques per a les persones sense llar, la llei, en tractar dels habitatges d'inserció, disposa que «[e]n el marc dels programes socials d'integració i en els termes que determina la normativa vigent en matèria de serveis socials, les administracions competents han d'adoptar actuacions específiques de dotació d'habitatges d'inserció per als sense llar.» (art. 70.2).

El sensellarisme o les situacions d'exclusió residencial també són objecte de determinades mesures en l'àmbit dels serveis socials. En aquest sentit, la Llei del Parlament de Catalunya 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, preveu, dins de les situacions amb necessitat d'atenció especial, les necessitats socials i, entre aquestes, les relacionades amb la manca d'habitatge (art. 7, lletra *c*). La Cartera de Serveis Socials, en desplegar la prestació de serveis de l'apartat 1.1.3.2 («Servei de residència temporal per a persones adultes en situació de marginació») del Catàleg classificat de serveis i prestacions del Sistema Català de Serveis Socials contingut en l'annex de la llei, descriu aquesta prestació, que es garanteix, com el «servei d'acolliment residencial temporal i de suport a persones adultes en situació d'exclusió social que no disposen de condicions sociofamiliars i d'atenció per romandre al seu habitatge o [que és el cas que ara ens interessa] que no en disposen.» La prestació, inclou, per consegüent, les persones sense llar entre els possibles beneficiaris.

Encara en el plànol legislatiu, i en data més recent, el Parlament de Catalunya ha abordat el tema del sensellarisme amb la Llei 3/2018, del 23 d'octubre, de modificació de la Llei 14/2017, de la renda garantida de ciutadania. Segons explica el preàmbul

bul de la llei, l'experiència permet constatar que hi ha persones que, tot i disposar d'un servei residencial, no tenen cobertes les necessitats bàsiques, o només les hi tenen d'una manera provisional. Aquest supòsit té lloc singularment en dos col·lectius concrets, un dels quals és el de les persones sense llar. Per aquesta raó, la nova llei preveu l'excepció per a aquestes persones del requisit de no ésser beneficiàries d'una prestació pública o privada de servei residencial permanent de tipus social, sanitari o sociosanitari per poder gaudir del dret a la renda garantida de ciutadania. Tanmateix, el dret a la renda garantida de ciutadania es condiciona en aquest supòsit excepcional al fet que aquelles persones segueixin un pla de treball vinculat a un procés d'emancipació i apoderament, amb un pronòstic de sortida en un termini de no més de dotze mesos, d'acord amb l'informe corresponent dels professionals del treball social i de suport social al servei residencial.

Finalment, cal esmentar la Llei 19/2020, del 30 de desembre, d'igualtat de tracte i no-discriminació. Aquesta llei, que té com a objecte garantir el dret a la igualtat de tracte i a la no-discriminació, persegueix la finalitat d'evitar, entre altres formes de discriminació que recull, qualsevol manifestació d'aporofòbia o d'odi a les persones sense llar (art. 1.3, lletra *h*), d'aquí que defineixi el concepte d'aporofòbia (art. 4, lletra *d*). En desplegar la igualtat de tracte i la nodiscriminació en l'àmbit de l'habitatge, la llei té particularment presents les persones sense llar, en disposar que les polítiques d'habitatge han de tenir en compte «les necessitats dels grups amb més dificultats per a accedir a l'habitatge, especialment, les persones sense llar», i afegeix que la seva situació de discriminació «està directament vinculada a la manca d'habitatge, entre altres factors» (art. 14.1). Així mateix, quan mana que les autoritats competents en habitatge i ordenació urbana han d'aplicar totes les mesures necessàries per a «garantir la igualtat de tracte en l'accés, l'atribució, la disponibilitat, la qualitat i el gaudi de l'habitatge, especialment, a les persones més vulnerables», la llei inclou, entre aquestes, les persones sense llar (art. 14.2, lletra *a*). Una altra referència expressa a «les persones sense llar o en altres situacions de precarietat habitacional», la fa la llei per a l'àmbit de la salut, en incloure-les entre els grups de població amb necessitats sanitàries específiques per als quals el departament competent en matèria de salut ha de garantir accions «amb la finalitat de garantir-los l'accés als serveis sanitaris d'acord amb llurs necessitats i en condicions de gaudi efectiu.» (art. 11.3). Tot i que aquesta llei suposa un avenç efectiu i lloable, i traça alguns dels eixos i de les pautes que l'activitat pública ha de respectar, es circumscriu, pel seu objecte, a regular els efectes de la igualtat de tracte i la no-discriminació, de manera que no entra a regular directament, i quedava pendent de fer-ho, els aspectes substantius centrals del sensellarisme.

De l'àmbit parlamentari, i amb incidència política, cal també tenir present dues iniciatives: la Moció 212/X del Parlament de Catalunya, sobre la problemàtica del «sensellarisme», aprovada el 7 de maig de 2015, que instava el Govern de la Generalitat de Catalunya a impulsar de manera immediata, i en coordinació amb les entitats especialitzades de la societat civil i els ens locals, un recompte de totes les persones que no disposaven de sostre o habitatge o que en disposessin però fos insegur o inadequat, a constituir una plataforma o taula específica en l'àmbit del Grup de Treball per a la lluita contra la pobresa i per a la inclusió social a Catalunya, i a incloure un eix específic per a l'erradicació del «sensellarisme» en el Pacte per a la lluita contra la pobresa a Catalunya; i la Resolució 927/XII del Parlament de Catalunya, sobre la garantia residencial per a les persones sense llar, adoptada el 23 de setembre de 2020, per la qual s'instà el Govern de la Generalitat de Catalunya a, entre altres assumptes, fer una trobada integral a les principals ciutats de Catalunya de totes les persones que no tinguin habitatge, reforçar el model HousingFirst i impulsar el model HousingLed a tot Catalunya, i reforçar els equips d'intervenció professional al carrer per a, entre altres coses, facilitar l'accés a l'atenció a la salut mental.

En el nivell governamental destaca l'Acord del Govern de la Generalitat de Catalunya Acord GOV/161/2016, de 20 de desembre, pel qual s'aprova l'elaboració de l'Estratègia Integral per a l'Abordatge del Sensellarisme a Catalunya, amb l'objectiu de crear un marc d'actuació comú que defineixi les metodologies que cal emprar en l'atenció del col·lectiu de les persones sense llar, i que estableixi els recursos d'equipaments i de serveis que s'han d'activar a cada territori. De les mesures que ha de contenir l'Estratègia que precisen l'adopció de normes jurídiques per a poder ser efectives destaquen la redefinició de les tipologies de recursos existents i l'actualització de la Cartera de Serveis Socials, per tal de tenir-hi en compte la perspectiva de gènere i incloure-hi els dispositius assistencials de salut mental i d'addiccions, i el reconeixement dels drets de les persones sense llar, singularment la seva protecció enfront dels delictes d'odi i la seva participació en la definició i el seguiment de les actuacions.

De les iniciatives desplegades en l'àmbit local mereix especial atenció, per l'abast de les mesures i per la concreció de la programació, el Pla de lluita contra el sensellarisme de Barcelona 2016-2020 de l'Ajuntament de Barcelona, iniciativa pionera que per primer cop aborda d'una manera global el tractament del sensellarisme, en aquest cas, atesa la competència territorial de l'administració autòrca, en l'àmbit del municipi de Barcelona.

El conjunt d'iniciatives i de normes ressenyades són lluny de donar una resposta satisfactòria i adient al fenomen del sensellarisme, com ho palesa l'augment incessant i accelerat de les persones sense llar. Si bé, com hem vist, existeixen lleis que recullen ocasionalment aspectes relacionats amb el sensellarisme, no existeix una llei que ho abordi específicament i de manera transversal.

La gravetat del fenomen, la seva especificitat i els buits legals existents justifiquen plenament l'aprovació d'un text legal que reguli de manera integral les tipologies de sensellarisme o de privació d'habitatge que gaudeixen d'uns trets comuns que en fan possible la regulació en un mateix text. D'altra banda, l'adopció d'un text legal ha de permetre posar llum a la invisibilitat del problema, invisibilitat que es fa més gran en el cas de les dones que es troben en aquella situació. En aquest sentit, una nova llei també ha de servir per a superar la manca de polítiques específiques de gènere en aquest camp. Així mateix, l'aprovació d'un text legal encaminat a erradicar el sensellarisme ha esdevingut encara més justificat i urgent d'ençà de la irrupció de la pandèmia generada per la COVID-19. Perquè aquesta pandèmia ha posat de manifest la fragilitat i la vulnerabilitat extremes de les persones sense cap altra alternativa que la de viure al carrer, mentre era inexcusable, i així ho ordenaven les autoritats públiques, el confinament de tota la població. De fet, entre els molts dèficits concrets que s'han evidenciat durant la pandèmia causada per la COVID-19 val la pena destacar, d'una banda, la manca de recursos de primera necessitat per a una població que no només és vulnerable sinó que no té on confinar-se, i, de l'altra, la dificultat de saber el nombre de persones en situació de carrer que hi ha en els municipis, cosa que ha menat a molts d'ells a delegar la comesa de trobar-los als serveis d'emergència, els quals han assumit la tasca d'acompanyar aquelles persones als recursos assistencials. La llei destina un precepte a la regulació de les situacions de crisi sanitària extraordinària, i d'extraordinària i urgent necessitat, i incorpora l'obligació legal d'efectuar recomptes de contrast, i l'obligació d'efectuar la recollida de determinades dades per part dels equips de carrer, cosa que ha de permetre tenir coneixement del nombre de persones en situació de carrer. Aquesta dada és cabdal, tant per poder programar actuacions adequades, com perquè la implementació de determinats instruments previstos en la llei i la satisfacció de determinades prestacions i obligacions que s'hi contenen depèn del nombre de persones que en un municipi es troben en situació de sensellarisme, entre les quals cal comptabilitzar les persones que es troben en situació de carrer. Per aquest motiu, la llei habilita l'administració pública de la Generalitat de Catalunya per a exercir la potestat d'execució

subsidiària en el cas en què un municipi que hi està obligat incompleixi el deure de fer periòdicament el recompte de contrast de les persones que hi viuen al ras.

El problema central del sensellarisme rau en l'habitatge, en la manca d'habitatge assequible. Per tal d'investir aquesta mancança, aquests darrers anys el Parlament de Catalunya ha dictat nombroses normes legals en matèria d'habitatge i ha modificat manta vegada la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge. Aquelles normes i aquestes modificacions, recorregudes en part davant del Tribunal Constitucional, i parcialment anul·lades o suspeses, han permès temperar algunes situacions, però han aportat ben poc a la població que ja es troba al carrer, ja que anaven sobretot destinades al reallotjament de persones o unitats familiars en risc de perdre l'habitatge habitual, a causa, entre altres, d'execucions hipotecàries o de desnonaments per impagament de les rendes de lloguer. El mateix podem dir de la normativa estatal promulgada aquests darrers anys. La darrera modificació a la Llei del Parlament de Catalunya 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, feta pel Decret llei 50/2020, de 9 de desembre, de mesures urgents per estimular la promoció d'habitatge amb protecció oficial i de noves modalitats d'allotjament en règim de lloguer, fa palesa, amb les referències expressives, d'altra banda lícites, a «l'emancipació dels joves» i a «la gent gran», la tendència de les autoritats a oblidar, en adoptar mesures legals concretes, el sensellarisme crònic.

Aquests darrers anys, la magnitud i la gravetat del sensellarisme ha obligat les organitzacions i les entitats privades sense ànim de lucre dedicades a l'atenció de les persones sense llar a intensificar la seva activitat, i ha esperonat la proliferació de noves organitzacions i entitats, i singularment d'unions i grups sense personalitat jurídica, les quals s'han afegit en l'empara d'aquelles persones. La tasca, el coneixement i l'experiència acumulats per les organitzacions i entitats, el grau de conscienciació social que han generat amb les seves campanyes i crides, la presa de consciència del problema per part d'algunes administracions, i la posada en pràctica d'algunes mesures concretes per a fer-hi front, han creat un entorn favorable i suficientment madur perquè, més enllà de les actuacions, mesures administratives i materials concretes, i plans i programes existents, s'adopti un text legislatiu destinat a facilitar la vida de les persones en situació de sensellarisme que s'encamini, alhora, a procurar-los i garantir-los un habitatge autònom. Avui, doncs, ha esdevingut inexcusable i inajornable el fet de dotar-se d'un instrument legal que ho faci possible. El sensellarisme no tan sols corroeix les persones sense llar que el pateixen directament, sinó que també corroeix moralment tota la societat que el tolera. Per això mateix, és indispensable posar-hi fi.

Aquesta llei, que neix per a donar resposta a la necessitat imperiosa assenyalada, i que està en línia amb els objectius de l'Agenda 2030 per al desenvolupament sostenible aprovada per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 25 de setembre de 2015, s'estructura en sis títols, amb els seus corresponents capítols: títol I «Disposicions generals»; títol II «Les organitzacions i les entitats legalment reconegudes»; títol III «Drets de les persones en situació de sensellarisme»; títol IV «Actuacions, serveis i planejament de l'activitat de les administracions públiques»; títol V «Disposicions d'organització administrativa i de finançament dels serveis», i títol VI «Mesures i mecanismes per a afavorir i garantir el compliment de la llei», als quals encara s'afegeixen quatre disposicions addicionals i setze disposicions finals.

II. Finalitat, objecte i àmbit d'aplicació de la llei

El Títol I de la llei, la rúbrica del qual és «Disposicions generals», conté la finalitat, l'objecte i l'àmbit d'aplicació de la Llei, i defineix allò que cal entendre per «sensellarisme» als efectes de la llei, sobre la base de la tipologia de situacions de privació d'habitatge anomenada ETHOS.

Aquesta llei no és una llei d'habitatge, ni pretén ser-ho. Per bé que sigui cert que la causa central de la majoria de manifestacions del sensellarisme rau en principal-

ment en la manca d'habitatge assequible, també és veritat que la superació del sensellarisme no és, ni de lluny, només una qüestió d'habitatge. Això sí, aquesta llei òbviament ha d'entroncar amb la legislació d'habitatge si, al capdavant, vol garantir-lo, i aquest enllaç i aquesta garantia la llei la basteix a través de la figura dels habitatges d'inserció prevista en la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, i dels tipus d'habitatges que hi puguin ser equiparables.

El fenomen del sensellarisme respon a una diversitat de situacions i causes que no poden ser objecte de simplificació, donat que, altrament, es pot produir l'estigmatització de les persones. Aquesta llei no s'ocupa de totes les manifestacions del sensellarisme o de l'exclusió residencial o de la privació d'habitatge. En realitat només s'ocupa de les tres primeres categories operatives de les 13 que recull la tipologia o classificació de les situacions de privació d'habitatge anomenada ETHOS (European typology of homelessness and housing exclusion), elaborada des de la societat civil per la Federació Europea d'Organitzacions Nacionals que Treballen amb Persones Sense Llar (FEANTSA). Aquestes tres primeres categories operatives d'ETHOS són les següents: 1. Persones que viuen al ras; 2. Persones que passen la nit en centres nocturns, d'emergència o refugis, i 3. Persones que viuen en allotjaments, o equipaments per a persones sense llar. La llei, tanmateix, les agrupa en dues situacions: la de les persones que viuen al ras, i la de les persones que, per la circumstància de no disposar d'una llar, pernocten en pensions, hotels, albergs, establiments residencials, allotjaments dotacionals, habitatges d'inserció o en algun altre tipus d'allotjament o habitatge equiparable, o en allotjaments d'emergència o d'urgència i centres de baixa exigència, amb l'ajuda de les administracions públiques de Catalunya, o d'organitzacions i entitats legalment reconegudes, o d'unions i entitats sense personalitat jurídica, i que, sense aquest ajut, viurien al ras.

La circumstància que la llei només s'ocupa d'una part del sensellarisme, o de l'exclusió residencial o de la privació d'habitatge, en lloc d'abordar totes les seves manifestacions, no és un fet arbitrari, sinó un fet volgut que respon a criteris objectius. Les tres categories operatives que la llei regula, agrupades en dues situacions, corresponen a les manifestacions de sensellarisme que, en general, podem convenir a qualificar com a més greus, i, en qualsevol cas, són les més òrfenes i necessitades de legislació específica. Encara que l'escalat de les categories operatives de la classificació ETHOS no es fonamenti explícitament en la gravetat, no és casual que les situacions adoptades per la llei siguin precisament les tres primeres d'aquella classificació.

Així mateix, la llei també es circumscriu a les tres categories esmentades, en lloc d'abraçar-les totes, perquè les tres que la llei abasta tenen unes característiques que en faciliten el tractament homogeni i integral en un mateix text legal, mentre que l'heterogeneïtat i la especificitat de la problemàtica subjacent en les altres categories fa inviable abordar-les de manera plena i coherent en un mateix text. Òbviament, aquesta circumstància no implica que les administracions no hagin de tenir en compte la resta de situacions ni ha d'impedir un tractament integral del fenomen més ampli.

Per tal d'alleugerir el text, i facilitar-ne la sistemàtica, la llei aplega les dues situacions de privació d'habitatge que tracta (o les tres categories) sota un mateix concepte que denomina «sensellarisme». Per això la llei va destinada a les persones en situació de sensellarisme, les quals en són les beneficiàries. Vist el contingut del concepte «sensellarisme» en la llei, convé precisar i advertir que aquest contingut no abraça totes les manifestacions de l'exclusió residencial o de la privació d'habitatge, i que és conscientment més restrictiu que el concepte de sensellarisme que s'infereix de la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, en virtut de la definició àmplia que aquesta llei fa de l'expressió «sense llar» en l'article 3, lletra m, que ja s'ha reproduït més amunt. En canvi, el contingut del concepte «sensellarisme» de la llei és molt semblant, si bé no coincideix exactament, amb el del concepte «exclusió residencial» de la Llei 4/2016, del 23 de desembre, de mesures de protecció del dret

a l'habitatge de les persones en risc d'exclusió residencial. Aquesta llei defineix la situació d'exclusió residencial com «la situació en què es troben les persones o unitats familiars que no disposen d'habitatge, o han perdut la propietat o la possessió immediata de l'immoble que és llur habitatge, i que no tenen un habitatge alternatiu ni ingressos suficients per a aconseguir-ne un de digne i adequat, amb un nivell d'ingressos inferiors a l'indicat per la lletra e [lletra que es remet a la situació econòmica personal a què fa referència la llei 24/2015]».

La llei posa el focus en les situacions de les persones. Qualsevol persona pot veure's exposada per múltiples i diversos factors a una situació d'exclusió social que la porti a una vida precària, a la pobresa i, finalment, a la manca d'una llar. Per tal de defugir qualsevol estigma o assenyalament, la llei opta, doncs, per centrar-se en les persones a través de les situacions.

La llei té com a finalitat l'erradicació de les modalitats de privació d'habitatge que abraça. Conscient que l'acompliment d'aquesta finalitat requereix notables esforços i exigeix el transcurs d'un cert temps, persegueix també altres finalitats que cal assolir en l'endemig: l'atenció de manera real i efectiva de les persones en situació de sensellarisme, el reconeixement de drets i la prestació de serveis que els garanteixin una vida digna, i la garantia d'un espai residencial digne.

III. Organitzacions i entitats legalment reconegudes

El Títol II es refereix a «[l]es organitzacions i les entitats legalment reconegudes» amb l'objectiu d'aprofitar les sinergies vingudes de la societat civil que s'ha organitzat per tal de donar una resposta a les necessitats del sensellarisme. Aquesta regulació no pretén delegar en elles la feina que correspon a les administracions, ni tampoc la privatització, sinó unir tots els esforços per tal de combatre amb èxit el fenomen del sensellarisme, i permetre una col·laboració pública privada més eficaç entre les organitzacions i les entitats, i les Administracions públiques competents en la matèria.

En aquest sentit, la llei recull els instruments jurídics més rellevants per a articular aquella col·laboració. Així mateix, la llei disposa que la prestació per part de les organitzacions i entitats legalment reconegudes de la majoria dels serveis que crea i/o regula requereix prèviament l'obtenció d'una autorització administrativa o, segons els casos, la presentació prèvia d'una comunicació, connectant d'aquesta manera el règim d'aquells serveis amb el règim general dels serveis socials, per bé la llei ordena, en la disposició final onzena, l'adaptació d'algun aspecte del règim general a les particularitats i necessitats dels serveis que crea i/o regula.

IV. Drets de les persones en situació de sensellarisme

El Títol III tracta dels «Drets de les persones en situació de sensellarisme». En fer-ho, enumera, d'una banda, drets que les persones en situació de sensellarisme ja tenen reconeguts en comú amb els altres ciutadans; de l'altra, en reconeix de nous i específics per a aquelles persones. L'enumeració de drets ja existents no vol ser solament una mer llistat, sinó un instrument destinat a recordar-los, i facilitar-ne l'identificació, la concreció i l'eficàcia. L'extrema vulnerabilitat de les persones que es troben en situació de sensellarisme els en dificulta l'exercici. Amb el catàleg, se'n recorda l'existència i s'obliga les administracions públiques de Catalunya a vetllar perquè les persones en situació de sensellarisme els puguin exercir de manera real i efectiva. Convé destacar, així mateix, que una part significativa d'aquests drets tenen caràcter prestacional i, per tant, exigeixen una actuació material de les administracions públiques que s'ha de traduir en una millora de la vida de les persones.

La llei, però, també consagra nous drets específics per a les persones en situació de sensellarisme. Concretament: el dret a un espai residencial digne, el dret a un centre de baixa exigència, el dret a un títol de transport gratuït, el dret als serveis de consigna, bugaderia i dutxa, el dret a l'espai públic, que té diferents manifestacions,

i el dret a la prestació del servei de tanatori. Tots ells tenen naturalesa o manifestacions prestacionals.

Entre les mesures rellevants per a assegurar els drets de les persones que es troben en situació de sensellarisme figura l'acompliment de l'obligació de l'empadronament en tant que és la porta per a l'accés a molts dels drets i a moltes de les prestacions. Aquesta qüestió la regula la Llei estatal 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i, en ser una competència concurrent entre l'Estat i la Generalitat de Catalunya, correspon a aquesta el desplegament legislatiu de les bases. Fent ús de la competència per a desplegar les bases, la llei dedica un article a l'empadronament. Per cert, en relació amb l'empadronament, convé recordar la Resolució de la presidència de l'Institut Nacional d'Estadística i de la Direcció General de Cooperació Autònoma i Local, de 17 de febrer de 2020, per la qual es dicten instruccions tècniques als Ajuntaments sobre la gestió del padró municipal, perquè tracta específicament l'empadronament de persones sense domicili, i hi indica que els infrahabitatges, i fins i tot l'absència total de sostre, poden i han de figurar com a domicilis vàlids en el Padró. D'acord amb els criteris legals previstos s'ha d'acceptar com a domicili qualsevol direcció on efectivament visquin els veïns, i es pot recórrer, i cal fer-ho, a un «domicili fictici» en els supòsits en què una persona mancada de sostre resideixi habitualment en el municipi i sigui coneguda dels serveis socials corresponents.

Respecte dels drets específics que la llei crea, destaca pel damunt de tot el dret a un espai residencial digne, atenent que aquest espai esdevé la clau de volta del sistema de la llei.

La llei defineix l'espai residencial digne com un espai cobert, d'ús individual o col·lectiu, amb dimensions i condicions suficients per a desenvolupar-hi la vida privada amb respecte al dret a la intimitat, amb disponibilitat d'ús les 24 hores del dia, que compta, com a mínim, amb llit, llum, temperatura confortable, accés als serveis d'aigua corrent, rentamans, inodor i dutxa, i amb espai per a tenir-hi objectes personals. D'acord amb la pròpia llei, l'espai residencial digne gaudeix d'una gran versatilitat, ja que, en la mesura que respecti les característiques de la definició, pot consistir tant en un espai al si d'una pensió, com a l'interior d'un hotel, d'un alberg, d'un establiment residencial, d'un allotjament dotacional, o en un habitatge d'inserció, o, encara, en qualsevol altre tipus d'allotjament o habitatge que els sigui equiparable.

Com que la prestació del servei d'espai residencial digne està configurada com a dret subjectiu, la llei, en tant que disposa en l'apartat 2 de la disposició final setzena que el dret de les persones en situació de sensellarisme a un espai residencial digne tindrà plens efectes un cop transcorreguts dos anys a comptar des de la seva entrada en vigor, es proposa eliminar indefectiblement en un termini de dos anys la situació de sensellarisme que consisteix en viure al ras. I és que, en el cas que no es garanteixi la prestació del servei d'espai residencial digne, la persona afectada podrà exigir-la davant dels tribunals, en haver estat reconeguda com a dret subjectiu.

Ara bé, la llei també articula l'espai residencial digne com la via que ha de permetre acabar definitivament amb l'altra manifestació de sensellarisme que aborda. Això pot sorprendre, perquè en aquesta altra manifestació de sensellarisme les persones ja disposen d'un espai on viure i, per tant, el fet que la llei els garanteixi un espai residencial digne sembla que únicament els millora la seva situació d'allotjament a través de les característiques que han de tenir obligatòriament aquests espais per tal de ser considerats dignes i en el fet que es garanteix la continuïtat o permanència del servei mentre perduri la situació. De totes maneres, a la llei, i aquí s'hi troba l'element clau, no li és indiferent la tria de la modalitat d'espai residencial digna que cal promoure i, per aquest motiu, ordena que en la programació dels espais residencials dignes que han de contenir els Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme, i aquesta és una funció cabdal dels Plans, s'hi prioritzin les modalitats que

millor garanteixin l'autonomia de les persones beneficiàries. Això significa que cal promoure la modalitat dels habitatges d'inserció, normalment en règim de lloguer, o qualsevol altre tipus d'allotjament o d'habitatge que s'encamini decididament a fer possible l'autonomia personal del beneficiari. D'aquesta manera la llei connecta amb la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge i obliga a activar el desplegament dels habitatges d'inserció que aquesta preveu en favor de les persones sense llar en l'apartat 2 de l'article 70. Per tal que l'activació sigui realment efectiva per a les persones en situació de sensellarisme, l'apartat 3 de la disposició final vuitena de la llei constreny el Govern de la Generalitat de Catalunya a presentar al Parlament de Catalunya, en el termini màxim de vuit mesos a comptar des de l'entrada en vigor de la llei, un projecte de llei que modifiqui la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, en aquella direcció.

La llei, per consegüent, no neix tan sols per a assistir a les persones en situació de sensellarisme, sinó també, i aquest és el seu gran objectiu, per a erradicar aquesta situació. D'aquí que, com anuncia el seu títol, les seves mesures tenen una pretensió transitòria, en lloc d'una vocació permanent.

Per a garantir que la prestació de l'espai residencial digne sigui un dret subjectiu, la llei li atorga la naturalesa de prestació garantida, i incorpora en la Cartera de Serveis Socials les modalitats de prestació que consisteixen en pensió, hotel, alberg, establiment residencial, allotjament dotacional o qualsevol altre tipus d'allotjament o habitatge que sigui equiparable. Aquesta incorporació es tributària del fet que els espais residencials dignes són concebuts com a servei i prestació socials de caràcter bàsic en la mesura que fan front a situacions d'extrema emergència a les quals han de donar resposta les administracions públiques. En canvi, la llei deixa fora de la Cartera de Serveis Socials la prestació de l'espai residencial digne a través dels habitatges d'inserció o a través de qualsevol altre tipus d'habitatge equiparable que permeti l'autonomia personal, en considerar que la gestió d'aquest tipus d'habitatges ja té la seva pròpia articulació a través de la Xarxa d'habitatges d'inserció social, i el seu propi règim jurídic. Per això, pel que fa al règim jurídic dels espais residencials dignes en la modalitat d'habitatge d'inserció, la llei es remet a la normativa específica d'aquests habitatges, si bé introdueix regles particulars sobre les prestacions econòmiques i ajuts al pagament del lloguer o del cost d'un altre règim d'ús, i respecte a l'adjudicació i l'accés, per al supòsit en què els beneficiaris resultin ser persones en situació de sensellarisme.

En el cas dels municipis de menys de 20.000 habitants la llei atorga la gestió del servei d'espai residencial digne a la comarca o a l'ens associatiu creat especialment amb aquesta finalitat, i té en compte que les comarques supleixen els municipis en la titularitat de la competència, en les modalitats incorporades en la Cartera de Serveis Socials, quan es compleix el supòsit de l'apartat segon de l'article 31 de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials.

Dins del conjunt de drets recollits o consagrats en el títol III de la llei, destaca també, pel seu caràcter innovador, el dret a l'espai públic, que, amb les seves múltiples facetes, és una manifestació del dret a la ciutat, i implica la prohibició de discriminació a les persones en situació de sensellarisme.

L'arquitectura o el disseny hostil concebuts per a excloure les persones que es troben en situació de sensellarisme esdevé una pràctica reprovable que l'ordenament jurídic ha de combatre tant en les construccions privades contigües amb l'espai públic com en el mobiliari urbà. Amb aquest objectiu, la llei preveu la interdicció d'aquelles pràctiques a través de la nul·litat dels contractes que les contenen.

En l'àmbit del dret a la ciutat també cobren rellevància les ordenances de convivència ciutadana o que regulen l'ús de l'espai públic. La llei prohibeix a les ordenances que tipifiquin com infracció administrativa la pràctica de la mendicitat, llevat que suposi l'exercici de violència, intimidació, coacció, extorsió o frau, o s'inscrigui en xarxes de delinqüència organitzada, així com les conductes de les persones en

situació de sensellarisme que consisteixin a menjar i beure en l'espai públic, a utilitzar les fonts públiques per a l'higiene mentre no es garanteixi el servei de dutxa, i la satisfacció de necessitats fisiològiques mentre no s'hagi fet efectiva la xarxa pública de serveis higiènics a què fa referència l'apartat 3 de l'article 17 de la llei. També cal que les ordenances recullin les situacions de sensellarisme, i, si esqueia, la circumstància que les sancions aplicables impedeixen o dificulten la reinserció social, a l'hora d'excloure o modular la responsabilitat administrativa sancionadora. La llei participa del criteri que la potestat sancionadora s'ha de configurar com a ultima ratio, cosa que comporta que l'actuació administrativa cal exercir-la d'acord amb el principi de proporcionalitat i a través dels criteris de prevenció, advertència i reconducció d'aquestes situacions als serveis socials. També es preveu expressament la possibilitat que els òrgans instructors dels procediments per infraccions de les ordenances de convivència ciutadana o que regulen l'ús de l'espai públic procedeixin a l'arxiu de les actuacions si resultava que les ordenances no recollien les exclusions o les modulacions de la responsabilitat administrativa sancionadora abans esmentades. D'aquesta manera es vol evitar que la imposició de sancions administratives esdevingui ineficaç, així com que aquestes impedeixin la plena reintegració a la societat de les persones en situació de sensellarisme.

V. Actuacions, serveis i planejament de l'activitat de les administracions públiques

El Títol V, «Actuacions, serveis i planejament de l'activitat de les administracions públiques», delimita les diverses actuacions, serveis i instruments que la llei preveu i articula per a poder satisfer els drets reconeguts en el títol anterior, al mateix temps que posa en relleu la importància de la planificació per a fer front al sensellarisme. Per tal de fer efectius aquells drets resulta necessari delimitar amb claredat quines responsabilitats assumeixen les administracions públiques implicades per raó de la matèria, i planificar-ne adequadament les actuacions.

Pel que fa a les actuacions, destaquen, entre altres qüestions: l'obligació legal i periòdica de la realització de recomptes de contrast i d'enquestes en els municipis de més de 50.000 habitants, i la recollida de dades per part dels equips de carrer, en els municipis de més de 50.000 habitants amb més de 20 persones en situació de sensellarisme; l'obligació de prestar assistència sanitària a les persones trobades en la via pública, o en qualsevol altre espai, quan existeixi risc immediat greu per a la seva integritat física o psíquica i no sigui possible aconseguir la seva autorització; la institucionalització i la previsió de les situacions d'episodis climàtics extrems, de crisi sanitària extraordinària, i d'extraordinària i urgent necessitat, amb les obligacions corresponents per a les administracions o autoritats competents; i la regulació dels equips de carrer, de naturalesa interdisciplinària, formats per treballadors socials, psiquiatres, experts en reducció de danys i personal de seguretat i prevenció. A través d'ells es canalitza l'obtenció de dades i la realització d'enquestes, i a ells els correspon el seguiment de casos personalitzats i el contacte de carrer i l'acompanyament de les persones en situació de sensellarisme. La llei és conscient que la problemàtica que acompanya a les persones en situació de sensellarisme no és tan sols un problema de manca d'habitatge, sinó que, malauradament, el deteriorament sofert per aquestes persones sol precisar la col·laboració dels serveis socials i dels serveis sanitaris i de salut mental.

Quant als serveis, la llei estableix una regulació específica dels centres de baixa exigència, centres que han de garantir tots els municipis de més de 50.000 habitants, i que són configurats com a prestació garantida i temporal i servei bàsic, que s'incorpora a la Cartera de Serveis Socials. En matèria de transports, la llei preveu la gratuïtat dels transports públics col·lectius urbans de viatgers, per a garantir el dret a la mobilitat a les persones en situació de sensellarisme. En relació amb el transport també adopta mesures per a lluitar contra la pràctica reprovable d'alguns municipis

que consisteix en el desplaçament de persones en situació de sensellarisme amb la intenció d'allunyar-les del terme municipal i així defugir les pròpies responsabilitats.

El tema dels serveis es complementa amb el de dutxa per als municipis de més de 10.000 habitants, els de consigna i bugaderia per als municipis amb més de 1.000 habitants, i amb l'accés a una alimentació digna. En el cas dels municipis de menys de 20.000 habitants, la competència per a gestionar la prestació dels serveis de consigna, bugaderia i dutxa, correspon a la comarca respectiva, que en el supòsit de l'apartat 2 de l'article 31 de la llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, supleix els municipis en la titularitat de la competència, o a l'ens associatiu creat especialment amb aquella finalitat.

Respecte als instruments, sobresurten els Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme que han d'elaborar i aprovar els municipis de més de 50.000 habitants i que compten amb més de 20 persones en situació de sensellarisme.

Mentre l'espai residencial digne s'erigeix en la prestació central per a erradicar la manca de sostre i en l'eina destinada a aconseguir l'erradicació del sensellarisme en el seu conjunt, els Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme són l'instrument principal que la llei basteix per a fer-ho possible en els municipis més afectats pel sensellarisme. D'aquí la seva importància i d'aquí que la llei en reguli detalladament el contingut. Ja ha estat comentada la seva funció primordial en la programació dels espais residencials dignes. Però la importància dels Plans d'actuació municipal rau també en el fet que han de preveure inexcusablement, a través de les programacions de les actuacions que han de contenir, les quals abracen el conjunt de serveis garantits per la llei, totes les necessitats i exigències que requereixi en cada cas la perspectiva de gènere, inclusivament el fet d'haver de disposar, en el cas de les dones, d'espais adequats o diferenciats que els permetin poder reconstruir el seu projecte vital, i que garanteixin la intimitat i el desenvolupament personals.

En matèria de gènere, també és a través dels Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme que s'han d'arbitrar les mesures encaminades a escometre el fenomen de la invisibilitat de les dones que es troben en situació de sensellarisme. Coherent amb això, la llei mana aplicar als equips de carrer la perspectiva de gènere en l'exercici de les seves funcions per tal de dimensionar i donar visibilitat al sensellarisme femení. En definitiva, la llei és conscient del fet que la feminització de la pobresa s'ha incrementat de manera significativa en els darrers anys, i és coneixedora del fet que la fragilitat i la vulnerabilitat es fan més intenses quan la persona en situació de sensellarisme és una dona, a causa de trobar-se exposada en molts casos a la violència masclista, a la pressió sexual, a una inseguretat major i a un deteriorament més gran de la salut. Tots aquests factors reclamen la necessitat d'aportar una perspectiva de gènere al sensellarisme, cosa que cal tenir en compte a l'hora de tractar la discriminació de les persones en situació de sensellarisme des d'una perspectiva múltiple i intersectorial.

Amb la institucionalització dels Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme que la llei fa extensiva a tots els municipis de més de 50.000 habitants que compten amb més de 20 persones en situació de sensellarisme, la llei encara persegueix un altre objectiu, com és el de posar fi al fet que l'adopció per aquells municipis de mesures destinades a fer front al sensellarisme pugui dependre de la sensibilitat que a cadascun d'ells els susciți la matèria.

Per al control de les actuacions de les administracions públiques la llei preveu la intervenció del Síndic de Greuges a través de la realització periòdica d'un informe especial; la del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, que ha de vetllar pel tractament que en donin els mitjans de comunicació i la publicitat, i la de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades. La intervenció d'aquests òrgans de rellevància estatutària fa palesa la necessària implicació de tots els poders públics per a fer front amb garanties al sensellarisme i garantir els drets de les persones que es troben en aquesta situació.

VI. Disposicions d'organització administrativa i de finançament dels serveis

El títol VI, «Disposicions d'organització administrativa i de finançament dels serveis», conté les normes d'organització administrativa específiques que el legislador creu necessàries per a la correcta execució de la llei. En aquest sentit, crea la Comissió interdepartamental de les polítiques per a les persones en situació de sensellarisme, que és un òrgan col·legiat encarregat de la coordinació entre els diversos departaments de l'administració pública de la Generalitat de Catalunya per tal d'executar amb coherència les polítiques i les accions en aquell àmbit; l'òrgan unipersonal coordinador, amb nivell de director general i amb dependència jeràrquica directa del titular del departament competent en matèria de serveis socials, al qual s'atribueixen importants funcions executives, i la Comissió interadministrativa per a la lluita contra les situacions de sensellarisme, òrgan col·legiat interadministratiu d'informació, deliberació, seguiment, reflexió i col·laboració entre les diferents administracions públiques competents en matèria de sensellarisme. Per al cas que s'incompleixin les competències pròpies la llei preveu la tècnica de la substitució, i recull la figura de l'encàrrec de gestió per al supòsit que no s'estigui en condicions d'assumir-les. La llei també preveu la cooperació i la col·laboració interadministrativa mitjançant la celebració de convenis.

Als òrgans esmentats, cal encara afegir el Consell Nacional d'Entitats d'atenció i lluita contra el sensellarisme, que és un òrgan col·legiat de participació de les organitzacions i entitats legalment reconegudes, i en el qual també hi són representats els grups d'afectats, les unions i les entitats sense personalitat jurídica que tenen cura de les persones en situació de sensellarisme.

En aquest mateix títol V, la llei basteix mecanismes per a garantir la suficiència financera de les administracions locals i fixa el marc en el qual s'ha de corresponsabilitzar l'administració pública de la Generalitat de Catalunya.

Finalment preveu la col·laboració amb les corporacions de dret públic, i, en particular, amb els col·legis de l'advocacia en tasques d'orientació, assessorament i defensa jurídiques.

VII. Mesures i mecanismes per a afavorir i garantir el compliment de la llei

En el Títol VI la llei estableix les «[m]esures i mecanismes per a afavorir i garantir el compliment de la llei», entre les quals destaca el règim d'infraccions i sancions específicament destinat a combatre l'aporofòbia i a protegir les persones en situació de vulnerabilitat i fragilitat, com són les persones en situació de sensellarisme. L'expressió aporofòbia, encunyada des de l'àmbit de la filosofia, pretén conceptualitzar les actituds basades en el rebuig, el menyspreu o l'odi envers les persones pobres.

Rellevant és també el reconeixement de la qualitat d'interessades per a la defensa d'interessos col·lectius vinculats a les persones en situació de sensellarisme a les organitzacions i entitats legalment reconegudes. Cal recordar que en moltes ocasions la vulneració de drets de les persones que es troben en situació de sensellarisme no és recorreguda davant de les vies administratives i jurisdiccionals previstes per l'ordenament jurídic vigent a causa de la fragilitat de les persones afectades. Per aquesta raó es considera també necessari conferir a aquelles organitzacions i entitats la legitimació per a defensar els drets i interessos legítims col·lectius de les persones en situació de sensellarisme davant de la jurisdicció contenciosa administrativa. La llei també recorda la possibilitat que aquelles organitzacions i entitats puguin representar en els procediments administratius les persones que es troben en situació de sensellarisme amb la finalitat de fer valer els drets i els interessos legítims d'aquestes.

Com a garantia del compliment de les obligacions establertes en la llei, aquesta preveu un règim administratiu sancionador. Des del dret penal, el legislador estatal ha previst una sèrie d'infraccions penals com l'assetjament o els anomenats delictes

d'odi amb la intenció de protegir, entre altres, a les persones que es troben en situació de sensellarisme. No obstant això, la llei creu també oportú protegir a aquestes persones amb l'establiment d'un règim d'infraccions i sancions administratives que complementi l'acció realitzada des del dret penal.

VIII. Disposicions addicionals i finals

Quatre disposicions addicionals i setze disposicions finals complementen i completen el text de la llei. Algunes les disposicions finals modifiquen lleis sectorials vigents per a adaptar-les i harmonitzar-les al contingut d'aquesta llei. En concret, les lleis objecte de modificació són les següents: la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, la Llei de la funció pública de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, la Llei 14/2017, del 20 de juliol, de la renda garantida de ciutadania, la Llei 2/1997, de 3 d'abril, sobre serveis funeraris, i la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic. Val la pena destacar també les modificacions que dues disposicions finals fan a la Cartera de Serveis Socials per a incorporar-hi la prestació del servei d'espai residencial digne en quatre de les seves modalitats, la prestació del servei de centre de baixa exigència, i la prestació social de caràcter econòmic per a facilitar l'accés a un espai residencial digne en modalitat d'habitatge d'inserció.

IX. Competència

Aquesta llei es dicta sobre la base de l'article 166 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, pel qual la Generalitat de Catalunya assumeix la competència exclusiva en matèria de serveis socials, i de l'article 137 del mateix Estatut, en virtut del qual correspon a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria d'habitatge. Convé recordar que, d'acord amb l'article 166 de l'Estatut, la competència exclusiva en matèria de serveis socials inclou, en tot cas: a) la regulació i l'ordenació de l'activitat de serveis socials, les prestacions tècniques i les prestacions econòmiques amb finalitat assistencial o complementàries d'altres sistemes de previsió pública; b) la regulació i l'ordenació de les entitats, els serveis i els establiments públics i privats que presten serveis socials a Catalunya; c) la regulació i l'aprovació dels plans i els programes específics dirigits a persones i col·lectius en situació de pobresa o de necessitat social, i d) la intervenció i el control dels sistemes de protecció social complementària privats. Per la seva banda, convé recordar també que, segons l'article 137 de l'Estatut, la competència exclusiva en matèria d'habitatge abraça, en tot cas: a) la planificació, l'ordenació, la gestió, la inspecció i el control de l'habitatge d'acord amb les necessitats socials i d'equilibri territorial; b) l'establiment de prioritats i objectius de l'activitat de foment de les administracions públiques de Catalunya en matèria d'habitatge i l'adopció de les mesures necessàries per a assolir-los, tant amb relació al sector públic com al privat; c) la promoció pública d'habitatges; d) la regulació administrativa del comerç referit a habitatges i l'establiment de mesures de protecció i disciplinàries en aquest àmbit; e) les normes tècniques, la inspecció i el control sobre la qualitat de la construcció; f) les normes sobre l'habitabilitat dels habitatges; g) la innovació tecnològica i la sostenibilitat aplicable als habitatges, i h) la normativa sobre conservació i manteniment dels habitatges i la seva aplicació

Per aquests motius, presenta la següent:

Proposició de llei

Títol I. Disposicions generals

Capítol I. Finalitat, objecte i àmbit d'aplicació

Article 1. Finalitat

La llei té com a finalitat afavorir la protecció, la promoció, la integració, la inserció i l'emancipació de les persones en situació de sensellarisme per tal que puguin

viure dignament i siguin efectivament cobertes llurs necessitats personals bàsiques i de caràcter social durant el període transitori en què no disposin d'un habitatge autònom; contribuir a la superació dels estereotips que afecten negativament la percepció social d'aquelles persones; posar fi a les situacions de discriminació i violència que pateixen; atendre les necessitats i les especificitats que requereixi la perspectiva de gènere en les persones en situació de sensellarisme; establir les condicions perquè, mentre no es resol i garanteix definitivament el dret a l'habitatge, puguin exercir de manera real i efectiva i sense entrebancs els drets fonamentals, els drets socials i els drets que els reconeix aquesta llei; erradicar la situació de sensellarisme definida en la lletra a de l'apartat 1 de l'article 3 de la llei; i posar els elements que permetin erradicar la situació de sensellarisme definida en la lletra b de l'apartat 1 de l'article 3 de la llei.

Article 2. Objectius

Són objectius de la llei:

1. Promoure el respecte per les persones en situació de sensellarisme.
2. Lluitar contra la seva exclusió, estigmatització i aïllament socials.
3. Garantir-los el gaudi i l'exercici efectius dels drets i llibertats fonamentals i dels drets socials, en igualtat de condicions que les altres persones i garantirlos l'exercici i el gaudi efectius del conjunt de drets prestacionals que aquesta llei els reconeix.
4. Garantir-los el dret d'accés als serveis socials, amb continuïtat en el temps per tal de garantir-los l'autonomia personal, i garantir-los els serveis sanitaris.
5. Establir i potenciar serveis específics que els permetin viure dignament.
6. Acabar amb les situacions de discriminació per raó de gènere.
7. Promoure mesures per a l'erradicació de l'exclusió en l'àmbit de l'habitatge.
8. Garantir en el termini de dos anys el dret a disposar d'un espai residencial digne a totes les persones que es troben en situació de sensellarisme.
9. Assolir, a través de l'evolució dels espais residencials dignes, un habitatge autònom per a les persones que es troben en situació de sensellarisme.

Article 3. Situació de sensellarisme

1. Als efectes del que disposa aquesta llei, les persones es troben en situació de sensellarisme:

- a) Quan viuen al ras.
- b) Quan, per la circumstància de no disposar d'una llar, pernocten en pensions, hotels, albergs, establiments residencials, allotjaments dotacionals, habitatges d'inserció, o en algun altre tipus d'allotjament o habitatge equiparable, o en allotjaments d'emergència o d'urgència o centres de baixa exigència, amb l'ajuda de les administracions públiques de Catalunya, o d'organitzacions i entitats legalment reconegudes, o d'unions i entitats sense personalitat jurídica, i que, sense aquest ajut, viurien al ras.

2. Les persones que, d'acord amb l'apartat anterior, es troben en situació de sensellarisme coincideixen pràcticament, en el moment d'aprovar-se la llei, amb el conjunt de persones compreses en les categories operatives 1, 2 i 3 de la tipologia de situacions de privació d'habitatge denominada ETHOS (European typology of homelessness and housing exclusion) proposada per FEANTSA (Federació Europea d'Organitzacions Nacionals que Treballen amb Persones Sense Llar).

Article 4. Àmbit d'aplicació i garantia de compliment

1. Els drets, deures i serveis que reconeix o preveu aquesta llei són d'aplicació a totes les persones que es troben en situació de sensellarisme tal i com es defineix en l'article 3 d'aquesta llei, l'assistència a través de centres de baixa exigència o l'assistència urgent inclusivament. Per a l'accés a un espai residencial digne o als altres serveis o mesures de caràcter residencial i de mobilitat previstos en aquesta Llei caldrà que es trobin empadronades en un municipi de Catalunya.

2. Les persones de l'apartat anterior que es trobin en minoria d'edat es regeixen per allò disposat en la legislació sobre els infants i els adolescents.

3. Totes les persones que es trobin a l'àmbit territorial de Catalunya estan obligades a respectar les prescripcions previstes en aquesta llei i queden en qualsevol cas sotmeses al règim d'infraccions i sancions que en garanteix l'aplicació.

4. L'administració pública de la Generalitat de Catalunya i els ens locals de Catalunya han de garantir el compliment d'aquesta llei i promoure les condicions per a fer-la plenament efectiva en els àmbits competencials respectius.

Capítol II. Definicions

Article 5. Definicions

Als efectes del que estableix aquesta llei, s'entén per:

a) *Espai residencial digne*: espai cobert, d'ús individual o col·lectiu, amb dimensions i condicions suficients per a desenvolupar-hi la vida privada amb respecte al dret a la intimitat, amb disponibilitat d'ús les 24 hores del dia, que compta, com a mínim, amb llit, llum, temperatura confortable, accés als serveis d'aigua corrent, rentamans, inodor i dutxa, i amb espai per a tenir-hi objectes personals. Quan l'espai residencial digne consisteixi en un alberg, un establiment residencial o un allotjament dotacional també haurà de prestar servei de bugaderia i de repàs de la roba, o facilitar o tenir accés a aquests serveis.

b) *Centre de baixa exigència*: espai cobert, d'ús col·lectiu, habilitat per a poder reposar-hi i pernoctar-hi, i que compta, com a mínim, amb els serveis de llum, aigua corrent i lavabo, i espai per a reposar i pernoctar.

c) *Sensellarisme*: les situacions previstes a l'article 3 d'aquesta llei.

d) *Primer la llar, sense condicions (Housing First Led) (HFL)*: la política o el programa de foment d'espais residencials dignes en la modalitat d'allotjaments o habitatges que permeten l'autonomia personal del beneficiari, orientada a les persones en situació de sensellarisme que no requereixen serveis de salut mental ni de tractament de drogodependències, sinó necessitats de suport menors.

e) *Itineraris cap a la llar en primer lloc, sense condicions (Pathways to Housing First) (PHF)*: la política o el programa de foment d'espais residencials dignes en la modalitat d'allotjaments o habitatges que permeten l'autonomia personal del beneficiari, orientada a les persones en situació de sensellarisme crònica i amb necessitats molt complexes. Aquestes necessitats solen consistir en programes de reducció de consum de substàncies (Drug Injection Reduction and Treatment) (DIRT) i suport intensiu de tractament psiquiàtric. La modalitat d'allotjament o habitatge tendeix a ser de nucli reduït per a facilitar els suports específics.

f) *Comunitats de llars en primer lloc, sense condicions (Communal Housing First) (CHF)*: la política o el programa de foment d'espais residencials dignes en la modalitat d'allotjaments o habitatges que permeten l'autonomia personal dels beneficiaris, i que permeten viure en un mateix edifici on els serveis de reducció de consum de substàncies (DIRT) i el suport intensiu psiquiàtric són comuns i compartits.

g) *Organitzacions i entitats legalment reconegudes*: les organitzacions, entitats, associacions o fundacions, sense ànim de lucre i amb personalitat jurídica pròpia, legalment reconegudes, els estatuts o normes reguladores de les quals comprenen, entre altres finalitats, les relatives a l'atenció de les persones en situació de sensellarisme, i que el seu objecte social comprèn les activitats necessàries per a dur-les a terme.

h) *Represàlia discriminatòria*: el tractament advers o efecte negatiu que es produeix contra una persona en situació de sensellarisme com a conseqüència de la presentació d'una queixa, una reclamació, una denúncia, una demanda o un recurs de qualsevol tipus amb l'objectiu d'evitar, disminuir o denunciar la discriminació o l'assetjament a què és sotmesa o ha estat sotmesa.

i) *Discriminació múltiple*: la situació en què una persona és objecte de discriminació sobre la base de dos o més motius o circumstàncies, entre les quals es troba la seva condició de persona en situació de sensellarisme, previstos en la legislació europea, estatal o autonòmica, i que actuen de forma interrelacionada.

j) *Victimització secundària*: el maltractament addicional exercit contra persones en situació de sensellarisme que es troben en algun dels supòsits de discriminació, assetjament o represàlia com a conseqüència directa o indirecta dels dèficits, les duplicitats o les fragmentacions de les intervencions dutes a terme pels organismes responsables, i també per les actuacions d'altres agents implicats.

k) *Arquitectura i disseny hostils*: aquella arquitectura o disseny de mobiliari urbà adreçat directament a impedir que les persones en situació de sensellarisme puguin refugiar-se a l'espai públic, tal i com poden ser els bancs amb braços al mig, les tanques metàl·liques amb punxes en graons i aparadors o d'altres de similars.

Títol II. Les organitzacions i les entitats legalment reconegudes

Article 6. Els subjectes gestors i proveïdors

Els serveis i les prestacions previstos en la llei seran gestionats o proveïts per les administracions públiques de Catalunya i per les organitzacions i entitats legalment reconegudes.

Article 7. Col·laboració de les organitzacions i entitats legalment reconegudes

1. Quan els serveis previstos en aquesta llei siguin gestionats indirectament a través de les organitzacions i entitats legalment reconegudes, o simplement per aquestes, la prestació o el proveïment del servei s'ha de realitzar, segons escaigui, bé a través d'instruments no contractuals, com el simple finançament total o parcial del servei, com els instruments de la gestió delegada o del concert social previstos en el Decret llei 3/2016, de 31 de maig, de mesures urgents en matèria de contractació pública, o a través d'altres modalitats de concertació; o bé a través de la celebració de contractes amb les administracions públiques de Catalunya, o amb els poders adjudicadors corresponents, com ara els contractes de serveis, de serveis a les persones, o qualsevol altre tipus de contracte o d'instrument contractual que escaigui i estigui d'acord amb allò que estableix la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic, i la legislació contractual que la complementa i que la desplega i sigui vigent a Catalunya.

2. Així mateix, d'acord amb la legislació sobre subvencions, les administracions públiques de Catalunya, en l'àmbit de les seves competències, poden establir ajuts i subvencions a favor de les organitzacions i entitats legalment reconegudes que operen a Catalunya quan prestin els serveis que, de manera expressa, aquesta llei els permet gestionar.

Article 8. Autorització o comunicació per a la prestació de serveis per part de les organitzacions i entitats legalment reconegudes. El Registre d'Entitats, Serveis i Establiments Socials.

1. Per a poder prestar els serveis de consigna, bugaderia, dutxa, espai de baixa exigència i espai residencial digne en qualsevol de les quatre modalitats incorporades a la Cartera de Serveis Socials, o per a poder-ne ser el responsable de la prestació, les organitzacions i les entitats legalment reconegudes han de disposar de l'autorització o han d'haver presentat la comunicació a què fa referència l'article 71 de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials. D'acord amb allò que mana l'apartat 4 de l'article 71 esmentat, l'autorització o la comunicació comporten la inscripció d'ofici en el Registre d'Entitats, Serveis i Establiments Socials.

2. Les pensions, els hotels i els albergs que col·laborin en la prestació del servei d'espai residencial digne per encàrrec d'una administració pública, o d'una organit-

zació o entitat legalment reconeguda, no precisen haver de disposar de l'autorització o haver presentat la comunicació esmentades en l'apartat anterior.

3. Les condicions materials mínimes, les característiques i els requisits tècnics que, segons el Decret 205/2015, de 15 de setembre, del règim d'autorització administrativa i de comunicació prèvia dels serveis socials i del Registre d'Entitats, Serveis i Establiments Socials, han de complir amb caràcter general els establiments que presten serveis socials, s'han d'adaptar, d'acord amb allò que estableix la disposició final onzena, a les particularitats i necessitats dels serveis previstos en aquesta llei.

4. Les organitzacions i les entitats legalment reconegudes poden acreditar-se segons allò previngut en l'article 70 de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, i el Decret 69/2020, de 14 de juliol, d'acreditació, concert social i gestió delegada en la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública. Tanmateix, d'acord amb l'apartat 4 de la disposició final onzena de la llei, el Govern de la Generalitat de Catalunya ha de valorar, per al cas dels serveis d'aquesta llei en què els siguin d'aplicació, la idoneïtat dels requisits d'acreditació fixats en el Decret esmentat.

Article 9. Responsabilitat de les organitzacions i entitats legalment reconegudes

Les organitzacions i les entitats legalment reconegudes que, en l'aplicació d'aquesta llei, incompleixin els compromisos que hagin contret amb les administracions públiques de Catalunya, seran sancionades d'acord amb allò que es preveu en aquesta llei o en la legislació sectorial que hi sigui d'aplicació. Així mateix, en els termes en què estigui estipulat i d'acord amb la normativa corresponent, hauran de reintegrar totalment o parcialment l'import de les ajudes o subvencions que hagin rebut per a la prestació d'activitats o de serveis, quan l'hagin destinat totalment o parcialment a altres finalitats.

Títol III. Drets de les persones en situació de sensellarisme

Capítol I. Empadronament

Article 10. El domicili de les persones en situació de sensellarisme

1. Els serveis d'empadronament tenen l'obligació d'inscriure en el padró municipal a les persones en situació de sensellarisme que resideixin efectivament dins del seu terme municipal.

2. Les administracions municipals de Catalunya, a través dels serveis socials i amb la col·laboració, si escau, de les organitzacions i entitats legalment reconegudes que ho sol·licitin, han de facilitar a les persones en situació de sensellarisme que pernoctin dins del terme municipal una adreça postal, la qual servirà com a lloc de residència habitual de cara a l'empadronament, i farà la funció de domicili per a la recepció de les notificacions i comunicacions oficials.

3. En el cas que les administracions municipals no determinin cap lloc en concret es farà constar com a domicili la seu principal de la corporació municipal.

4. La fixació d'aquest domicili ho és als mers efectes de possibilitar-ne l'empadronament i no suposa cap alteració de la titularitat, la possessió o l'ús respecte a aquelles instal·lacions municipals.

5. A través de les actuacions dels equips de carrer, dels serveis socials municipals i de les organitzacions i entitats legalment reconegudes es promourà l'empadronament de les persones que es trobin en situació de sensellarisme.

6. A partir de les dades de les actuacions dels equips de carrer es revisarà anualment la situació de les persones empadronades per tal d'adequar el padró a la seva realitat. En el cas que no es localitzi a la persona en el període de dos anys, ni aquesta hagi tingut cap relació amb l'ajuntament durant aquest període, s'iniciaran d'ofici els tràmits per a la seva baixa del padró municipal, una vegada fetes les comprova-

cions oportunes, que es repetiran almenys dues vegades en dies i hores diferents, amb la deguda constància en l'expedient administratiu.

Capítol II. Drets de les persones en situació de sensellarisme

Article 11. Garantia i efectivitat en l'exercici dels drets

1. Les administracions públiques de Catalunya vetllaran perquè les persones en situació de sensellarisme exerceixin de manera real i efectiva els drets que tenen reconeguts, com qualsevol altra persona, en la legislació general i sectorial i, singularment, els següents:

a) El dret a accedir al sistema públic de serveis socials, en els termes previstos en la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials.

b) El dret a l'assistència sanitària, en els termes previstos en la Llei 16/2003, de 28 de maig, de cohesió i qualitat del Sistema Nacional de Salut, modificada pel Reial decret llei 7/2018, de 27 de juliol, sobre l'accés universal al Sistema Nacional de Salut.

c) El dret a la prestació de la renda garantida de ciutadania quan reuneixin les condicions legals establertes en la Llei 14/2017, del 20 de juliol, de la renda garantida de ciutadania.

d) El dret a ser beneficiàries de l'ingrés mínim vital en els termes establerts en el Reial decret llei 20/2020, de 29 de maig, pel qual s'estableix l'ingrés mínim vital.

e) El dret a utilitzar els espais públics, i els edificis i els establiments públics, en els mateixos termes que qualsevol altra persona.

f) El dret a utilitzar els transports públics i els serveis públics, i a ser-hi atesos, en els mateixos termes que qualsevol altra persona, i sense cap tipus de discriminació sobre la base de la seva condició de persones en situació de sensellarisme.

g) El dret de sufragi regulat en la Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, de règim electoral general.

h) El dret a la protecció de les dades de caràcter personal en els termes previstos en la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals, i, en particular, a la seguretat i a la confidencialitat de les dades que figuren en els fitxers, sistemes i aplicacions de les administracions públiques, així com en els de les organitzacions i entitats legalment reconegudes, i en els que puguin haver elaborat els grups d'afectats, les unions i les entitats sense personalitat jurídica.

i) El dret a l'accés i al gaudi dels serveis públics municipals previstos a la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, al municipi en el qual estiguin empadronats.

j) El dret a accedir i a participar en els serveis i programes del sistema d'ocupació de Catalunya previstos a la Llei 13/2015, de 9 de juliol, d'ordenació del sistema d'ocupació i del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya. En particular, el gaudi del dret subjectiu a l'ocupabilitat, el qual comporta el dret d'inscriure's gratuïtament al Servei d'Ocupació de Catalunya i el dret a serveis d'orientació, formació i acompanyament o suports adequats.

k) El dret a la documentació necessària per a l'exercici i el gaudi dels drets reconeguts, en particular dels enumerats en aquest apartat.

2. Els equips de carrer i els treballadors i les treballadores socials i la resta de personal qualificat que treballa per a les persones en situació de sensellarisme han de facilitar a aquestes persones la tramitació, si voluntàriament ho desitgen, de la documentació que sigui necessària per a poder tenir accés als serveis als quals tenen dret d'utilitzar.

Article 12. El dret a un espai residencial digne

1. Mentre no sigui plenament efectiu el dret a l'habitatge, i com a solució d'urgència, es reconeix a les persones en situació de sensellarisme, en els termes esta-

blerts en els apartats següents d'aquest article, el dret a disposar d'un espai residencial digne.

2. Els municipis, amb la col·laboració de l'administració pública de la Generalitat de Catalunya, directament o a través de les organitzacions i entitats legalment reconegudes, garantiran un espai residencial digne a totes les persones en situació de sensellarisme que voluntàriament ho desitgin. Aquesta prestació temporal tindrà continuïtat, i, en aquest sentit, té caràcter permanent mentre els beneficiaris estiguin en situació de sensellarisme.

3. L'espai residencial digne, definit en l'article 5, lletra a, de la llei, pot adoptar les modalitats de pensió, hotel, alberg, establiment residencial, allotjament dotacional, habitatge d'inserció o qualsevol altre tipus d'allotjament o habitatge que sigui equiparable. D'acord amb allò establert a l'article 5, lletra a, de la llei, els albergs també han de fer-ne possible l'ús les 24 hores del dia.

4. Les modalitats de pensió, hotel i alberg, o allotjaments equiparables, només s'han d'utilitzar en supòsits d'emergència i d'urgència, o bé en casos en què motivadament hi hagi la previsió del fet que la necessitat de l'espai residencial digne tindrà una durada breu, o com a mesura provisional mentre no s'assigni una de les altres modalitats. Així mateix, aquelles modalitats s'han d'utilitzar quan siguin necessàries per a cobrir les necessitats de reclusió a què fa referència l'apartat 2 de l'article 26, en les situacions de crisi sanitària extraordinària, i d'extraordinària i urgent necessitat.

5. Als espais residencials dignes que adopten la modalitat de pensió, hotel, alberg, establiment residencial, allotjament dotacional o un altre tipus d'allotjament o habitatge equiparable se'ls incorpora a la Cartera de Serveis Socials en els termes que estableix la disposició final segona de la llei, i esdevenen una prestació garantida, proveïda dins de la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública.

Atès el caràcter essencial que per a tota persona representa el poder disposar d'un espai cobert on viure, les modalitats d'espai residencial digne enumerades en el paràgraf anterior tindran, tot i la seva funció residencial, la naturalesa de servei social bàsic als efectes de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, i formen part dels serveis i prestacions socials bàsics als quals es refereix l'article 14.3 de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social.

En relació amb les modalitats del servei d'espai residencial digne que són objecte d'incorporació a la Cartera de Serveis Socials, la competència per a gestionar la prestació del servei d'espai residencial digne correspon, en el supòsit dels municipis de menys de 20.000 habitants i en concordança amb allò establert sobre les àrees bàsiques de serveis socials en l'article 34 de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, a la comarca respectiva, que en el supòsit de l'apartat 2 de l'article 31 de la llei esmentada supleix aquells municipis en la titularitat de la competència, o a l'ens associatiu creat especialment amb aquella finalitat. La prestació pot fer-se directament o a través de les organitzacions i entitats legalment reconegudes. En el cas que l'establiment on es presti el servei estigui radicat en un municipi altre que el d'estada habitual del beneficiari del servei, aquest tindrà dret a un títol de transport gratuït que el permeti desplaçar-se des d'aquest municipi fins al municipi on es presta el servei i viceversa.

Quan per raons materials, tècniques o econòmiques un municipi amb una població compresa entre 20.000 i 50.000 habitants no pugui garantir la prestació del servei d'espai residencial digne, i aquest servei s'hagi de prestar en una de les modalitats incorporades a la Cartera de Serveis Socials, la comarca respectiva n'assumirà la prestació, directament o a través de les organitzacions i entitats legalment reconegudes. En el cas que l'establiment on es presti el servei estigui radicat en un municipi altre que el d'estada habitual del beneficiari del servei, aquest tindrà dret a un títol de transport gratuït que el permeti desplaçar-se des d'aquest municipi fins al municipi on es presta el servei i viceversa.

6. L'espai residencial digne en la modalitat d'habitatge d'inserció o en qualsevol altre tipus d'habitatge equiparable que permeti l'autonomia personal, es regeix per la normativa específica d'aquests habitatges i per les previsions contingudes en aquesta llei. En matèria d'adjudicació i accés, i amb relació a les prestacions econòmiques per al pagament del lloguer o del cost d'un altre règim d'ús, serà d'aplicació allò que estableixen les disposicions finals vuitena, novena i desena de la llei. En el supòsit dels municipis de menys de 20.000 habitants correspon a la comarca respectiva, o a l'ens associatiu creat especialment, la competència per a gestionar la prestació del servei d'espai residencial digne en la modalitat esmentada en el paràgraf anterior, gestió que farà directament o a través de les organitzacions i entitats legalment reconegudes. Quan per raons materials, tècniques o econòmiques un municipi amb una població compresa entre 20.000 i 50.000 habitants no pugui garantir la prestació del servei d'espai residencial digne, i aquest servei s'hagi de prestar en la modalitat esmentada en el paràgraf primer d'aquest apartat, la comarca respectiva n'assumirà la prestació, directament o a través de les organitzacions i entitats legalment reconegudes.

7. Els municipis de més de 50.000 habitants que comptin amb més de 20 persones en situació de sensellarisme, a l'hora de programar, dins del Pla d'actuació municipal contra el sensellarisme que preveu l'article 32 de la llei, la xarxa d'espais residencials dignes, han de potenciar i escollir, entre les diferents modalitats d'espais residencials dignes, aquelles modalitats que garanteixen millor l'autonomia personal dels beneficiaris. En aquest sentit, s'han de prioritzar els habitatges d'inserció i aquells altres tipus d'allotjament o habitatge equiparables que permetin l'autonomia personal. Aquest mateix criteri ha de presidir la programació contra el sensellarisme que, d'acord amb l'apartat 1 de l'article 33 de la llei, han d'aprovar els municipis de més de 50.000 habitants que compten amb 20 o menys persones en situació de sensellarisme i els municipis que compten amb una població entre els 5.000 i els 50.000 habitants. Els altres municipis han d'adoptar aquell criteri en la mesura de les seves disponibilitats.

8. Per tal de fer possible i incrementar progressivament i percentualment l'aplicació del criteri de l'apartat anterior, i d'acord amb els mandats dels apartats 1 i 2 de l'article 70 de la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, el Govern de la Generalitat de Catalunya, l'administració pública de la Generalitat de Catalunya, els municipis i els altres ens locals de Catalunya, en l'àmbit de les seves competències respectives, han de prioritzar, en la normativa i en les polítiques d'habitatge, l'increment del nombre d'habitatges d'inserció disponibles i de pisos de lloguer social.

9. En la programació dels espais residencials dignes que els Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme han de contenir, els municipis han d'incorporar-hi la perspectiva de gènere i preveure-hi, quan sigui aconsellable o necessari, espais diferenciats, per tal de satisfer les necessitats específiques que requereix la garantia efectiva de la intimitat, la dignitat i la llibertat des de la perspectiva de gènere.

10. En el supòsit d'unitats familiars o de convivència que es trobin en situació de sensellarisme, la modalitat d'espai residencial digne ha de permetre allotjarlos conjuntament tot respectant les característiques i els requisits que defineixen l'espai residencial digne.

Article 13. Dret a un centre de baixa exigència

En els municipis de més de 50.000 habitants, les persones en situació de sensellarisme que es trobin en alguna de les circumstàncies recollides en l'article 27 tenen dret a accedir a un centre de baixa exigència.

Article 14. El dret a un títol de transport, i als serveis de consigna, bugaderia i dutxa

Les persones en situació de sensellarisme tenen dret a obtenir el títol de transport que els pugui correspondre d'acord amb allò previst en l'article 28 de la llei, i a dis-

posar d'un servei de consigna, a accedir a un servei de bugaderia i a disposar d'un servei de dutxa en els termes previstos en l'article 30.

Article 15. El dret de sufragi

Per tal d'assegurar que les persones en situació de sensellarisme puguin exercir el dret de sufragi regulat en la Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, de règim electoral general, els equips de carrer, i les organitzacions i les entitats legalment reconegudes, fomentaran que les persones que es troben en aquella situació que no hagin rebut en qualsevol classe d'elecció la corresponent targeta censal realitzin la consulta del cens electoral per a comprovar-ne la inscripció, i, en el cas de l'existència d'errors, els ajudaran a formular la reclamació que, sobre les dades censals, correspongui.

Article 16. Serveis funeraris

1. D'acord amb la Llei 2/1997, de 3 d'abril, sobre serveis funeraris, les persones difuntes que en morir estaven en situació de sensellarisme, i que segons les indicacions dels serveis socials municipals requereixen que el servei funerari es presti gratuïtament o de forma bonificada, tenen el dret a la prestació del servei de tanatori, el qual comprendrà la prestació de sala de vetlla, per un període mínim de tres hores, i d'oratori per un període mínim de 30 minuts.

2. El dret de l'apartat anterior el poden exercir, d'acord amb allò establert en la Llei 2/1997, de 3 d'abril, sobre serveis funeraris, els familiars del difunt o els serveis socials municipals. Així mateix el poden exercir les organitzacions i les entitats legalment reconegudes si acrediten haver tingut un vincle amb el difunt. Les ordenances o els reglaments de regulació dels serveis funeraris aprovats pels municipis han d'establir els requisits que acrediten la vinculació que permet a les organitzacions i entitats legalment reconegudes exercir aquell dret. El Departament de l'administració pública de la Generalitat de Catalunya competent en la matèria ha d'aprovar, amb l'audiència prèvia de les entitats associatives municipals més representatives, un reglament que reguli els requisits que acrediten aquell vincle, per tal que sigui d'aplicació supletòria en els municipis que no ho hagin regulat.

3. Si amb posterioritat a la prestació dels serveis funeraris es tenia coneixement del fet que el difunt disposava de patrimoni, els hereus o els familiars que, d'acord amb la legislació civil, resten obligats a la prestació d'aliments, hauran de contribuir a les despeses de la prestació del servei de tanatori d'acord amb allò que es fixi reglamentàriament. En el supòsit dels familiars no hereus, l'administració municipal en el terme de la qual s'hagi prestat el servei de tanatori realitzarà la corresponent liquidació a través d'un procediment contradictori.

Article 17. Dret a l'espai públic

1. Les persones en situació de sensellarisme tenen dret a l'espai públic en igualtat de condicions amb la resta de la ciutadania.

2. Les administracions locals han d'adoptar les mesures necessàries per a eliminar l'arquitectura o disseny hostils que impedeixi a les persones en situació de sensellarisme refugiar-se en espais coberts o resguardats al carrer. Aquesta previsió haurà d'incorporar-se als plans d'ordenació urbanística municipal o, si escau, en les normes de planejament urbanístic, així com en els plecs de contractació. Seran nuls de ple dret els contractes del sector públic que prevegin la contractació d'obra pública o la instal·lació de mobiliari urbà que incorpori elements d'arquitectura o disseny hostils, d'acord amb els articles 39.1 de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic i de l'article 47.1.g) de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu comú de les administracions públiques.

3. Els ens locals han de preveure i planificar una xarxa pública de serveis higiènic accessible en edificis i espais públics, o en la via pública, perquè puguin ser utilitzats per les persones en situació de sensellarisme que es troben en el supòsit de la lletra a de l'apartat 1 de l'article 3 de la llei.

4. Es prohibeix que les ordenances municipals tipifiquin com infracció administrativa la pràctica de la mendicitat, llevat que suposi exercici de violència, intimidació, coacció, extorsió o frau, o s'inscrigui en xarxes de delinqüència organitzada. Així mateix, les ordenances municipals tampoc no podran tipificar com infracció administrativa les conductes de les persones en situació de sensellarisme que consistixin en menjar i beure en l'espai públic, en utilitzar les fonts públiques per a la higiene mentre no es garanteixi el servei de dutxa previst en l'apartat 3 de l'article 30 de la llei, i la satisfacció de necessitats fisiològiques mentre no s'hagi fet efectiva la xarxa pública de serveis higiènics a què fa referència l'apartat 3 d'aquest article.

5. Mentre no estigui plenament garantit el dret a un espai residencial digne, i mentre no es compti amb centres de baixa exigència en nombre suficient per a aixoplugar a les persones en situació de sensellarisme que es trobin en un dels supòsits previstos en l'apartat 1 de l'article 27 de la llei, els municipis no podran impedir la conducta de dormir en la via pública, o en altres espais públics oberts, a les persones que es trobin en situació de sensellarisme, llevat del cas que el lloc ocupat impedeixi de manera manifesta el trànsit lliure de les persones per les voreres, avingudes, passatges o altres espais públics, o que, de manera clara i evident, comporti riscos per a la persona que dorm en la via pública o en un altre espai públic obert, o per a tercers.

6. Les ordenances de convivència ciutadana i ús de l'espai públic han de preveure les situacions de sensellarisme, quan aquestes hagin incidit en la comissió d'una infracció, com a causa d'exempció o d'atenuació de responsabilitat administrativa sancionadora, i especialment quan les sancions aplicables impedeixin o dificultin la seva reinserció social. La no previsió d'aquestes situacions per l'ordenança determinarà la nul·litat de les sancions imposades a les persones en situació de sensellarisme. Els òrgans instructors dels procediments per infraccions a aquestes ordenances podran procedir en aquest cas a l'arxiu de les actuacions.

7. L'actuació de la policia municipal o del personal encarregat d'aplicar les ordenances de l'apartat anterior ha de subjectar-se, d'acord amb el principi de proporcionalitat, als criteris de prevenció, advertiment i de reconducció de les situacions als serveis socials.

Títol IV. Actuacions, serveis i planejament de l'activitat de les administracions públiques

Capítol I. Actuacions de les administracions públiques

Article 18. Actuacions de les administracions públiques de Catalunya i el seu control

L'administració pública de la Generalitat de Catalunya i els ens locals de Catalunya han de vetllar, amb especial cura de les exigències en matèria de gènere, pel dret de les persones en situació de sensellarisme a no ser discriminades ni a ser objecte de tractaments violents, vexatoris o degradants.

A aitals efectes, les dites administracions han de:

a) Perseguir qualsevol discriminació de les persones en situació de sensellarisme en l'accés als espais públics, per raó de la seva condició.

b) Garantir la formació i la sensibilització adequada del personal al seu servei perquè en els serveis públics no es produeixin discriminacions envers les persones en situació de sensellarisme ni aquella mena de tractaments.

c) Establir les mesures pertinents per a garantir un tracte adequat de les persones en situació de sensellarisme en qualsevol dependència o servei de les administracions públiques catalanes.

d) Perseguir disciplinàriament les conductes discriminatòries o vexatòries que es produeixen en l'accés o en la prestació dels seus serveis, i denunciar aquelles que siguin constitutives d'una infracció penal.

e) Perseguir disciplinàriament qualsevol altra conducta discriminatòria o vexatòria de que siguin objecte les persones en situació de sensellarisme, i denunciar-les quan siguin constitutives d'una infracció penal.

f) Establir garanties de confidencialitat i seguretat per a les persones en situació de sensellarisme que denunciïn discriminacions, violència, maltractaments o vexacions.

g) Donar suport específic a les persones en situació de sensellarisme que, per la seva condició, han patit discriminacions, violència, maltractaments o vexacions.

h) Promoure la conscienciació de la població sobre la dignitat de les persones en situació de sensellarisme i el necessari respecte envers elles.

2. Així mateix, les administracions públiques de Catalunya, en el marc de les seves respectives competències, han de:

a) Elaborar polítiques de salut pública que tinguin en compte l'especificitat de les persones en situació de sensellarisme i vetllin pel seu dret a la salut.

b) Adaptar la cartera de serveis socials, quan escaigui, a les necessitats específiques de les persones en situació de sensellarisme.

c) Posar especial cura en el suport a les persones en situació de sensellarisme que estiguin en situació de vulnerabilitat o aïllament o exclusió social, i adoptar les mesures preventives necessàries davant de les situacions que puguin posar en perill la seva vida o comportar un risc greu per a la seva salut.

d) Tenir en compte la especificitat de les persones en situació de sensellarisme en les polítiques d'inserció sociolaboral i d'ocupació, i impulsar-ne l'accés en el mercat de treball.

e) Incorporar a les convocatòries de subvenció en matèria de treball criteris que tinguin en compte la situació de les persones en situació de sensellarisme. En particular, cal tenir present l'accés de les persones en situació de sensellarisme als itineraris d'orientació, acompanyament i suport, i a la contractació, a través de les empreses d'inserció.

f) Garantir l'orientació i l'assessorament jurídics que precisin les persones en situació de sensellarisme, directament o a través del Consell de l'Advocacia Catalana o dels Col·legis de l'Advocacia de Catalunya, i de les organitzacions i entitats legalment reconegudes.

g) Establir instruments de col·laboració amb les entitats que treballen en l'atenció de les persones en situació de sensellarisme i adoptar mesures de foment.

3. El Síndic de Greuges haurà de presentar cada dos anys un informe especial sobre el sensellarisme i el compliment per les administracions públiques de Catalunya de les obligacions previstes en la llei. Així mateix, en els municipis de més de 50.000 habitants que comptin amb la figura d'un síndic o síndica municipal de greuges, aquest o aquesta haurà de fer cada dos anys un informe anàleg referit al seu municipi.

4. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya vetllarà perquè els continguts del mitjans de comunicació i la publicitat que s'hi emeti siguin respectuosos amb les persones en situació de sensellarisme.

Article 19. Dades de caràcter personal

D'acord amb allò establert en l'article 18, apartat 4, de la Constitució i en la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals, l'administració pública de la Generalitat de Catalunya, els ens locals, les organitzacions i les entitats legalment reconegudes i, en el seu cas, els grups d'afectats, les unions i les entitats sense personalitat jurídica han de respectar la confidencialitat de les dades personals de les persones en situació de sensellarisme en els mateixos termes que en el cas de les altres persones. Pel que fa a les administracions públiques, l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i el Síndic de Greuges vetllaran especialment perquè aquella confidencialitat sigui efectivament respectada.

Article 20. Obligació de prestar assistència sanitària a les persones trobades en la via pública, o en qualsevol altre espai, quan existeixi risc immediat greu per a la seva integritat física o psíquica i no sigui possible aconseguir la seva autorització

Els centres, serveis i establiments sanitaris de Catalunya, d'acord amb allò que disposa la lletra *b* de l'apartat 2 de l'article 9 de la Llei 41/2002, de 14 de novembre, bàsica reguladora de l'autonomia del pacient i de drets i obligacions en matèria d'informació i documentació clínica, la qual té la condició de bàsica, han d'assistir, a través de les intervencions clíniques indispensables a favor de la salut del pacient, sense necessitat de comptar amb el seu consentiment, a les persones que hagin estat trobades en la via pública, o en qualsevol altre espai, en una situació de risc immediat greu per a la seva integritat física o psíquica i que els impedeix manifestar amb consciència l'autorització per a ser assistides, bo i consultant, quan les circumstàncies ho permetin, els familiars o les persones que hi estan vinculades de fet.

Article 21. Altes dels centres, serveis i establiments sanitaris de Catalunya

1. Els departaments de l'administració pública de la Generalitat de Catalunya competents en matèria de sanitat i en matèria de serveis socials, i els municipis de més de 50.000 habitants, han de signar protocols de coordinació per tal de canalitzar i garantir, en les altes o sortides del centres, dels serveis i dels establiments sanitaris de Catalunya, l'assistència a les persones en situació de sensellarisme que es troben en el supòsit de la lletra *a* de l'apartat 1 de l'article 3 de la llei.

2. Així mateix, el departament de l'administració pública de la Generalitat de Catalunya competent en matèria de sanitat, prèvia audiència del departament competent en matèria de serveis socials i de les entitats associatives municipals més representatives, ha d'aprovar un protocol de coordinació general, que serà d'aplicació pels centres, serveis i establiments sanitaris radicats en els municipis que no hagin signat un protocol de coordinació.

3. La Comissió interdepartamental de les polítiques per a les persones en situació de sensellarisme vetllarà per la signatura d'aquests convenis. En l'informe especial que el Síndic de Greuges, d'acord amb allò previst en l'apartat 3 de l'article 18 de la llei, ha de presentar cada dos anys, es farà un seguiment específic d'aquesta qüestió.

Article 22. Atenció a víctimes de violència per aporofòbia

1. La Generalitat de Catalunya, en l'àmbit de les seves competències, prestarà una atenció integral real i efectiva a les persones víctimes de violència per aporofòbia.

2. Aquesta atenció ha de comprendre l'assistència i l'assessorament jurídics, l'assistència sanitària, incloent-hi l'atenció especialitzada, i mesures socials en l'atenció primària tendents a facilitar, si així fos necessari, la seva recuperació integral.

3. D'acord amb la Llei 19/2020, del 30 de desembre, d'igualtat de tracte i no-discriminació, l'aporofòbia consisteix en el rebuig, el menyspreu o l'odi envers les persones pobres, sense sostre o sense llar.

Article 23. Equips de carrer

1. Els municipis de més de 50.000 habitants i amb més de 20 persones en situació de sensellarisme han de comptar amb equips de carrer interdisciplinaris la composició dels quals estarà formada per treballadors socials, psiquiatres, experts en reducció de danys i personal de seguretat i prevenció.

2. Els Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme han de determinar el nombre i el tipus de professionals que són necessaris, i el dimensionament dels equips de carrer, per poder satisfer adequadament les funcions que la llei els encomana. Els equips de carrer han de treballar de manera transversal.

3. Són funcions dels equips de carrer:

a) L'obtenció de dades sobre el nombre, la ubicació i altres factors de les persones en situació de sensellarisme que es troben en el supòsit de la lletra a de l'apartat 1 de l'article 3 de la llei, així com l'elaboració d'estudis sociològics i urbans per detectar les seves necessitats. L'obtenció de dades ha de permetre l'obtenció de les dades demogràfiques bàsiques que requereixi l'anàlisi que, amb relació a aquelles persones, ha de contenir el Pla territorial sectorial d'habitatge. L'obtenció, el tractament i l'ús de les dades ha de respectar la normativa vigent sobre la protecció de dades personals. Reglamentàriament es determinarà la freqüència amb la qual s'han d'obtenir les dades sobre el nombre i la ubicació, els altres factors sobre els quals és possible recollir dades, i la metodologia que cal utilitzar-hi, la qual ha de servir-se de criteris homogenis que permetin la comparació diacrònica i sincrònica dels valors i de les dades obtinguts, i que facilitin l'elaboració d'anàlisis i estudis estadístics. Les dades relatives al nombre i a la ubicació de les persones en situació de sensellarisme que es troben en el supòsit de la lletra a de l'apartat 1 de l'article 3 de la llei s'han de comunicar a l'òrgan unipersonal coordinador previst en l'apartat 2 de l'article 34 per tal que pugui elaborar el Mapa del sensellarisme a Catalunya, i a les organitzacions i entitats legalment reconegudes que les sol·licitin.

b) La realització de les enquestes a que fan referència els apartats 3 i 4 de l'article 24 de la llei. Reglamentàriament es determinaran les dades mínimes que, en tots els casos, i per tal de tenir un coneixement adequat del perfil i les necessitats de les persones en situació de sensellarisme, han de recollir les enquestes.

c) El seguiment de casos personalitzats i de les necessitats de cooperació entre serveis a través de taules de coordinació.

d) El contacte de carrer amb les persones en situació de sensellarisme que es troben en el supòsit de la lletra a de l'apartat 1 de l'article 3 de la llei, i el corresponent acompanyament. Aquest acompanyament ha de consistir en l'orientació d'aquestes persones, directament o redirigint-les voluntàriament, respecte, entre altres serveis i activitats, dels serveis sanitaris, la inscripció en el padró, l'obtenció d'un espai residencial digne, l'assistència jurídica i la sol·licitud d'entrevistes a entitats vinculades a programes de formació i d'inserció sociolaboral. Així mateix, l'acompanyament també ha de consistir en el tractament sociosanitari, quan escaigui, per part d'experts en reducció de danys i de psiquiatres.

e) Aquelles altres funcions que aquesta llei els atribueix expressament i les que altres lleis els puguin atribuir.

4. En els supòsits d'actuacions en entorns insegurs, d'alerta o emergència civil i de previsible conducta antisocial greu dels beneficiaris, els equips de carrer podran rebre la col·laboració i el suport dels serveis de seguretat i prevenció. 5. En les funcions i actuacions dels equips de carrer cal aplicar la perspectiva de gènere per dimensionar i donar visibilitat al sensellarisme femení, comprendre'n les necessitats, poder oferir serveis i espais residencials adequats, així com tractaments especialitzats respecte de la violència envers les dones.

Article 24. Recomptes de contrast i enquestes

1. Els municipis de més de 50.000 habitants, directament o a través de les organitzacions i entitats legalment reconegudes, han de fer periòdicament recomptes de contrast de les persones en situació de sensellarisme que hi hagi en el municipi i que es troben en el supòsit de la lletra a de l'apartat 1 de l'article 3 de la llei.

2. La preparació, la realització i la gestió dels recomptes ha de respectar la normativa vigent sobre protecció de dades personals.

3. Així mateix, aquells municipis han de fer regularment enquestes entre les persones en situació de sensellarisme per a obtenir dades estadístiques destinades a saber les necessitats i les mancances específiques d'aquest sector de la població, a complimentar les anàlisis de la seva situació que han de contenir els plans locals d'habitatge, i a permetre l'adopció de les polítiques públiques que siguin més efi-

cients per a corregir aquelles necessitats i mancances. En els municipis que compten amb més de 20 persones en situació de sensellarisme, les enquestes correspon realitzar-les als equips de carrer.

4. Reglamentàriament es determinarà la freqüència dels recomptes, així com la metodologia que cal aplicar en els recomptes i les enquestes, la qual ha de contenir una criteris homogenis que permetin la comparació diacrònica i sincrònica dels valors i de les dades obtinguts.

5. La recollida de dades i d'informació estadístiques ha de respectar els principis i els criteris de la Llei 23/1998, de 30 de desembre, d'estadística de Catalunya, i, en especial, les disposicions que fan referència al secret estadístic. A més, el tractament i l'ús de les dades que s'hi obtinguin ha de respectar la normativa vigent sobre la protecció de dades personals.

6. Quan la llei determina per a la prestació obligatòria d'un servei, o per a la realització preceptiva d'una activitat, l'exigència d'un nombre mínim de persones en situació de sensellarisme, aquest nombre, que comprèn els dos supòsits de situació de sensellarisme recollits en l'apartat 1 de l'article 3 de la llei, ha d'incloure, pel que fa a les persones que viuen al ras, el valor més alt que s'hagi obtingut entre els recomptes de contrast i les dades sobre el nombre de persones en situació de sensellarisme que, en virtut d'allò previst en la lletra *a* de l'apartat 3 de l'article 23, corresponen obtenir als equips de carrer.

7. Quan els municipis amb població de fins a 50.000 habitants tinguin coneixement del fet que en el seu terme municipal hi resideixen persones que es troben en la situació de sensellarisme corresponent al supòsit de la lletra *a* de l'apartat 1 de l'article 3 de la llei, i que aquestes persones porten residint-hi en aquesta situació més de tres mesos, ho han de comunicar a l'òrgan unipersonal coordinador previst en l'apartat 2 de l'article 34 per tal que la dada numèrica i la ubicació puguin recollir-se en el Mapa del sensellarisme a Catalunya.

Article 25. Episodis climàtics extrems

1. Els municipis, durant el període transitori establert en l'apartat 2 de la disposició final setzena, han de preveure i executar l'obertura i l'accés d'espais públics en el supòsit d'episodis climàtics extrems perquè les persones en situació de sensellarisme s'hi puguin aixoplugar i refugiar. En el cas que, d'acord amb l'apartat 4 d'aquest article, s'activi una situació d'episodi climàtic extrem, els equips de carrer, amb la col·laboració dels serveis de protecció civil, del Servei o Sistema d'Emergències Mèdiques i la policia local, contactaran, atendran i, si escau, tindran cura del trasllat de les persones que es troben en el supòsit de la lletra *a* de l'apartat 1 de l'article 3 de la llei. Això es realitzarà amb independència de l'adopció per les administracions públiques, amb caràcter general i per a qualsevol sector de la població, de mesures d'obertura i d'accés a espais públics davant d'episodis climàtics extrems.

2. Transcorregut el període transitori previst en l'apartat 2 de la disposició final setzena, les administracions públiques hauran d'adoptar les mesures esmentades en l'apartat anterior per a les persones en situació de sensellarisme que voluntàriament hagin decidit no accedir a un espai residencial digne o que, per altres raons, encara no hi hagin accedit. En qualsevol cas, les administracions públiques, d'acord amb la legislació de protecció civil, han d'adoptar totes les mesures que siguin necessàries i adequades per a salvaguardar qualsevol persona davant d'aquells fenòmens meteorològics.

3. Quan l'episodi climàtic extrem representi un risc immediat greu per a la integritat física d'una persona determinada i aquesta s'oposi a la mesura de trasllat, l'administració podrà traslladar-la sense disposar del seu consentiment, si bé aquesta intervenció requerirà l'autorització o la ratificació judicials.

4. El Govern de la Generalitat de Catalunya determinarà reglamentàriament les alertes meteorològiques que activin, als efectes d'aquesta llei, una situació d'episodi climàtic extrem.

Article 26. Situacions de crisi sanitària extraordinària, i d'extraordinària i urgent necessitat

1. En el cas de crisis sanitàries extraordinàries, i en els altres casos d'extraordinària i urgent necessitat, com el de fuites o emissions de gasos o fums tòxics, que aconsellin o facin obligatori el confinament de les persones en domicilis, les autoritats corresponents han d'adoptar immediatament les mesures específiques que siguin necessàries i adequades per a garantir la protecció de les persones que es troben en la situació de sensellarisme que defineix la lletra *a* de l'apartat 1 de l'article 3 de la llei.

2. En qualsevol cas, quan les crisis de l'apartat anterior siguin persistents, i les diferents modalitats d'espai residencial digne no siguin suficients per a poder recloure totes les persones que es troben en la situació de sensellarisme que defineix la lletra *a* de l'apartat 1 de l'article 3 de la llei, les administracions públiques han d'habilitar espais tancats, segurs i dignes, a partir d'equipaments existents o de nous de caràcter permanent o desmuntable, que permetin el confinament i l'aïllament efectius d'aquelles persones. Els equips de carrer tindran la iniciativa i col·laboraran en les tasques de contacte, atenció i trasllat.

3. Quan per raó d'una crisi sanitària extraordinària, les autoritats competents decretin, amb la cobertura legal corresponent, el confinament obligatori de la població, les administracions públiques competents podran confinar les persones que es trobin en la situació de la lletra *a* de l'apartat 1 de l'article 3 de la llei en els espais residencials dignes disponibles o en els espais que, d'acord amb l'apartat anterior, hagin habilitat. Aquesta mesura restrictiva de la llibertat requerirà, quan no es compti amb el consentiment de l'interessat, l'autorització o la ratificació judicials, d'acord amb allò establert en la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. En decidir sobre l'autorització o la ratificació, el jutge haurà de tenir en compte, en fer la valoració, la suficiència, la correcció i l'adequació de l'espai de confinament que s'assigna. En el cas que la mesura consisteixi en la prohibició d'estar en la via pública o en qualsevol altre espai públic durant una franja horària, les administracions públiques competents podran recloure les persones que es trobin en la situació de la lletra *a* de l'apartat 1 de l'article 3 de la llei, durant el temps comprès en la franja horària, en els espais esmentats en el paràgraf anterior, amb la corresponent autorització o ratificació judicials si no es comptava amb el consentiment de l'interessat. Aquella mesura administrativa ha de preveure una destinació adequada de les pertinences i dels animals de companyia de la persona afectada.

Capítol II. Serveis de les administracions públiques

Article 27. Centres de baixa exigència

1. Els municipis de més de 50.000 habitants han de garantir amb la col·laboració de l'administració pública de la Generalitat de Catalunya, directament o a través de les organitzacions i entitats legalment reconegudes, centres de baixa exigència en nombre suficient perquè s'hi puguin aixoplugar les persones que, com a conseqüència d'una emergència, o d'una circumstància, d'una situació o d'una vulnerabilitat especialment greus, en tinguin necessitat; les persones que, tot i estar en la situació de sensellarisme, decideixin voluntàriament no acollir-se al servei d'un espai residencial digne; les persones que tinguin dificultats manifestes d'adaptar-se adequadament en un espai residencial digne, i les persones en situació de sensellarisme que no estiguin empadronades.

2. El servei de centre de baixa exigència constitueix una prestació de caràcter temporal, amb naturalesa de prestació garantida i que ha de tenir continuïtat mentre el beneficiari la necessiti, que s'incorpora a la Cartera de Serveis Socials en els termes que estableix la disposició final segona de la llei, i que, atès el caràcter essencial que per a tota persona representa el poder disposar d'un espai cobert on reposar i pernoctar, te reconeguda la tipologia de servei social bàsic als efectes de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, i forma part dels serveis i prestacions socials bàsics als quals es refereix l'article 14, apartat 3, de la Llei orgànica 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social.

3. Quan raons de gènere ho facin aconsellable o necessari, l'obligació de l'apartat primer comportarà la de disposar d'espais o locals diferenciats.

4. Per al gaudi del servei de centre de baixa exigència no és imprescindible estar empadronat.

Article 28. El desplaçament amb transports col·lectius urbans de viatgers

1. D'acord amb l'apartat 1 de l'article 21 de la Llei 21/2015, del 29 de juliol, de finançament del sistema de transport públic de Catalunya, l'administració competent en matèria de transports que pertoqui en cada cas ha de fixar i aprovar, d'acord amb la seva normativa reguladora, una tarifa gratuïta per a les persones en situació de sensellarisme que els permeti desplaçar-se amb un títol de transport gratuït dins del terme municipal del municipi en què resideixin i hi estiguin empadronades. En el cas que els municipis pertanyin a una àrea metropolitana, el títol de transport gratuït ha de permetre el desplaçament dins del territori de tota l'àrea.

Quan s'acrediti que la persona en situació de sensellarisme necessita desplaçar-se de manera quotidiana a un municipi limítrof, i es tracti d'un cas no comprès en el supòsit de les àrees metropolitanes, també tindrà dret a un títol de transport gratuït per a desplaçar-s'hi. Aquest títol de transport serà facilitat per l'administració competent en matèria de transports que pertoqui.

2. L'acreditació de la condició de persona en situació de sensellarisme per a obtenir el títol de transport correspondrà als serveis socials municipals i a les organitzacions i entitats legalment reconegudes. L'acreditació emesa per a obtenir el títol tindrà una vigència de quatre mesos, transcorreguts els quals caldrà renovar-la. El títol de transport gratuït també tindrà una vigència de quatre mesos, transcorreguts els quals caducarà. Reglamentàriament es regularà la manera d'acreditar la condició de persona en situació de sensellarisme i el procediment per a la sol·licitud i l'adjudicació del títol de transport gratuït. Per al supòsit que l'experiència pràctica aconselli modificar el temps de vigència del títol de transport gratuït, s'autoritza el Govern de la Generalitat de Catalunya per a poder fer la modificació mitjançant una norma reglamentària.

3. El reglament previst en l'apartat anterior ha d'establir un topall d'ingressos econòmics a partir del qual la persona en situació de sensellarisme no té dret al títol de transport gratuït previst en aquest article.

4. L'ús del títol de transport gratuït serà personal i intransferible. Qualsevol ús fraudulent serà objecte de sanció d'acord amb aquesta llei i la reglamentació del servei de transport corresponent.

5. El títol de transport gratuït previst en aquest article té la consideració de servei bàsic.

Article 29. Lluita contra el desplaçament per part d'alguns municipis de persones en situació de sensellarisme amb la intencionalitat d'allunyar-les-en

1. L'administració pública de la Generalitat de Catalunya perseguirà, a través de l'òrgan unipersonal coordinador previst a l'apartat 2 de l'article 34, la conducta dels

municipis que pugui consistir en el lliurament d'un títol de transport a les persones en situació de sensellarisme que hi viuen o hi romanen, amb la intencionalitat de facilitar-los un mitjà de desplaçament per tal d'allunyar-les-en. Així mateix l'òrgan unipersonal coordinador esmentat perseguirà les conductes dels municipis que consisteixin en la perpetració de qualsevol altra estratègia destinada a satisfer aquell propòsit d'allunyament o en cooperar-hi.

2. L'administració pública de la Generalitat de Catalunya vigilarà la perpetració d'aquelles conductes, per tal de prevenir-les i evitar-les.

3. En el supòsit que, prèvia l'obertura d'expedient i amb l'acompliment dels tràmits d'audiència del municipi presumptament responsable i d'aportació per aquest de les proves que consideri oportunes, quedi acreditada la comissió d'una de les conductes previstes en l'apartat 1 d'aquest article, l'òrgan unipersonal coordinador esmentat en l'apartat 1 d'aquest article resoldrà que aquell municipi ha comès una conducta, o que hi ha cooperat, destinada a allunyar a una o més persones en situació de sensellarisme, i li notificarà la resolució.

4. Contra la resolució de l'òrgan unipersonal coordinador, el municipi responsable podrà interposar recurs d'alçada.

5. Quan la resolució sigui ferma en via administrativa, en haver transcorregut el termini per a interposar el recurs d'alçada o en haver-se desestimat aquest recurs, es procedirà a fer pública la resolució en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya. L'òrgan unipersonal coordinador ho ha de posar en coneixement del Síndic de Greuges, el qual, si ho creu oportú, obrirà el procediment d'investigació corresponent d'acord amb l'apartat 1 de l'article 42 de la Llei 24/2009, del 23 de desembre, del Síndic de Greuges.

Article 30. Servei de consigna, i servei de bugaderia i de dutxa, i l'accés a una alimentació digna

1. Almenys mentre no sigui plenament efectiu el dret de les persones en situació de sensellarisme a disposar d'un espai residencial digna, els municipis de més de 1.000 habitants han de garantir a aquestes persones, directament o a través de les organitzacions i entitats legalment reconegudes, un servei de consigna perquè hi puguin dipositar les pertinences personals. Així mateix, directament o de manera indirecta, aquells municipis han de garantir l'accés a un servei de bugaderia. Una vegada s'hagi fet efectiu el dret a disposar d'un espai residencial digna, els municipis de més de 1.000 habitants continuaran garantint l'accés a un servei de consigna i a un servei de bugaderia a les persones que voluntàriament no s'hagin acollit a un espai residencial digna. Així mateix han de garantir un servei de bugaderia a aquelles persones que resideixin en un espai residencial digna que no presti o no pugui facilitar l'accés a aquest servei. Els serveis de consigna i de bugaderia es consideren serveis bàsics.

2. Sens perjudici d'allò que estableix l'apartat anterior, en els municipis que, per raó del volum de la seva població, compten amb districtes o altres divisions territorials de gestió desconcentrada, hi ha d'haver un servei de consigna en tots i cada un d'aquells districtes o àrees territorials en què, d'acord amb les dades procedents dels equips de carrer o dels recomptes de contrast, hi hagi encara una població superior a 30 persones en situació de sensellarisme que no disposa d'un espai residencial digna.

3. Almenys mentre no sigui plenament efectiu el dret de les persones en situació de sensellarisme a disposar d'un espai residencial digna, els municipis de més de 10.000 habitants han de garantir, directament o a través de les organitzacions o entitats legalment reconegudes, un servei de dutxa a les persones que es troben en la situació de sensellarisme que defineix la lletra a de l'apartat 1 de l'article 3 de la llei. El servei de dutxa es considera servei bàsic.

4. En concordança amb allò establert sobre les àrees bàsiques de serveis socials en l'article 34 de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, en el supòsit

dels municipis de menys de 20.000 habitants correspon a la comarca respectiva, que en el supòsit de l'apartat 2 de l'article 31 de la llei esmentada supleix els municipis en la titularitat de la competència, o a l'ens associatiu creat especialment, la competència per a gestionar la prestació dels serveis de consigna, bugaderia i dutxa previstos en els apartats 1, 2 i 3 d'aquest article, gestió que farà directament o a través de les organitzacions i entitats legalment reconegudes. En el cas que l'establiment on es presti el servei estigui radicat en un municipi altre que el del beneficiari del servei, aquest tindrà dret a un títol de transport gratuït que el permeti desplaçar-se des del seu municipi fins al municipi on es presta el servei i viceversa.

5. Quan per raons materials, tècniques o econòmiques un municipi amb una població compresa entre 20.000 i 50.000 habitants no pugui garantir els serveis de consigna, de bugaderia o de dutxa, la comarca respectiva n'assumirà la prestació, directament o a través de les organitzacions i entitats legalment reconegudes. En el cas que l'establiment on es presti el servei estigui radicat en un municipi altre que el del beneficiari del servei, aquest tindrà dret a un títol de transport gratuït que el permeti desplaçar-se des del seu municipi fins al municipi on es presta el servei i viceversa.

6. Els ens locals de Catalunya, directament o a través de les organitzacions o entitats legalment reconegudes, dels grups d'afectats, de les unions i de les entitats sense personalitat jurídica que tenen cura de les persones en situació de sensellarisme, han de vetllar i garantir que les persones en situació de sensellarisme accedeixin a una alimentació digna.

Capítol III. Planejament de l'activitat de les administracions públiques de Catalunya

Article 31. Pla sectorial de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials

El pla sectorial que compregui la situació de necessitat d'atenció prevista en la lletra c de l'article 7 de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, que, d'acord amb l'apartat 2 de l'article 38 d'aquesta mateixa llei, ha d'elaborar periòdicament el departament de l'administració pública de la Generalitat de Catalunya competent en matèria de serveis socials, ha de contenir un tractament específic del supòsit de les persones en situació de sensellarisme, el qual ha de tenir en compte les previsions i les obligacions d'aquesta llei per tal d'afavorir-ne i garantir-ne el compliment.

Article 32. Els Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme

1. Els municipis de més de 50.000 habitants que comptin amb més de 20 persones en situació de sensellarisme han d'elaborar i aprovar un Pla d'actuació municipal contra el sensellarisme. Aquests Plans tenen com a objectiu afavorir i garantir el compliment de les previsions i obligacions previstes en aquesta llei.

2. Els Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme, que han de tenir una durada entre tres i cinc anys, han de comprendre necessàriament una programació detallada de les actuacions que el municipi pretén realitzar per a garantir el compliment de les obligacions que la llei estableix en matèria d'espais residencials dignes, centres de baixa exigència, recomptes i enquestes, episodis climàtics extrems, desplaçament amb transports urbans de viatgers, serveis de consigna, bugaderia i de dutxa, i alimentació digna, així com per a garantir també el compliment de totes aquelles altres obligacions, serveis i qüestions previstos en la llei o que en deriven. Els Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme també han de contenir la previsió de les mesures bàsiques que cal adoptar en situacions de crisi sanitària i d'extraordinària i urgent necessitat.

3. La programació de les actuacions ha de contenir en tots els casos la previsió dels terminis d'execució.

4. La programació de les actuacions que han de contenir tots els Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme ha de preveure inexcusablement, i per a totes

elles, totes les necessitats i exigències que requereixi la perspectiva de gènere, el fet de disposar d'espais diferenciats quan sigui necessari inclusivament, per a evitar que els riscos de violència, d'assetjament, de manca d'intimitat o de qualsevol altra naturalesa discriminin les dones en el gaudi dels drets, serveis i activitats que promouen les actuacions programades. Els Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme han de incorporar mesures per a escometre el fenomen de la invisibilitat de les dones que es troben en situació de sensellarisme.

5. En la programació dels espais residencials dignes, els municipis, d'acord amb allò que estableix l'apartat 7 de l'article 12 de la llei, han de prioritzar, entre les diferents modalitats que pot adoptar aquest servei, les que millor garanteixin l'autonomia personal de les persones beneficiàries. Quan s'adoptin aquestes modalitats, la seva programació ha de respondre a les polítiques de HFL, PHF i CHF. Així mateix, en la programació caldrà respectar, d'acord amb allò que preveu l'apartat anterior, les necessitats i les exigències que requereixi la perspectiva de gènere, i caldrà preveure espais residencials dignes que permetin allotjar íntegrament les unitats familiars o de convivència que es trobin en el seu conjunt en situació de sensellarisme.

6. La programació dels espais residencials dignes dels Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme ha de determinar les condicions i els requisits que cal reunir per poder-hi allotjar animals de companyia. En qualsevol cas, els animals de companyia han d'estar identificats, i enregistrats o censats, en tots els supòsits que així ho exigeix el Text refós de la Llei de protecció dels animals, aprovat pel Decret legislatiu 2/2008, de 15 d'abril.

7. La programació dels espais residencials dignes, que els Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme han d'incloure, ha de configurar el suport especialitzat dels usuaris.

8. La programació dels Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme ha de determinar el nombre i el tipus de professionals que són necessaris per als equips de carrer, i el nombre i la dimensió d'aquests equips, per tal de poder satisfer adequadament les funcions que l'article 23 de la llei els encomana. En la programació de les actuacions dels equips de carrer cal determinar-ne la coordinació, els criteris d'actuació i la composició en cada cas, segons siguin les funcions a realitzar.

9. En la programació de les actuacions que comptin amb la col·laboració de l'administració pública de la Generalitat de Catalunya o d'altres administracions públiques, el Pla d'actuació municipal contra el sensellarisme hi ha de fer constar aquesta circumstància, així com els termes de la col·laboració.

10. Els Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme també han de contenir totes aquelles altres mesures, qüestions i extrems que el municipi cregui oportú d'incloure-hi per a prevenir i per a fer front al sensellarisme, així com per a prevenir i per a fer front, en general, a totes les manifestacions de privació d'habitatge.

Article 33. Programació contra el sensellarisme

1. Els municipis de més de 50.000 habitants que compten amb 20 o menys persones en situació de sensellarisme, i els municipis amb població entre els 5.000 i els 50.000 habitants, han d'aprovar una programació que garanteixi el compliment de les obligacions i exigències que en matèria de sensellarisme els atribueix la llei. Els municipis en els quals no hi pernocten persones en situació de sensellarisme també han de redactar una programació, si bé amb caràcter preventiu.

2. Així mateix, els municipis de menys de 5.000 habitants han de garantir el compliment de les obligacions i exigències que en matèria de sensellarisme els atribueix la llei.

3. D'acord amb allò previst en l'apartat 1 de l'article 36, les províncies, a través de les Diputacions provincials, les comarques o l'Àrea Metropolitana de Barcelona, segon qui en sigui competent, cooperaran amb els municipis de fins a 50.000 habitants, assumiran d'acord amb ells encàrrecs en l'exercici de aquelles competències

que la llei atribueix a aquests i que per raons materials o tècniques no estiguin en condicions d'exercir, i els substituiran quan incompleixin les obligacions imposades per aquesta llei. Els municipis també poden associar-se amb altres en mancomunitats per a la prestació dels serveis la competència dels quals els atribueix aquesta llei.

Títol V. Disposicions d'organització administrativa i de finançament dels serveis

Capítol I. Disposicions orgàniques, de relacions interadministratives i de finançament de les prestacions, actuacions i serveis

Article 34. Comissió interdepartamental de les polítiques per a les persones en situació de sensellarisme, i l'òrgan unipersonal coordinador

1. El Govern de la Generalitat de Catalunya ha de disposar d'un òrgan col·legiat que coordini l'execució de les polítiques i les accions de l'administració pública de la Generalitat de Catalunya per a les persones en situació de sensellarisme. Aquest òrgan, que s'ha de dotar de mitjans personals i materials suficients, pren la denominació de Comissió interdepartamental de les polítiques per a les persones en situació de sensellarisme, i s'adscriu al departament competent en matèria de serveis socials. Reglamentàriament es desplegarà la composició i les funcions de la Comissió.

2. La presidència de la Comissió Interdepartamental correspon a un delegat nomenat pel Govern de la Generalitat de Catalunya, el qual tindrà, a més, com a òrgan unipersonal coordinador, amb nivell de director general i amb dependència jeràrquica directa del titular del departament competent en matèria de serveis socials, funcions executives.

3. A més del conjunt de competències o funcions que li atribueix aquesta llei, l'òrgan unipersonal coordinador ha d'elaborar el Mapa del sensellarisme a Catalunya. Aquest Mapa, que és l'expressió numèrica i territorial de les persones en situació de sensellarisme, constitueix un instrument que, entre altres cometes, ha de servir per a facilitar l'elecció, quan escaigui, de la forma de cooperació interadministrativa que pugui ser més idònia i eficient. El Mapa ha de comprendre els dos supòsits de situació de sensellarisme recollits en l'apartat 1 de l'article 3 de la llei. Les administracions públiques, les organitzacions i les entitats legalment reconegudes, i les unions i les entitats sense personalitat jurídica han de facilitar, quan els ho requereixi l'òrgan unipersonal coordinador, el nombre de persones que atenen que es troben en la situació de sensellarisme de la lletra b de l'apartat 1 de l'article 3 de la llei. També correspon a l'òrgan unipersonal coordinador recopilar anualment la informació sobre el nombre de persones en situació de sensellarisme traspasades i les causes del traspàs. Reglamentàriament es regularà l'obtenció de les dades relatives als traspassos, l'anàlisi de les quals ha de servir per a millorar les mesures preventives adoptades per les administracions públiques i minorar el nombre de defuncions. En qualsevol cas caldrà respectar la normativa de protecció de dades personals i del secret estadístic.

4. L'òrgan unipersonal coordinador ha d'informar anualment el Parlament i el Consell Nacional d'Entitats d'atenció i lluita contra el sensellarisme de les mesures adoptades des del Govern en compliment d'aquesta llei. En aquest informe anual també s'hi han de fer constar les mesures legals sobre habitatge adoptades pel Govern de la Generalitat de Catalunya per a erradicar les situacions de sensellarisme, i les polítiques d'habitatge desplegadas amb aquesta finalitat.

Article 35. Cooperació i col·laboració entre les administracions públiques. La Comissió interadministrativa per a la lluita contra les situacions de sensellarisme

1. L'administració pública de la Generalitat de Catalunya, les províncies a través de les Diputacions provincials, les comarques, l'Àrea Metropolitana de Barcelona i els municipis de Catalunya han de determinar fórmules de cooperació i d'intercan-

vi d'informació respectant la normativa de protecció de dades, per tal d'establir els marcs convencionals i pressupostaris pertinents per a l'acompliment del que estableix aquesta llei.

2. Es crea la Comissió interadministrativa per a la lluita contra les situacions de sensellarisme, com a òrgan col·legiat interadministratiu d'informació, deliberació, seguiment, reflexió i col·laboració entre les administracions públiques competents en matèria de sensellarisme. Aquesta Comissió, que com a mínim ha de reunir-se en sessió ordinària dues vegades a l'any, estarà integrada pel titular de l'òrgan unipersonal de coordinació, que la presidirà, cinc representants de l'administració pública de la Generalitat de Catalunya amb nivell de director general, tres alcaldes en representació dels municipis de més de 50.000 habitants, dos alcaldes en representació dels altres municipis, un president de Diputació provincial en representació de les províncies, tres presidents de Consells comarcals i un representant de l'Àrea Metropolitana de Barcelona. La Comissió ha de desenvolupar, en tot cas, les funcions següents:

- a) intercanviar informació sobre les polítiques desplegades en aplicació d'aquesta llei.
- b) deliberar sobre l'aplicació de la llei.
- c) recolzar, assessorar i fer recomanacions per a una més correcta, coordinada i efectiva aplicació de la llei.
- d) promoure fórmules de cooperació entre les administracions públiques per a un exercici més eficient i eficaç de les competències que la llei els assigna. Reglamentàriament es regularà la designació dels membres de la Comissió i el règim de funcionament.

3. El Govern de la Generalitat de Catalunya, en compliment d'allò que estableixen els apartats 1 i 5 d'aquest article, ha d'habilitar en el pressupost anual una dotació econòmica específica que, d'acord amb les previsions d'impacte econòmic contingudes en l'informe econòmic i pressupostari d'aquesta llei, garanteixi, tenint en compte les aportacions de les altres administracions públiques, la suficiència financera dels municipis a l'hora de satisfer les obligacions que deriven de la llei.

4. Pel que fa al finançament dels serveis socials bàsics són d'aplicació els apartats 1, 2, 3 i 5 de l'article 60 i els articles 61 i 62 de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials.

5. En relació amb els altres serveis i activitats previstos en la llei, l'administració pública de la Generalitat de Catalunya s'ha de coresponsabilitzar, en compliment dels apartats 1 i 3 d'aquest article, de les despeses derivades de l'aplicació d'aquesta llei, amb l'assumpció, d'acord amb el marc convencional i pressupostari pertinent, d'un percentatge entre el 40 i el 60 per cent del cost, compromís que consignarà en una partida específica dels pressupostos anuals de la Generalitat de Catalunya. En qualsevol cas, l'administració pública de la Generalitat de Catalunya ha de garantir la suficiència financera i assegurar el compliment de la legislació d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

6. Els municipis i els altres ens locals competents han de consignar en els seus pressupostos les dotacions que, segons els marcs convencionals i pressupostaris pertinents, siguin necessàries per a finançar les obligacions que deriven de la llei.

7. El departament de l'administració pública de la Generalitat de Catalunya i les àrees dels ens locals de Catalunya competents en matèria pressupostària han de fer les modificacions pressupostàries que siguin necessàries per a complir el que estableix aquesta llei, bo i respectant allò que requereix la legislació d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

Article 36. Traslats de l'exercici de competències

1. Quan un municipi de fins a 50.000 habitants no estigui en condicions d'assumir directament o mancomunadament, per raons materials, tècniques o econò-

miques, l'exercici de competències que en matèria de sensellarisme els atribueix aquesta llei, i es tracti de supòsits en els quals la gestió de la competència o competències no està atribuïda expressament per la llei a la comarca respectiva o a un ens associatiu creat expressament, la província a través de la Diputació provincial, la comarca, o l'Àrea Metropolitana de Barcelona, d'acord amb les competències respectives, hi intervindran mitjançant la subscripció de convenis interadministratius de cooperació o mitjançant l'assumpció, a través de convenis, de la realització de les activitats materials o de gestió que el municipi els encarregui. En el cas d'incompliment de les obligacions previstes en aquesta llei per part d'un municipi, l'administració pública de la Generalitat de Catalunya, la província o la comarca corresponents, segons en siguin competents, i en la mesura que l'incompliment afecti l'exercici de les seves competències i l'obligació tingui garantida legalment o pressupostàriament la cobertura econòmica, podrà procedir, previ requeriment, a substituir-lo en l'exercici de la competència o de les competències afectades o desateses. El requeriment ha de recordar el compliment de l'obligació al municipi i concedir-li un termini, no inferior a un mes, perquè compleixi.

2. Quan un municipi de més de 50.000 habitants incompleixi l'obligació prevista en l'apartat 1 de l'article 24 de la llei, l'administració pública de la Generalitat de Catalunya ha de procedir a l'exercici de la potestat d'execució subsidiària regulada en l'article 151 del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril.

Capítol II. Òrgan col·legiat de participació

Article 37. El Consell Nacional d'Entitats d'atenció i lluita contra el sensellarisme

1. Es crea el Consell Nacional d'Entitats d'atenció i lluita contra el sensellarisme, adscrit al departament competent en matèria de serveis socials, com a organisme col·legiat de participació de les organitzacions i entitats legalment reconegudes, i com a òrgan consultiu de les administracions públiques. També en poden formar part els grups d'afectats, les unions i les entitats sense personalitat jurídica que tenen cura de les persones en situació de sensellarisme.

2. En el Consell Nacional d'Entitats d'atenció i lluita contra el sensellarisme hi haurà com a mínim un representant per cada una de les organitzacions i entitats legalment reconegudes. Reglamentàriament se'n determinarà la composició, tenint en compte la participació i la representació dels grups d'afectats, de les unions i entitats sense personalitat jurídica que tenen cura de les persones en situació de sensellarisme, i se n'establirà el règim jurídic de funcionament i la forma de designació dels representants dels grups d'afectats i de les unions i entitats sense personalitat jurídica.

3. Són funcions del Consell Nacional d'Entitats d'atenció i lluita contra el sensellarisme les següents:

a) Assessorar les administracions públiques catalanes quan li sigui requerit.

b) Emetre informes per a les administracions públiques catalanes quan els siguin requerits. En qualsevol cas, serà preceptiva l'emissió d'un informe del Consell en el procediment d'elaboració per part de l'administració pública de la Generalitat de Catalunya dels avantprojectes o projectes de llei o de reglament que tractin o afectin específicament el sensellarisme o les situacions d'exclusió residencial o privació d'habitatge. Transcorregut un mes des de la petició de l'informe sense que aquest hagi estat lliurat, prosseguirà la tramitació del procediment.

c) Informar la part corresponent al tractament específic del supòsit de les persones en situació de sensellarisme que ha de contenir el pla sectorial esmentat en l'article 31 de la llei, i els altres plans sobre les persones en situació de sensellarisme que elabori l'administració pública de la Generalitat de Catalunya. Els municipis poden sotmetre-li els Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme que elaborin, per tal que els informi.

d) Fer estudis sobre la situació de les persones en situació de sensellarisme o exclusió residencial.

e) Examinar i deliberar sobre l'informe anual de l'òrgan unipersonal coordinador previst a l'apartat 4 de l'article 34 de la llei.

f) Fer suggeriments i propostes a les administracions públiques de Catalunya per a millorar la situació i les condicions de les persones en situació de sensellarisme o d'exclusió residencial o privació d'habitatge.

4. La creació d'aquest Consell no impedeix en cap cas que en els municipis es puguin crear xarxes o consells locals, amb funcions d'assessorament i proposta, que integrin les organitzacions i les entitats legalment reconegudes que, en el respecte terme municipal, treballen en favor de les persones que es troben en situació de sensellarisme. Els grups d'afectats, les unions i les entitats sense personalitat jurídica que tenen cura de les persones en situació de sensellarisme, també poden formar part, en el respecte terme municipal, de les xarxes o consells locals que puguin crear-s'hi.

Quan hagi estat creada formalment una xarxa o consell d'àmbit local, els municipis respectius que tinguin el deure d'aprovar un Pla d'actuació municipal contra el sensellarisme li hauran de sol·licitar preceptivament un informe abans d'aprovar l'esmentat Pla.

Capítol III. Col·laboració amb Corporacions de dret públic

Article 38. Col·laboració amb Corporacions de dret públic

1. L'administració pública de la Generalitat de Catalunya i els municipis de Catalunya, en la mesura que ho creguin oportú, proposaran al Consell de l'Advocacia Catalana, o als Col·legis de l'Advocacia de Catalunya, la formalització de convenis de col·laboració destinats a garantir l'orientació, l'assessorament i la defensa jurídiques de les persones en situació de sensellarisme.

2. Les esmentades administracions també fomentaran la col·laboració entre les organitzacions i les entitats legalment reconegudes i els Consells i els Col·legis professionals l'activitat dels quals pugui beneficiar especialment a les persones en situació de sensellarisme.

Títol VI. Mesures i mecanismes per a afavorir i garantir el compliment de la llei

Capítol I. Mesures de legitimació i representació

Article 39. Representació de les persones en situació de sensellarisme i legitimació per a la defensa dels drets i interessos col·lectius d'aquestes persones

1. D'acord amb l'apartat 2 de l'article 4 de la Llei 39/2015, de l'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques es reconeix a les organitzacions i entitats legalment reconegudes la titularitat dels interessos legítims col·lectius de les persones en situació de sensellarisme.

2. En la mesura que ho prevegin llurs estatuts o normes reguladores, les organitzacions i les entitats legalment reconegudes podran actuar, quan l'interessat les autoritzi, en representació de les persones en situació de sensellarisme davant de les administracions públiques de Catalunya, d'acord amb allò que estableix l'article 5 de la Llei 39/2015, de l'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

3. D'acord amb allò previst en la lletra b de l'apartat 1 de l'article 19 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, es confereix a les organitzacions i entitats legalment reconegudes la legitimació per a la defensa dels drets i interessos legítims col·lectius de les persones en situació de sensellarisme.

4. El reconeixement de l'apartat 1 d'aquest article és sens perjudici de la condició d'interessades que, en virtut de l'apartat 1 de l'article 4 de la Llei 39/2015, de l'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, correspon en qualsevol cas a les organitzacions i entitats legalment reconegudes, en la mesura que siguin titulars de drets o interessos legítims individuals o col·lectius. Així mateix, l'atribució de legitimació de l'apartat 3 d'aquest article és sens perjudici de la legitimació que, en virtut de la lletra a de l'apartat 1 de l'article 19 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, correspon a les organitzacions i entitats legalment reconegudes, en la mesura que disposin d'un dret o interès legítim.

Capítol II. Infraccions i sancions

Article 40. Concepte d'infracció

Són infraccions administratives les accions o omissions tipificades com a infraccions per aquesta llei i que estan compreses dins de l'àmbit competencial de la Generalitat de Catalunya o dels ens locals de Catalunya, sempre que no constitueixin delictes o falta.

Article 41. Infraccions per la vulneració dels drets de les persones en situació de sensellarisme

1. Les infraccions administratives per la vulneració dels drets de les persones en situació de sensellarisme poden ser lleus, greus o molt greus, d'acord amb el que estableix aquesta llei.

2. Són infraccions lleus:

a) Incomplir l'obligatorietat de formular denúncies d'acord amb allò previst a l'article 44 d'aquesta llei. Quan l'incompliment provingui d'agents de l'autoritat o de la resta de personal al servei de les administracions públiques i hagin actuat en l'exercici de les funcions del càrrec, la infracció tindrà la consideració de falta lleu i donarà lloc a l'exigència de la corresponent responsabilitat disciplinària.

b) Fer servir expressions vexatòries injustes, per qualsevol mitjà, contra les persones en situació de sensellarisme d'una manera intencionada.

c) Emetre intencionadament expressions vexatòries injustes respecte de les persones en situació de sensellarisme, en els mitjans de comunicació, en discursos o en intervencions públiques.

3. Són infraccions greus:

a) Dificultar injustificadament a les persones en situació de sensellarisme el gaudi dels drets que reconeix aquesta llei.

b) Cometre accions contra les persones en situació de sensellarisme, per causa de la seva condició, que siguin vexatòries, degradants o que comportin tractaments discriminatoris, sempre que aquestes accions no siguin constitutives de delictes o falta.

c) Portar a terme actes que comportin l'aïllament, el rebuig o el menyspreu públic, notori i explícit, de persones en situació de sensellarisme.

d) Fer servir expressions vexatòries que incitin la manca de respecte contra les persones en situació de sensellarisme d'una manera intencionada i reiterada.

e) Malmetre o destruir objectes o propietats de persones en situació de sensellarisme, sempre que aquestes accions no constitueixin delictes o falta.

f) Emetre intencionadament i reiteradament expressions vexatòries que incitin a la manca de respecte de les persones en situació de sensellarisme, en els mitjans de comunicació, en discursos o en intervencions públiques.

g) Cometre una represàlia discriminatòria. Quan el presumpte infractor sigui un agent de l'autoritat o formi part de la resta del personal al servei d'una administració pública i hagi actuat en l'exercici de les funcions del càrrec, la infracció tindrà la consideració de falta greu i donarà lloc a l'exigència de la corresponent responsabilitat disciplinària.

4. Són infraccions molt greus:

a) Impedir o dificultar a una persona, d'una manera intencionada, la realització d'un tràmit o l'accés a un servei públic o establiment obert al públic, per causa de la seva condició de persona en situació de sensellarisme. Quan el presumpte infractor sigui un agent de l'autoritat o formi part de la resta del personal al servei de l'administració pública i hagi actuat en l'exercici de les funcions del càrrec, la infracció tindrà la consideració de falta molt greu i donarà lloc a l'exigència de la corresponent responsabilitat disciplinària.

b) Impedir l'ús d'un espai públic per una o més persones en situació de sensellarisme amb dret a utilitzar-lo.

c) L'assetjament o el comportament agressiu cap a persones en situació de sensellarisme, per causa de la seva condició, quan no siguin constitutius de delictes o falta.

d) Convocar actes o activitats encaminades a incitar l'odi o la violència contra les persones en situació de sensellarisme, o la seva discriminació, sempre que no constitueixin delictes o falta.

5. La discriminació múltiple i la victimització secundària incrementen d'un grau, respecte a cadascuna de les causes que hi concorren, el tipus d'infracció establert per aquesta llei, o bé es considerarà un criteri d'agreujament en la imposició de la sanció. En tot cas, la discriminació múltiple comportarà l'increment d'un grau quan a la discriminació per la situació de sensellarisme s'hi afegeixi la discriminació per raó de gènere, identitat o expressió de gènere, o per pertinença a col·lectius com els de les persones immigrants, de la tercera edat, amb discapacitat, seropositives, amb creences religioses, o el poble gitano.

6. En el cas que es tractin d'expressions vexatòries injustes realitzades per les persones que tinguin o hagin tingut un parentesc d'afectivitat amb la víctima es procedirà a traslladar les actuacions al Ministeri Fiscal per si es dedueixen responsabilitats de caràcter penal d'acord amb l'apartat 4 de l'article 173 del Codi Penal.

7. Quan s'utilitzi violència, inclosa la intimidació personal i la força en les coses, sense estar legítimament autoritzat per a la realització d'alguna de les conductes previstes en els apartats anteriors es procedirà a traslladar les actuacions al Ministeri Fiscal per si es dedueixen responsabilitats de caràcter penal.

8. En els supòsits que les conductes d'assetjament es realitzin de forma insistent i reiterada, sense estar legítimament autoritzat, de forma que s'alteri greument el desenvolupament de la vida quotidiana es procedirà a traslladar les actuacions al Ministeri Fiscal per si es dedueixen responsabilitats de caràcter penal.

Article 42. Infraccions de les organitzacions i entitats legalment reconegudes en l'incompliment de les obligacions de la llei

1. La manca de coordinació de les organitzacions i entitats legalment reconegudes, quan és per la seva causa, amb els Serveis Socials, i la manca de remissió a aquests serveis de la informació exigible legalment que els sigui requerida, constitueix una infracció lleu. També té la consideració de lleu l'incompliment de l'obligació de formular denúncies que estableix l'article 44 de la llei. Quan l'organització o l'entitat legalment reconeguda cometi una infracció lleu, i resulti que en el moment de la comissió ja hagi comès dues infraccions lleus fermes en la via administrativa, la nova infracció es considerarà una infracció greu. Aquesta regla s'aplicarà de manera successiva i cíclica.

2. L'incompliment com a conseqüència de conducta negligent per les organitzacions i entitats legalment reconegudes de les altres obligacions que adquireixin en l'aplicació d'aquesta llei constitueix una infracció administrativa. Aquesta infracció tindrà la consideració de greu, excepte quan la conducta infractora consisteixi en una conducta reincident comesa dins del termini de dos anys a comptar des de la comissió de la primera infracció, supòsit en el qual la infracció serà molt greu.

3. La gestió fraudulenta o l'ús indegut per les organitzacions i entitats legalment reconegudes dels títols de transports gratuïts previstos en l'article 28 de la llei cons-

titueixen infraccions molt greus, sempre que aquestes conductes no siguin constitutives d'infracció penal.

4. Les conductes que consisteixin en infraccions de les disposicions reguladores de la funció estadística, o en infraccions de les disposicions reguladores de la protecció de dades personals, són sancionades d'acord amb allò establert en la normativa corresponent.

Article 43. Condició de persona interessada en els procediments administratius sancionadors

La presentació d'una denúncia no atorga, per sí sola, la condició de persona interessada en el procediment administratiu sancionador. Les persones que es troben en situació de sensellarisme que hagin estat víctimes d'alguna de les infraccions tipificades en aquesta llei tenen la condició de persones interessades en el procediment administratiu sancionador corresponent. També tenen aquesta condició les organitzacions i entitats legalment reconegudes, sempre i quan el seu àmbit territorial d'actuació inclogui el lloc on s'ha comés la infracció en la qual sigui víctima una persona en situació de sensellarisme.

Article 44. Obligatorietat de formular denúncies

Els agents de l'autoritat, el personal adscrit als serveis amb competències derivades d'aquesta llei i les organitzacions i les entitats legalment reconegudes estan obligats a formular denúncies quan, en l'exercici de les seves funcions o en les seves activitats, tinguin notícia d'una infracció en la qual sigui víctima una persona en situació de sensellarisme.

Article 45. Sancions per les infraccions per la vulneració dels drets de les persones en situació de sensellarisme

1. Les infraccions lleus són sancionades amb una multa d'una quantia entre 150 i 1.500 euros. Quan el presumpte infractor de la infracció prevista en la lletra a de l'apartat 2 de l'article 41 sigui un agent de l'autoritat o formi part de la resta del personal al servei de l'administració pública, i l'omissió hagi estat comesa en l'exercici de les funcions del càrrec, la infracció tindrà la consideració de falta lleu i donarà lloc a l'exigència de la corresponent responsabilitat disciplinària.

2. Les infraccions greus són sancionades amb una multa d'una quantia entre 1.501 i 3.000 euros. Quan el presumpte infractor de la infracció prevista en la lletra g de l'apartat 3 de l'article 41 sigui un agent de l'autoritat o formi part de la resta del personal al servei de l'administració pública, i hagi actuat en l'exercici de les funcions del càrrec, la infracció tindrà la consideració de falta greu i donarà lloc a l'exigència de la corresponent responsabilitat disciplinària.

3. Les infraccions molt greus són sancionades amb una multa d'una quantia entre 3.001 i 6.000 euros. Quan el presumpte infractor de la infracció prevista en la lletra a de l'apartat 4 de l'article 41 sigui un agent de l'autoritat o formi part de la resta del personal al servei de l'administració pública, i hagi actuat en l'exercici de les funcions del càrrec, la infracció tindrà la consideració de falta molt greu i donarà lloc a l'exigència de la corresponent responsabilitat disciplinària.

4. Per a la determinació de la quantia de la multa, l'òrgan competent ha de mantenir la proporció adequada entre la gravetat del fet constitutiu de la infracció i la sanció, aplicades a la lesió ocasionada i al nombre de persones afectades. En qualsevol cas, la graduació de la multa ha de considerar especialment els criteris següents:

- a) El grau de culpabilitat i la intencionalitat de l'infractor.
- b) La continuïtat o la persistència en la conducta infractora.
- c) Els perjudicis físics, morals i materials causats a persones o béns i la situació de risc creada o mantinguda.
- d) La reincidència o la reiteració
- e) La discriminació múltiple i la victimització secundària, llevat que hagi incrementat un grau el tipus d'infracció.

5. Quan ho justifiqui l'adequació deguda entre la sanció que s'hagi d'aplicar amb la gravetat del fet constitutiu de la infracció i les circumstàncies concurrents, l'òrgan competent per a resoldre pot imposar la sanció en el grau inferior.

6. Quan de la comissió d'una infracció derivi necessàriament la comissió d'una altra o altres infraccions, s'ha d'imposar únicament la sanció corresponent a la infracció més greu comesa.

Article 46. Sancions per a les infraccions comeses per les organitzacions i entitats legalment reconegudes en l'incompliment de les obligacions de la llei

1. Les infraccions lleus són sancionades amb un advertiment.

2. Les infraccions greus són sancionades amb una multa d'una quantia entre 500 i 3.000 euros.

3. Les infraccions molt greus són sancionades amb la suspensió de la realització d'activitats vinculades a la llei per un termini entre tres mesos i un any.

4. Per a la graduació de la sanció cal ponderar el grau de culpabilitat o l'existència d'intencionalitat, la continuïtat o la persistència en la conducta infractora, i la naturalesa dels perjudicis causats.

Article 47. Concurrencia de les sancions administratives amb l'ordre jurisdiccional penal

1. Les infraccions i les sancions que estableix la llei ho són sense perjudici de les previstes en altres lleis i de les accions i omissions tipificades com a delictes i de les penes previstes en el Codi Penal i lleis penals especials, llevat d'allò que estableixen els apartats següents.

2. No es poden sancionar d'acord amb aquesta llei les conductes que ho hagin estat penalment o administrativament quan s'aprecii identitat de subjecte, fet i fonament jurídic.

3. Si en qualsevol moment del procediment administratiu sancionador es considera que els fets poden ser constitutius d'un il·lícit penal, l'òrgan competent d'acord amb els articles 48 o 49 de la llei ha de traslladar-los al Ministeri Fiscal, sol·licitant testimoni sobre les actuacions practicades a l'efecte i ha d'acordar-ne la suspensió fins que es rebí la comunicació a què es refereix el paràgraf primer de l'apartat següent o fins que recaigui resolució judicial. La suspensió haurà de ser notificada a la persona interessada.

4. Si el Ministeri Fiscal no trobava mèrits per a procedir penalment contra tots o algun dels subjectes obligats, ho ha de comunicar a l'òrgan competent perquè pugui continuar el procediment administratiu sancionador. Si, per contra, el Ministeri Fiscal interposava una denúncia o una querella, també ho ha de comunicar a l'òrgan competent, així com també ha de comunicar el resultat d'aquestes actuacions.

5. La resolució que es dicti en el procediment administratiu sancionador ha de respectar, en qualsevol cas, els fets que hagin pogut ser declarats provats en la sentència ferma.

Article 48. Competència sancionadora en el supòsit de les infraccions per la vulneració dels drets de les persones en situació de sensellarisme

1. La competència per a resoldre els procediments que s'incoïn en aplicació del règim sancionador previst en els articles 41 i 45 de la llei correspon a l'òrgan unipersonal coordinador de l'administració pública de la Generalitat de Catalunya que preveu l'apartat 2 de l'article 34 de la llei.

2. No obstant allò previst en l'apartat anterior, en el cas de la infracció lleu tipificada en la lletra *b* de l'apartat 2 de l'article 41, de les infraccions greus tipificades en les lletres *b*, *c*, *d*, i *e* de l'apartat 3 de l'article 41, i de les infraccions molt greus tipificades en les lletres *b*, *c* i *d*, de l'apartat 4 de l'article 41, la competència per a

incoar, instruir i resoldre els procediments sancionadors correspon al municipi en el qual s'hagi comès la infracció, sempre i quan aquest l'hagi assumida a través de l'aprovació d'una ordenança que tipifiqui les esmentades infraccions i hi estableixi les sancions corresponents establertes en aquesta llei. En els municipis que no hagin assumit la competència esmentada, aquesta serà exercida per l'administració pública de la Generalitat de Catalunya i la resolució dels procediments correspondrà a l'òrgan indicat en l'apartat anterior.

En els casos de la infracció greu tipificada en la lletra g de l'apartat 3 de l'article 41, i de la infracció molt greu tipificada en la lletra a de l'apartat 4 del mateix article, quan el presumpte infractor sigui aliè al tràmit, al servei o a l'establiment, la competència per a incoar, instruir i resoldre els procediments sancionadors correspon a l'administració titular del tràmit, servei o establiment. En canvi, quan el presumpte infractor sigui un agent de l'autoritat o formi part de la resta del personal al servei d'una administració pública i hagi actuat en l'exercici de les funcions del càrrec, la infracció té la consideració de falta en els termes previstos en aquesta llei, i la competència per a incoar, instruir i resoldre el procediment disciplinari correspon a l'òrgan que la tingui atribuïda d'acord amb la legislació sobre el personal al servei de l'administració que correspongui. En el cas de la infracció lleu tipificada en la lletra a de l'apartat 2 de l'article 41, quan el presumpte responsable de l'incompliment sigui un agent de l'autoritat o formi part de la resta del personal al servei d'una administració pública i hagi actuat en l'exercici de les funcions del càrrec, la infracció té la consideració de falta lleu i la competència per a incoar, instruir i resoldre el procediment disciplinari correspon a l'òrgan que la tingui atribuïda d'acord amb la legislació sobre el personal al servei de l'administració que correspongui.

Article 49. Competència sancionadora en el supòsit de les infraccions de les organitzacions i entitats legalment reconegudes en l'incompliment de les obligacions de la llei

La competència per a resoldre els procediments que s'incoïn en aplicació del règim sancionador previst en els articles 42 i 46 de la llei correspon a l'òrgan unipersonal coordinador de l'administració pública de la Generalitat de Catalunya que preveu l'apartat 2 de l'article 34 de la llei.

Disposicions addicionals

Disposició addicional primera. Mesures per a afavorir la inserció sociolaboral

1. En l'àmbit de les competències respectives, el Govern de la Generalitat de Catalunya i els municipis de Catalunya han d'adoptar les mesures específiques que siguin necessàries per a afavorir la inserció sociolaboral de les persones en situació de sensellarisme. En aquest sentit, l'administració pública de la Generalitat de Catalunya farà l'oferta de plans individuals d'inserció i es promourà el compromís de les persones esmentades de subscriure'ls i complir-los.

2. Les persones en situació de sensellarisme que gaudeixen de la prestació del servei d'espai residencial digne estan obligades, si no tenen treball, a mantenir-se inscrites al Servei Públic d'Ocupació de Catalunya, i a no rebutjar una oferta de treball adequada i per al qual estiguin degudament capacitades, d'acord amb el que estableix la normativa sobre la prestació per desocupació. Estan exemptes d'aquesta obligació les persones que no es troben en situació d'incorporar-se al mercat laboral a curt o mitjà termini, segons el criteri dels serveis socials municipals o acreditació de les organitzacions i entitats legalment reconegudes.

Disposició addicional segona. Mesures per a afavorir la formació

En l'àmbit de les seves competències respectives, l'administració pública de la Generalitat de Catalunya i els municipis de Catalunya han de promoure la partici-

pació i la integració de les persones en situació de sensellarisme en els plans i activitats de caràcter formatiu, i han d'adaptar, quan escaigui, el contingut dels plans i activitats a les necessitats específiques d'aquelles persones.

Disposició addicional tercera. Servei d'informació, orientació i derivació

1. Tots els municipis de més de 20.000 habitants han de garantir serveis d'informació, orientació i de derivació a serveis especialitzats per tal que les persones nouvingudes puguin ser informades dels seus drets i dels seus deures, i per a poder detectar necessitats específiques, com poden ser-ho, entre altres, la demanda d'asil o la denúncia de tracta de persones.

2. Quan per raons materials, tècniques o econòmiques un municipi amb població compresa entre els 20.001 i els 50.000 habitants no pugui garantir els serveis d'informació, orientació i de derivació de l'apartat anterior, la comarca respectiva d'assumirà la prestació.

Disposició addicional quarta. Adaptació dels serveis socials

1. En l'àmbit de les competències respectives, el Govern de la Generalitat de Catalunya i els municipis de Catalunya han d'adaptar el funcionament dels serveis socials a les exigències que derivin de l'aplicació d'aquesta llei.

2. En qualsevol cas, han de posar especial èmfasi en l'oferiment efectiu de tractament psicològic o psiquiàtric a aquelles persones en situació de sensellarisme que ho precisin, i, en general, han de facilitar l'orientació per a l'accés als serveis mèdics quan escaiguin.

Disposicions finals

Disposició final primera. Modificació de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials

La Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, es modifica en els termes següents:

U. S'afegeix un nou apartat 4 a l'article 16, amb la redacció següent:

«4. No obstant tractar-se de serveis residencials, el servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme i el servei de centre de baixa exigència regulats en la Llei XX/202X, de XX de xxxxx, de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme, també tenen la naturalesa de servei social bàsic.»

Dos. S'afegeix una nova lletra r a l'article 17, amb la redacció següent:

«r) Garantir un espai residencial digne a les persones en situació de sensellarisme.»

Tres. S'afegeix una nova lletra s a l'article 17, amb la redacció següent:

«s) Garantir centres de baixa exigència a les persones en situació de sensellarisme.»

Quatre. Es dona nova numeració a l'apartat «1.1.7. Servei d'Informació i Atenció a les Dones» de l'annex de la llei, que queda redactat de la manera següent: «1.1.9. Servei d'Informació i Atenció a les Dones».

Cinc. S'afegeixen els nous apartats 1.1.7., 1.1.7.1., 1.1.7.2., 1.1.7.3. i 1.1.7.4., en l'annex de la llei, amb la redacció següent:

«1.1.7. Servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme
1.1.7.1. Servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat de pensió o d'allotjament equiparable

1.1.7.2. Servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat d'hotel o d'allotjament equiparable

1.1.7.3. Servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat d'alberg o d'allotjament equiparable

1.1.7.4. Servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat d'establiment residencial, d'allotjament dotacional o d'allotjament equiparable»

Sis. S'afegeix un nou apartat 1.1.8, en l'annex de la llei, amb la redacció següent:
«1.1.8. Servei de centre de baixa exigència».

Disposició final segona. Modificació del Decret 142/2010 d'11 d'octubre, pel qual s'aprova la Cartera de Serveis Socials 2010-2011

1. El Decret 142/2010, d'11 d'octubre, pel qual s'aprova la Cartera de Serveis Socials 2010-2011, es modifica en els termes següents:

U. Es dona nova numeració a l'apartat «1.1.7 Serveis de suport als serveis socials bàsics» de l'annex 1, que queda redactat de la manera següent:

«1.1.9 Serveis de suport als serveis socials bàsics»

Dos. S'afegeixen els nous apartats 1.1.7, 1.1.7.1, 1.1.7.2, 1.1.7.3 i 1.1.7.4, en l'annex 1, amb la redacció següent:

«1.1.7 Servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme

1.1.7.1 Servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat de pensió o d'allotjament equiparable

1.1.7.2 Servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat d'hotel o d'allotjament equiparable

1.1.7.3 Servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat d'alberg o d'allotjament equiparable

1.1.7.4 Servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat d'establiment residencial, d'allotjament dotacional o d'allotjament equiparable»

Tres. Les prestacions 1.1.7.1 Servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat de pensió o d'allotjament equiparable; 1.1.7.2 Servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat d'hotel o d'allotjament equiparable; 1.1.7.3 Servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat d'alberg o d'allotjament equiparable; i 1.1.7.4 Servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat d'establiment residencial, d'allotjament dotacional o d'allotjament equiparable, es defineixen de la manera següent:

«Prestació	1.1.7.1. Servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat de pensió o d'allotjament equiparable
Garantia de la prestació	Prestació garantida.
Descripció	Servei que ofereix un espai residencial digne a les persones en situació de sensellarisme a través d'una pensió o d'un allotjament equiparable.
Objecte	Facilitar un espai on dormir-hi i on poder-hi desenvolupar la vida privada.
Funcions	Allotjament. Higiene personal. Suport personal.
Tipologia de la prestació	Prestació de servei: servei bàsic.
Situació de la població destinatària	Persones en situació de sensellarisme.
Edat població destinatària	A partir del 18 anys.
Forma de prestació	En pensió o en un altre tipus d'allotjament equiparable que satisfaci els requisits i les exigències mínimes previstes en la lletra a de l'article 5 de la Llei XX/202X, de XX de xxxxx, de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme.

Perfils professionals	Gestió des de personal professional (treballador/a social) i ajuda externa de suport i acompanyament de professionals (treballador/a social, educador/a social, psiquiatre/a, psicòleg/loga, personal dels serveis sanitaris) i de voluntariat.
Ràtios professionals	Es disposarà de personal suficient en nombre i perfil per a la prestació del servei, segons les necessitats de cada supòsit.
Estàndards de qualitat	Els que estableix el Pla de qualitat previst en la Llei de serveis socials per a aquesta prestació.
Criteris d'accés - normativa reguladora	Els criteris d'accés són els següents: a) estar acreditat com a persona en situació de sensellarisme pels serveis socials municipals o per una organització o entitat legalment reconeguda, i b) estar empadronat en un municipi de Catalunya.

Prestació	1.1.7.2. Servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat d'hotel o d'allotjament equiparable
Garantia de la prestació	Prestació garantida.
Descripció	Servei que ofereix un espai residencial digne a les persones en situació de sensellarisme a través d'un hotel o d'un allotjament equiparable
Objecte	Facilitar un espai on dormir-hi i on poder-hi desenvolupar la vida privada.
Funcions	Allotjament. Higiene personal Suport personal
Tipologia de la prestació	Prestació de servei: servei bàsic.
Situació de la població destinatària	Persones en situació de sensellarisme.
Edat població destinatària	A partir del 18 anys.
Forma de prestació	En hotel o en un altre tipus d'allotjament equiparable que satisfaci els requisits i les exigències mínimes previstes en la lletra a de l'article 5 de la Llei XX/202X, de XX de xxxxx, de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme.
Perfils professionals	Gestió des de personal professional (treballador/a social) i ajuda externa de suport i acompanyament de professionals (treballador/a social, educador/a social, psiquiatre/a, psicòleg/loga, personal dels serveis sanitaris) i de voluntariat.
Ràtios professionals	Es disposarà de personal suficient en nombre i perfil per a la prestació del servei, segons les necessitats de cada supòsit.
Estàndards de qualitat	Els que estableix el Pla de qualitat previst en la Llei de serveis socials per a aquesta prestació.
Criteris d'accés - normativa reguladora	Els criteris d'accés són els següents: a) estar acreditat com a persona en situació de sensellarisme pels serveis socials municipals o per una organització o entitat legalment reconeguda, i b) estar empadronat en un municipi de Catalunya

Prestació	1.1.7.3. Servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat d'alberg o d'allotjament equiparable
Garantia de la prestació	Garantia de la prestació
Descripció	Prestació garantida.
Objecte	Servei que ofereix un espai residencial digne a les persones en situació de sensellarisme a través d'un hotel o d'un allotjament equiparable
Funcions	Facilitar un espai on dormir-hi i on poder-hi desenvolupar la vida privada. Allotjament. Acol·liment. Convivència.

Tipologia de la prestació	Support personal.
Situació de la població destinatària	Higiene personal
Edat població destinatària	Bugaderia i repàs de roba.
Forma de prestació	Prestació de servei: servei bàsic.
	Persones en situació de sensellarisme.
	A partir del 18 anys.
	En alberg o en un altre tipus d'allotjament equiparable que satisfaci els requisits i les exigències mínimes previstes en la lletra a de l'article 5 de la Llei XX/202X, de XX de xxxxx, de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme.
Perfils professionals	Personal professional i voluntariat. Ajuda externa de suport i acompanyament de professionals (treballador/a social, educador/a social, psiquiatre/a, psicòleg/loga, personal dels serveis sanitaris) i de voluntariat.
Ràtios professionals	Es disposarà de personal suficient en nombre i perfil per a la prestació del servei, segons les necessitats de cada supòsit.
Estàndards de qualitat	Els que estableix el Pla de qualitat previst en la Llei de serveis socials per a aquesta prestació.
Criteris d'accés - normativa reguladora	Els criteris d'accés són els següents: a) estar acreditat com a persona en situació de sensellarisme pels serveis socials municipals o per una organització o entitat legalment reconeguda, i b) estar empadronat en un municipi de Catalunya
Prestació	1.1.7.4. Servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat d'establiment residencial, d'allotjament dotacional o d'allotjament equiparable
Garantia de la prestació	Prestació garantida.
Descripció	Servei que ofereix un espai residencial digne a les persones en situació de sensellarisme a través d'un establiment residencial, d'un allotjament dotacional o d'un allotjament equiparable.
Objecte	Facilitar un espai on dormir-hi i on poder-hi desenvolupar la vida privada.
Funcions	Allotjament. Acolliment. Convivència. Suport personal. Higiene personal Bugaderia i repàs de roba.
Tipologia de la prestació	Prestació de servei: servei bàsic.
Situació de la població destinatària	Persones en situació de sensellarisme.
Edat població destinatària	A partir del 18 anys.
Forma de prestació	En establiment residencial, allotjament dotacional o en un altre tipus d'allotjament equiparable que satisfaci els requisits i les exigències mínimes previstes en la lletra a de l'article 5 de la Llei XX/202X, de XX de xxxxx, de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme.
Perfils professionals	Personal professional i voluntariat. Ajuda externa de suport i acompanyament de professionals (treballador/a social, educador/a social, psiquiatre/a, psicòleg/loga, personal dels serveis sanitaris) i de voluntariat.
Ràtios professionals	Es disposarà de personal suficient en nombre i perfil per a la prestació del servei, segons les necessitats de cada supòsit.
Estàndards de qualitat	Els que estableix el Pla de qualitat previst en la Llei de serveis socials per a aquesta prestació.

Quatre. S'afegeix un nou apartat 1.1.8, en l'annex 1, amb la redacció següent: «1.1.8 Servei de centre de baixa exigència»

Cinc. La prestació 1.1.8 Servei de centre de baixa exigència es defineix de la manera següent:

«Prestació	1.1.8. Servei de centre de baixa exigència
Garantia de la prestació	Prestació garantida
Descripció	Servei d'acolliment i de suport que ofereix un espai per a reposar i pernoctar a les persones en situació de sensellarisme.
Objecte	Facilitar un espai on reposar-hi i dormir-hi.
Funcions	Allotjament. Acolliment. Convivència. Suport personal.
Tipologia de la prestació	Prestació de servei: servei bàsic
Situació de la població destinatària	Persones en situació de sensellarisme.
Edat població destinatària	A partir del 18 anys.
Forma de prestació	En centre de baixa exigència que compleixi els requisits i les exigències previstes en la lletra b de l'article 5 de la Llei XX/202X, de XX de xxxxx, de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme, o en equipament d'emergència o urgència.
Perfils professionals	Personal professional i voluntariat.
Ràtios professionals	Es disposarà de personal suficient en nombre i perfil per a la prestació del servei.
Estàndards de qualitat	Els que estableix el Pla de qualitat previst en la Llei de serveis socials per a aquesta prestació.
Críteris d'accés - normativa reguladora	El criteri d'accés és el de trobar-se en situació de sensellarisme.»

2. Atès que les noves prestacions 1.1.7 i 1.1.8, ja ho cobreixen, es suprimeix l'expressió «o que no en disposen» de la Descripció de la prestació «1.1.3.2 Servei de residència temporal per a persones adultes en situació d'exclusió social».

3. El Govern de la Generalitat de Catalunya pot modificar a través d'una norma reglamentària amb rang de Decret les modificacions introduïdes per aquesta llei al Decret 142/2010, d'11 d'octubre, pel qual s'aprova la Cartera de Serveis Socials 2010-2011.

Disposició final tercera. Modificació del Text únic de la Llei de la funció pública de l'Administració de la Generalitat de Catalunya

El Text únic de la Llei de la funció pública de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, que resulta de la refosa aprovada pel Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, es modifica en els termes següents:

U. S'afegeix una nova lletra q a l'article 115, amb la redacció següent:

«q) El fet d'impedir o dificultar a una persona, d'una manera intencionada, la realització d'un tràmit o l'accés a un servei públic o establiment obert al públic, per causa de la seva condició de persona en situació de sensellarisme.»

Dos. S'afegeixen les dues noves lletres v i w a l'article 116, amb la redacció següent:

«v) La comissió d'una represàlia discriminatòria a una persona en situació de sensellarisme.»

«w) El fet d'impedir l'ús de l'espai públic previst en l'apartat 5 de l'article 17 de la Llei XX/202X, de XX de xxxxx, de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme, quan es compleixin les condicions que s'hi estableixen i la persona o les persones en situació de sensellarisme respectin les condicions previstes en aquell apartat.»

Tres. S'afegeix una nova lletra *i* a l'article 117, amb la redacció següent:

«i) L'incompliment de formular les denúncies a què obliga l'article 44 de la Llei XX/202X, de XX de xxxxx, de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme. »

Disposició final quarta. Modificació de la Llei 14/2017, del 20 de juliol, de la renda garantida de ciutadania

La Llei 14/2017, del 20 de juliol, de la renda garantida de ciutadania, es modifica en els termes següents:

S'afegeix entre les situacions previstes a la lletra *a* de l'apartat 1 de l'article 7 la de les persones que es troben en situació de sensellarisme, de manera que la lletra *a* esmentada queda redactada de la manera següent:

«a) Ésser majors de vint-i-tres anys, o de divuit anys si es troben en alguna de les situacions següents:

- Tenir menors o persones amb discapacitat a càrrec.
- Ésser òrfenes dels dos progenitors.
- Haver estat víctimes de violència masclista en l'àmbit de la llar.
- Trobar-se en la situació de sensellarisme definida en la lletra *c* de l'article 5 de la Llei XX/202X, de XX de xxxxx, de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme.
- Qualsevol altra situació o circumstància que s'estableixi per reglament.»

Disposició final cinquena. Modificació de la Llei 2/1997, de 3 d'abril, sobre serveis funeraris

La Llei 2/1997, de 3 d'abril, sobre serveis funeraris, es modifica en els termes següents:

U. Es numeren de nou els apartats 3, 4 i 5 de l'article 7, que passen a ser, respectivament, els apartats 4, 5 i 6.

Dos. S'intercala un nou apartat 3 a l'article 7, amb la redacció següent:

«3. Les persones difuntes que, d'acord amb allò previst en la lletra *d* de l'apartat anterior, es beneficiïn de la prestació gratuïta o de forma bonificada del servei, tenen dret, juntament amb la prestació de les altres funcions de l'activitat dels serveis funeraris considerats mínims, i si ho sol·liciten algun familiar o els serveis socials municipals, a la prestació del servei de tanatori, el qual comprendrà la prestació de sala de vetlla, per un període mínim de tres hores, i d'oratori per un període mínim de 30 minuts.

Si amb posterioritat a la prestació dels serveis funeraris es tenia coneixement del fet que el difunt disposava de patrimoni, els hereus o els familiars que, d'acord amb la legislació civil, resten obligats a la prestació d'aliments, hauran de contribuir a les despeses de la prestació del servei de tanatori d'acord amb allò que es fixi reglamentàriament. En el supòsit dels familiars no hereus, l'administració municipal en el terme de la qual s'hagi prestat el servei de tanatori realitzarà la corresponent liquidació a través d'un procediment contradictori.»

Disposició final sisena. Aprovació dels Plans d'actuació municipals contra el sensellarisme

1. En el termini d'un any a comptar des de l'entrada en vigor de la llei, els municipis de més de 50.000 habitants que comptin amb més de 20 persones en situació

de sensellarisme han d'haver aprovat el Pla d'actuació municipal contra el sensellarisme.

2. Quan un municipi que no estigui obligat a elaborar i aprovar el Pla d'actuació municipal contra el sensellarisme passi a reunir les dues condicions que l'obliguen a fer-ho, haurà d'haver-lo aprovat abans del dia 31 de desembre de l'any següent al del compliment de les dues condicions.

Disposició final setena. Adaptació de les ordenances municipals als preceptes de la llei

Els municipis de Catalunya que tenen aprovades ordenances sobre comportament cívic o convivència ciutadana en l'espai públic tenen l'obligació d'adaptar-les, quan continguin preceptes que s'hi oposin, als principis i a les disposicions d'aquesta llei, en un termini de sis mesos a comptar des de la seva entrada en vigor.

Disposició final vuitena. Espais residencials dignes per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat d'habitatge d'inserció i mandat de modificació de la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, i de modificació del Decret 75/2014, de 27 de maig, del Pla per al dret a l'habitatge

1. El Govern de la Generalitat de Catalunya ha d'aprovar, en el termini de vuit mesos a comptar des de l'entrada en vigor de la llei, un decret que estableixi els criteris i els principis generals als quals han de subjectar-se els procediments que han d'aprovar les administracions i les organitzacions i les entitats legalment reconegudes que siguin titulars d'habitatges d'inserció per a procedir a adjudicar-los quan estiguin adscrits a un espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme. Quan l'habitatge sigui de titularitat pública, en el procediment d'adjudicació, que, atesa la naturalesa urgent del servei, no té que ser necessàriament de concurrència competitiva, serà preceptiva l'emissió d'un informe per part dels serveis socials municipals.

2. En el cas dels espais residencials dignes per a persones en situació de sensellarisme en modalitat d'habitatge d'inserció en règim de lloguer, o d'un altre règim d'ús, no són d'aplicació les prestacions per al pagament del lloguer regulades en el Decret 75/2014, de 27 de maig, del Pla per al dret a l'habitatge. Per a ajudar a satisfer el lloguer o el cost d'un altre règim d'ús en aquells supòsits, la llei crea en la disposició final novena, completada per la disposició final desena, una nova prestació de dret subjectiu, que afegeix a la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic, que es denomina: «prestació per a facilitar l'accés a un espai residencial digne, en modalitat d'habitatge d'inserció, a les persones que, d'acord amb la Llei XX/202X, de XX de xxxxx, de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme, es troben en la situació de sensellarisme».

3. El Govern de la Generalitat de Catalunya ha de presentar al Parlament de Catalunya en el termini d'un vuit mesos a comptar des de l'entrada en vigor de la llei, un projecte de llei de modificació de la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, per tal d'incorporar-hi mesures que permetin incrementar el nombre d'habitatges d'inserció amb l'objectiu de poder cobrir les necessitats d'espais residencials dignes per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat d'habitatge d'inserció.

4. El Govern de la Generalitat de Catalunya ha de modificar, en el termini de vuit mesos a comptar des de l'entrada en vigor de la llei, el Decret 75/2014, de 27 de maig, del Pla per al dret a l'habitatge, per a cohonestar-lo amb les exigències de la llei i, en particular, tenir-hi present les incorporacions de polítiques o programes de HFL, PHF i CHF per a les persones en situació de sensellarisme que accedeixin a un espai residencial digne en modalitat d'habitatge d'inserció o de qualsevol altre tipus d'habitatge equiparable que permeti l'autonomia personal del beneficiari.

Disposició final novena. Modificació de la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic per a crear una nova prestació de dret subjectiu denominada «prestació per a facilitar l'accés a un espai residencial digne, en modalitat d'habitatge d'inserció, a les persones que, d'acord amb la Llei XX/202X, de XX de xxxxx, de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme, es troben en la situació de sensellarisme»

La Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic, es modifica en els termes següents:

S'afegeix un nou article 20 bis amb la redacció següent:

«Article 20 bis. Prestació per a facilitar l'accés a un espai residencial digne, en modalitat d'habitatge d'inserció, a les persones que, d'acord amb la Llei XX/202X, de XX de xxxxx, de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme, es troben en la situació de sensellarisme

1. Es crea una prestació de dret subjectiu per atendre el pagament del lloguer, o del cost del règim d'ús que correspongui, d'un espai residencial digne en modalitat d'habitatge d'inserció, per a les persones en situació de sensellarisme a qui se'ls adjudiqui un d'aquests habitatges i no disposin de prou ingressos per a satisfer el lloguer o el cost del règim d'ús corresponent.

2. Tenen dret a ésser beneficiàries de la prestació regulada en aquest article les persones en situació de sensellarisme que es trobin en la situació definida en l'apartat anterior.

3. La quantia mensual de la prestació regulada per aquest article serà, per a cada persona beneficiària, la quantitat que resulti de la diferència entre l'import del lloguer, o del cost del règim d'ús corresponent, i la quantitat que, d'acord amb els seus ingressos, pugui destinar al pagament del lloguer o al pagament d'aquell cost. Per al càlcul de la quantia es tindrà en compte que els ingressos totals mensuals de la persona beneficiària més l'import mensual de la prestació no poden ser en cap cas inferiors a l'indicador de renda de suficiència establert per l'article 15.2, i, a més, que la quantia ha de permetre satisfer l'import del lloguer de l'habitatge d'inserció, o el cost del seu règim d'ús, sense detriment de les altres necessitats que ha de cobrir l'indicador de renda de suficiència.

4. La quantia mensual de la prestació es modificarà quan variïn els ingressos de la persona beneficiària.

5. Són causes d'extinció de la prestació regulada en aquest article, a més de les establertes amb caràcter general, les següents:

a) Disposar d'uns ingressos superiors a l'indicador de renda de suficiència que permetin satisfer l'import del lloguer o el cost del règim d'ús de l'habitatge de inserció, i l'import de les altres necessitats que preveu cobrir l'indicador de renda de suficiència.

b) L'extinció del contracte de lloguer de l'espai residencial digne, en modalitat d'habitatge d'inserció, o del règim d'ús corresponent, del qual el beneficiari n'era el llogater o l'usuari.

6. La prestació creada per aquest article per a facilitar l'accés a un espai residencial digne, en modalitat d'habitatge d'inserció, a les persones que es troben en situació de sensellarisme, és compatible amb la percepció de qualsevol altre prestació, ajut o subvenció. Tanmateix, al supòsit previst en aquest article no li són d'aplicació les prestacions per al pagament del lloguer i les prestacions d'urgència especial que, en desplegar allò que estableix l'article 72 de la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, regula el Decret 75/2014, de 27 de maig, del Pla per al dret a l'habitatge.»

Disposició final desena. Modificació del Decret 142/2010 d'11 d'octubre, pel qual s'aprova la Cartera de Serveis Socials 2010-2011

A més de la modificació realitzada al Decret 142/2010, d'11 d'octubre, pel qual s'aprova la Cartera de Serveis Socials 2010-2011, per la disposició final segona de la llei, l'esmentat Decret es modifica també en els termes següents: S'afegeix un nou apartat 2.1.17 en l'annex 1, amb la redacció següent: «2.1.17 Prestació per a facilitar l'accés a un espai residencial digne, en modalitat d'habitatge d'inserció, a les persones que, d'acord amb la Llei XX/202X, de XX de xxxxx, de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme, es troben en la situació de sensellarisme».

Disposició final onzena. Modificació del Decret 205/2015, de 15 de setembre, del règim d'autorització administrativa i de comunicació prèvia dels serveis socials i del Registre d'Entitats, Serveis i Establiments Socials, i valoració del Decret 69/2020, de 14 de juliol, d'acreditació, concert social i gestió delegada en la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública

1. El Govern de la Generalitat de Catalunya ha de modificar, en el termini de vuit mesos a comptar des de l'entrada en vigor de la llei, el Decret 205/2015, de 15 de setembre, del règim d'autorització administrativa i de comunicació prèvia dels serveis socials i del Registre d'Entitats, Serveis i Establiments Socials per a adaptar les previsions que s'hi contenen per a les modalitats del servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme de pensió, hotel, alberg, establiment residencial, allotjament dotacional o de qualsevol tipus d'allotjament equiparable, i a les del servei de centre de baixa exigència.

2. En aquesta adaptació caldrà seguir els criteris següents:

a) Les condicions materials mínimes, les característiques i els requisits tècnics que, segons el Decret 205/2015, de 15 de setembre, han de complir els establiments, no seran d'aplicació a les pensions, als hotels i als albergs l'activitat principal dels quals no consisteixi en la prestació del servei d'espai residencial digne, els quals establiments han de respectar les condicions materials, característiques i requisits tècnics que siguin exigibles en el seu sector respectiu.

b) Les condicions convenientment adaptades del Decret 205/2015, de 15 de setembre, seran d'aplicació als establiments residencials, allotjaments dotacionals i altres allotjaments equiparables que prestin el servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme que es posin en funcionament una vegada transcorreguts sis mesos a comptar des de l'entrada en vigor de les adaptacions. Pel que fa als establiments esmentats que estiguin en funcionament en el moment de l'entrada en vigor de les adaptacions o que entrin en funcionament abans no transcorrin sis mesos a comptar des de l'entrada en vigor de les adaptacions, cal establir un període de temps raonable i suficient perquè puguin ajustar-se a les noves condicions previstes en el Decret 205/2015, de 15 de setembre, una vegada hagi estat adaptat.

c) Sigui quina sigui la modalitat de prestació, l'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme sempre ha de respectar les característiques especificades en la lletra *a* de l'article 5 de la llei.

d) La prestació del servei de centre de baixa exigència sempre ha de respectar les característiques especificades en la lletra *b* de l'article 5 de la llei.

3. Als serveis que consigna, bugaderia i dutxa se'ls aplicarà, atesa la gran varietat de maneres en què poden prestar-se, les condicions materials que en cada cas es considerin suficients i adequades al tipus de servei concret que s'utilitzi.

4. En el termini de vuit mesos a comptar des de l'entrada en vigor de la llei, el Govern de la Generalitat de Catalunya ha de valorar la idoneïtat dels requisits d'acreditació establerts en el Decret 69/2020, de 14 de juliol, d'acreditació, concert

social i gestió delegada en la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública, per al cas dels serveis d'aquesta llei en què els siguin d'aplicació i, si esqueia, de modificar-los.

Disposició final dotzena. Estratègia Integral per a fer front i erradicar totes les manifestacions de sensellarisme a Catalunya

1. En el termini d'un any a comptar des de l'entrada en vigor de la llei, el Govern de la Generalitat de Catalunya ha de proposar al Consell Nacional d'Entitats d'atenció i lluita contra el sensellarisme, i a aquelles altres entitats que no en formen part per la circumstància de treballar en àmbits de l'exclusió residencial o de la privació d'habitatge no compresos en els supòsits definits en aquesta llei com de sensellarisme, una Estratègia Integral per a fer front i erradicar totes les manifestacions de sensellarisme, exclusió residencial o privació d'habitatge presents a Catalunya.

2. En l'elaboració de l'Estratègia Integral hi han de participar l'administració pública de la Generalitat de Catalunya, una representació dels ens locals de Catalunya, persones expertes i les entitats que treballen en el camp del sensellarisme, l'exclusió residencial o la privació d'habitatge, i es prendrà com a base de treball la documentació produïda en virtut de l'aplicació de l'Acord GOV/161/2016, de 20 de desembre, pel qual s'aprova l'elaboració de l'Estratègia Integral per a l'Abordatge del Sensellarisme a Catalunya.

3. L'Estratègia Integral per a fer front i erradicar totes les manifestacions de sensellarisme a Catalunya ha d'abraçar el conjunt de supòsits compresos, en el moment d'aprovar-se la llei, en les 13 categories operatives de la tipologia de situacions de privació d'habitatge denominada ETHOS

Disposició final tretzena. Vocabulari en matèria de sensellarisme

El Govern de la Generalitat de Catalunya ha d'instar l'Institut d'Estudis Catalans, com a autoritat lingüística, perquè adopti un vocabulari propi en l'àmbit del sensellarisme i sigui inclòs en el Diccionari de la Llengua Catalana, amb l'objecte de normalitzar-ne les expressions i sensibilitzar la població sobre les situacions descrites en aquesta llei. En concret, caldrà que s'estudii la incorporació en el Diccionari de paraules com aporofòbia o sensellarisme, o d'altres que en siguin equivalents.

Disposició final catorzena. Modificacions legislatives

El Parlament de Catalunya ha de remetre a la Mesa del Congrés dels Diputats, d'acord amb les facultats previstes a l'apartat 2 de l'article 87 de la Constitució, una proposició de llei orgànica modificativa del Codi penal per a sancionar les conductes reprovables de les quals siguin víctimes les persones que es trobin en situació de sensellarisme, i delegar davant del Congrés dels Diputats un màxim de tres membres del Parlament de Catalunya encarregats de la seva defensa.

Disposició final quinzena. Desplegament reglamentari

1. El Govern de la Generalitat de Catalunya i els titulars dels departaments corresponents en cada cas, en l'àmbit de les competències respectives, han de dictar inexcusablement, en el termini de sis mesos a comptar des de l'entrada en vigor de la llei, les disposicions reglamentàries que siguin necessàries per a desplegar-la i per a executar-ne els preceptes.

2. En el termini de sis mesos a comptar des de l'entrada en vigor de la llei, el Govern de la Generalitat de Catalunya i el titular del departament corresponent en cada cas, d'acord amb les competències respectives, han de dictar inexcusablement els reglaments als quals la llei es remet expressament a través de remissions singulars o específiques.

Disposició final setzena. Entrada en vigor

1. Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

2. No obstant això, el dret de les persones en situació de sensellarisme a un espai residencial digne, reconegut en l'article 12 de la llei, tindrà plens efectes un cop transcorreguts dos anys a comptar des de l'entrada en vigor de la llei.

3. Així mateix, la restricció de supòsits d'utilització del servei d'espai residencial digne per a persones en situació de sensellarisme, en modalitat de pensió, hotel, alberg o allotjament equiparable, establerta en la primera part de l'apartat 4 de l'article 12 de la llei, tindrà efectes un cop transcorreguts cinc anys a comptar des de l'entrada en vigor de la llei.

Disposició final dissetena. Impacte pressupostari

Els preceptes que eventualment comportessin la realització de despeses amb càrrecs als Pressupostos de la Generalitat, o una disminució dels ingressos, produiran efectes a partir de l'entrada en vigor de la Llei de pressupostos corresponent a l'exercici pressupostari immediatament posterior a l'entrada en vigor de la llei.

Palau del Parlament, 21 de març de 2022

Marta Vilalta i Torres, GP ERC; Alícia Romero Llano, GP PSC-Units; Mònica Sales de la Cruz, GP JxCat; Eulàlia Reguant i Cura, GP CUP-NCG; David Cid Colomer, GP ECP; Ignacio Martín Blanco, GP Cs; Alejandro Fernández Álvarez (president-portaveu), GP Mixt; portaveus

Proposició de llei de deflactació de l'escala autonòmica de l'impost sobre la renda de les persones físiques per a eliminar-ne els efectes de la inflació

202-00031/13

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió d'Economia i Hisenda.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 29.03.2022.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES A LA TOTALITAT

Termini: 10 dies hàbils (del 05.04.2022 al 20.04.2022).

Finiment del termini: 21.04.2022; 10:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 29.03.2022.

Proposició de llei de modificació de la Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a erradicar la violència masclista, per la instauració d'unitats de valoració forense integral, per la lluita contra la violència masclista

202-00032/13

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió d'Igualtat i Feminismes.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 29.03.2022.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES A LA TOTALITAT

Termini: 10 dies hàbils (del 05.04.2022 al 20.04.2022).

Finiment del termini: 21.04.2022; 10:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 29.03.2022.

Proposició de llei d'aprofundiment dels requisits d'incompatibilitat de la condició de membre del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals per a garantir-ne la veritable independència

202-00033/13

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió d'Afers Institucionals.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 29.03.2022.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES A LA TOTALITAT

Termini: 10 dies hàbils (del 05.04.2022 al 20.04.2022).

Finiment del termini: 21.04.2022; 10:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 29.03.2022.

Proposició de llei de modificació de l'article 14 de la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació

202-00037/13

PRESENTACIÓ: GP CUP-NCG

Reg. 42816 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 29.03.2022

A la Mesa del Parlament

Eulàlia Reguant i Cura, portaveu, Carles Riera Albert, diputat del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, d'acord amb el que estableixen els articles 111.b i 112 del Reglament del Parlament, presenten la proposició de llei següent i sol·liciten que es tramiti pel procediment de lectura única, d'acord amb el que estableix l'article 138 del Reglament del Parlament:

Proposició de llei de modificació de l'article 14 de la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació

Exposició de motius

La llengua catalana és un instrument bàsic de comunicació, d'integració i de cohesió social pel conjunt de la ciutadania, amb independència de llur origen geogràfic que ha aportat al llarg dels segles, amb veu pròpia, una valuosa contribució a la cultura universal.

La llengua catalana ha estat sempre la pròpia del país i, com a tal, s'ha vist afectada negativament per alguns esdeveniments de la història de Catalunya que l'han portada fins l'actual situació d'emergència. La persecució política que ha patit i la imposició legal del castellà durant més de dos segles i mig; la permanent política homogenitzadora dels Estats i la tendència a la mundialització de la comunicació, la informació i les indústries culturals deixen avui la situació sociolingüística de Catalunya en una situació complexa.

Darrerament, organitzacions contràries a la immersió i el poder judicial han reprès l'atac a un dels pocs àmbits en què la llengua ha assolit uns mínims nivells de normalitat a Catalunya: l'educació. A la desestimació per part del Tribunal Suprem del recurs de cassació que va presentar la Generalitat contra la Sentència del TSJC que insta al Departament d'Educació a implementar un mínim del 25% en castellà a tot el sistema educatiu català, s'hi sumen les denúncies de particulars que han desembocat en sentències que imposen percentatges de castellà en escoles concretes.

Aquestes sentències contravenen la normativa vigent en matèria lingüística i educativa en contra de l'esperit del legislador i posen en perill el consens de la societat catalana a favor de la immersió lingüística com a eina de cohesió social.

En aquest sentit, l'estudi sobre actituds sociològiques del desembre de 2021 dut a terme pel Centre d'Estudis d'Opinió de la Generalitat de Catalunya conclou que la immersió lingüística a l'escola abraça un gran consens en el sí de la societat catalana i un 76% s'hi mostra favorable. Diversos estudis avalen que la immersió en una llengua minoritzada és beneficiós tant per als parlants d'aquella llengua com per als qui l'aprenen com a segona llengua.

Les dades publicades pel Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya aquest passat novembre de 2021, que conclouen que només un 46% dels docents mantenen el català en les seves interaccions orals i que només el 21,6% de l'alumnat fan servir el català com a llengua preferent de relació interpersonal, demostren que la llengua catalana no ha assolit la plena normalització. Aquesta realitat, doncs, exigeix una política lingüística que ajudi eficaçment a normalitzar la llengua pròpia de Catalunya i que garanteixi l'aprenentatge de la llengua catalana a tot l'alumnat.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari CUP-Un Nou Cicle Per Guanyar presenta la següent

Proposició de llei de modificació de l'article 14 de la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació

Article únic. Modificació de l'article 14 de la Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació, que queda redactat de la manera següent:

Article 14. Projecte lingüístic

1. Els centres públics i els centres privats sostinguts amb fons públics han d'elaborar, com a part del projecte educatiu, un projecte lingüístic que emmarqui el tractament de les llengües al centre.

2. El projecte lingüístic ha d'incloure els aspectes relatius a l'ensenyament i a l'ús de les llengües en el centre, entre els quals hi ha d'haver en tot cas els següents:

- a) El tractament del català com a única llengua vehicular i d'aprenentatge.
- b) La garantia del principi d'igualtat i no discriminació per raó de projecte lingüístic entre centres educatius.
- c) El procés d'ensenyament i aprenentatge del castellà.
- d) Les diverses opcions amb relació a les llengües estrangeres.
- e) Els criteris generals per a les adequacions del procés d'ensenyament de les llengües, tant globalment com individualment, a la realitat sociolingüística del centre.
- f) La continuïtat i la coherència educatives, pel que fa als usos lingüístics, en els serveis escolars i en les activitats organitzades per les associacions de famílies d'alumnes.

Disposicions finals

Disposició final primera. Efectes econòmics i pressupostaris.

Els efectes econòmics i pressupostaris que els preceptes d'aquesta Llei puguin comportar en els pressupostos de la Generalitat seran exigibles a partir de l'exercici pressupostari posterior a la seva entrada en vigor.

Disposició final segona. Habilitació.

Es faculta el conseller o consellera del departament competent en matèria d'educació perquè pugui aprovar les disposicions necessàries per a l'efectivitat i el control de l'execució d'aquesta Llei.

Disposició final tercera. Entrada en vigor.

Aquesta llei entra en vigor l'endemà de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 23 de març de 2022

Eulàlia Reguant i Cura, portaveu; Carles Riera Albert, diputat, GP CUP-NCG

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.25. Propostes de resolució

**Proposta de resolució sobre el millorament dels polígons
empresarials**

250-00528/13

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió d'Empresa i Treball.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 29.03.2022.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: 7 dies hàbils (del 05.04.2022 al 13.04.2022).

Finiment del termini: 14.04.2022; 10:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 29.03.2022.

**Proposta de resolució sobre les necessitats educatives de Lleida
i la construcció de l'Institut de Capped**

250-00529/13

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió d'Educació.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 29.03.2022.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: 7 dies hàbils (del 05.04.2022 al 13.04.2022).

Finiment del termini: 14.04.2022; 10:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 29.03.2022.

**Proposta de resolució sobre la titularitat pública de l'atenció
sanitària de Terrassa i l'àrea d'influència**

250-00531/13

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió de Salut.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 29.03.2022.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: 7 dies hàbils (del 05.04.2022 al 13.04.2022).

Finiment del termini: 14.04.2022; 10:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 29.03.2022.

Proposta de resolució sobre la defensa de l'espanyolitat de Melilla i Ceuta i de les places de sobirania al nord d'Àfrica

250-00532/13

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió d'Acció Exterior, Transparència i Cooperació.
Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 29.03.2022.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: 7 dies hàbils (del 05.04.2022 al 13.04.2022).
Finiment del termini: 14.04.2022; 10:30 h.
Acord: Mesa del Parlament, 29.03.2022.

Proposta de resolució sobre la creació d'una comissaria dels Mossos d'Esquadra a l'Anoia Sud

250-00533/13

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió d'Interior.
Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 29.03.2022.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: 7 dies hàbils (del 05.04.2022 al 13.04.2022).
Finiment del termini: 14.04.2022; 10:30 h.
Acord: Mesa del Parlament, 29.03.2022.

Proposta de resolució sobre els convenis amb entitats per a aconseguir espais per a mesures penals alternatives

250-00534/13

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió de Justícia.
Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 29.03.2022.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: 7 dies hàbils (del 05.04.2022 al 13.04.2022).
Finiment del termini: 14.04.2022; 10:30 h.
Acord: Mesa del Parlament, 29.03.2022.

Proposta de resolució sobre la supressió de l'Observatori de la Igualtat de Gènere

250-00535/13

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió d'Igualtat i Feminismes.
Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 29.03.2022.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: 7 dies hàbils (del 05.04.2022 al 13.04.2022).
Finiment del termini: 14.04.2022; 10:30 h.
Acord: Mesa del Parlament, 29.03.2022.

Proposta de resolució sobre l'accés als cossos de les policies locals

250-00536/13

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió d'Interior.
Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 29.03.2022.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: 7 dies hàbils (del 05.04.2022 al 13.04.2022).
Finiment del termini: 14.04.2022; 10:30 h.
Acord: Mesa del Parlament, 29.03.2022.

Proposta de resolució sobre la supressió del tribut metropolità

250-00537/13

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió d'Economia i Hisenda.
Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 29.03.2022.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: 7 dies hàbils (del 05.04.2022 al 13.04.2022).
Finiment del termini: 14.04.2022; 10:30 h.
Acord: Mesa del Parlament, 29.03.2022.

Proposta de resolució sobre la participació de les entitats municipals descentralitzades dels fons europeus Pròxima Generació

250-00538/13

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió d'Afers Institucionals.
Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 29.03.2022.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: 7 dies hàbils (del 05.04.2022 al 13.04.2022).
Finiment del termini: 14.04.2022; 10:30 h.
Acord: Mesa del Parlament, 29.03.2022.

Proposta de resolució sobre la senyalització i conservació dels vestigis de la Batalla del Segre a l'entorn de la Bordeta, a Lleida

250-00539/13

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió de Justícia.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 29.03.2022.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: 7 dies hàbils (del 05.04.2022 al 13.04.2022).

Finiment del termini: 14.04.2022; 10:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 29.03.2022.

Proposta de resolució sobre el Centre d'Interpretació del Patrimoni de la Guerra Civil d'Alcoletge

250-00540/13

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió de Justícia.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 29.03.2022.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: 7 dies hàbils (del 05.04.2022 al 13.04.2022).

Finiment del termini: 14.04.2022; 10:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 29.03.2022.

Proposta de resolució sobre l'expedició i renovació del títol de família nombrosa

250-00541/13

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió de Drets Socials.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 29.03.2022.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: 7 dies hàbils (del 05.04.2022 al 13.04.2022).

Finiment del termini: 14.04.2022; 10:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 29.03.2022.

Proposta de resolució sobre la necessitat d'incrementar la inversió en les llistes d'espera de la dependència i la presentació d'un pla de xoc emergent

250-00542/13

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió de Drets Socials.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 29.03.2022.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: 7 dies hàbils (del 05.04.2022 al 13.04.2022).
Finiment del termini: 14.04.2022; 10:30 h.
Acord: Mesa del Parlament, 29.03.2022.

Proposta de resolució sobre la senyalització dels espais públics amb pictogrames per a millorar la qualitat de vida de les persones amb trastorn de l'espectre autista

250-00543/13

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió de Drets Socials.
Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 29.03.2022.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: 7 dies hàbils (del 05.04.2022 al 13.04.2022).
Finiment del termini: 14.04.2022; 10:30 h.
Acord: Mesa del Parlament, 29.03.2022.

Proposta de resolució sobre la supressió de l'impost sobre les emissions del diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica

250-00544/13

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió d'Economia i Hisenda.
Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 29.03.2022.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: 7 dies hàbils (del 05.04.2022 al 13.04.2022).
Finiment del termini: 14.04.2022; 10:30 h.
Acord: Mesa del Parlament, 29.03.2022.

Proposta de resolució sobre la protecció dels infants davant les pràctiques culturals nocives

250-00545/13

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió de Salut.
Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 29.03.2022.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: 7 dies hàbils (del 05.04.2022 al 13.04.2022).
Finiment del termini: 14.04.2022; 10:30 h.
Acord: Mesa del Parlament, 29.03.2022.

Proposta de resolució sobre l'eliminació de la discapacitat com a causa legal d'interrupció de l'embaràs

250-00546/13

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió de Salut.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 29.03.2022.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: 7 dies hàbils (del 05.04.2022 al 13.04.2022).

Finiment del termini: 14.04.2022; 10:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 29.03.2022.

Proposta de resolució de suport al poble cors

250-00547/13

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió d'Acció Exterior, Transparència i Cooperació.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 29.03.2022.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: 7 dies hàbils (del 05.04.2022 al 13.04.2022).

Finiment del termini: 14.04.2022; 10:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 29.03.2022.

Proposta de resolució sobre la Fundació Conservatori Liceu

250-00548/13

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió de Cultura.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 29.03.2022.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: 7 dies hàbils (del 05.04.2022 al 13.04.2022).

Finiment del termini: 14.04.2022; 10:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 29.03.2022.

Proposta de resolució sobre l'establiment d'un servei de metrobús al Penedès

250-00549/13

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió de Polítiques Digitals i Territori.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 29.03.2022.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: 7 dies hàbils (del 05.04.2022 al 13.04.2022).
Finiment del termini: 14.04.2022; 10:30 h.
Acord: Mesa del Parlament, 29.03.2022.

Proposta de resolució de suport al transport col·lectiu de viatgers

250-00550/13

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió de Polítiques Digitals i Territori.
Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 29.03.2022.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: 7 dies hàbils (del 05.04.2022 al 13.04.2022).
Finiment del termini: 14.04.2022; 10:30 h.
Acord: Mesa del Parlament, 29.03.2022.

Proposta de resolució sobre la deflactació de la tarifa autonòmica de l'impost sobre la renda de les persones físiques

250-00551/13

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió d'Economia i Hisenda.
Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 29.03.2022.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: 7 dies hàbils (del 05.04.2022 al 13.04.2022).
Finiment del termini: 14.04.2022; 10:30 h.
Acord: Mesa del Parlament, 29.03.2022.

Proposta de resolució sobre la sol·licitud d'un informe de l'Oficina de l'Expresident Carles Puigdemont relatiu als contactes amb Rússia i sobre la suspensió del finançament de l'Oficina fins a la comprovació dels fets

250-00552/13

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió d'Afers Institucionals.
Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 29.03.2022.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: 7 dies hàbils (del 05.04.2022 al 13.04.2022).
Finiment del termini: 14.04.2022; 10:30 h.
Acord: Mesa del Parlament, 29.03.2022.

Proposta de resolució sobre l'aprovació d'un pla de difusió del flamenc

250-00553/13

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió de Cultura.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 29.03.2022.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: 7 dies hàbils (del 05.04.2022 al 13.04.2022).

Finiment del termini: 14.04.2022; 10:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 29.03.2022.

Proposta de resolució sobre la construcció de centres penitenciaris de dones amb capacitat suficient per a la plena aplicació de la normativa penitenciària

250-00554/13

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió de Justícia.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 29.03.2022.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: 7 dies hàbils (del 05.04.2022 al 13.04.2022).

Finiment del termini: 14.04.2022; 10:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 29.03.2022.

Proposta de resolució sobre la construcció d'un centre penitenciari per a interns preventius a la Zona Franca de Barcelona

250-00555/13

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió de Justícia.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 29.03.2022.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES

Termini: 7 dies hàbils (del 05.04.2022 al 13.04.2022).

Finiment del termini: 14.04.2022; 10:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 29.03.2022.

Proposta de resolució sobre els Premis Gaudí

250-00556/13

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió de Cultura.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 29.03.2022.

Termini: 7 dies hàbils (del 05.04.2022 al 13.04.2022).

Finiment del termini: 14.04.2022; 10:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 29.03.2022.

Proposta de resolució sobre la supressió de l'impost sobre les activitats econòmiques que generen gasos amb efecte d'hivernacle

250-00557/13

PRESENTACIÓ: GP VOX

Reg. 41560 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 29.03.2022

A la Mesa del Parlament

Joan Garriga Doménech, portavoz, Antonio Gallego Burgos, portavoz adjunto del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, de acuerdo con lo establecido por los artículos 167 y 168 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución sobre la supresión del impuesto sobre las actividades económicas que generan gases de efecto invernadero, para que sea sustanciada ante la Comissió d'Economia i Hisenda, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

Cada vez es más evidente que la presunta defensa del medio ambiente se utiliza como excusa para seguir incrementando la presión fiscal a empresas y ciudadanos, ya de per se, demasiado esquilados. La etiqueta verde les sirve a los malos gobernantes como eufemismo amable para esconder que esta supuesta conciencia ecológica no es más que otra oportunidad para seguir exprimiendo a las clases medias y bajas, las más damnificadas con cada vuelta de tuerca en la fiscalidad.

Debemos hacer todo lo posible por detener el cierre súbito de plantas industriales y energéticas provocado por las imposiciones de la nueva religión climática. España debe adaptar los plazos de la transformación a una economía menos contaminante sin poner en peligro el empleo de los españoles.

El Gobierno de la Generalitat de Catalunya no escapa de esta perversa dinámica confiscatoria. No cesa de crear nuevos tributos propios (diecisiete y otro más, el que gravará los alimentos ultraprocesados, en marcha). Catalunya es con mucha diferencia la región de España con más impuestos presuntamente ambientalistas.

Hace pocas semanas, el Gobierno de Catalunya ha dado luz verde al texto de la memoria preliminar del Anteproyecto de ley del impuesto sobre las actividades económicas que generan gases de efecto invernadero como, por ejemplo, el CO₂.

El tributo, incluido en la Ley 16/2017, de 1 de agosto, del cambio climático, gravará las emisiones de gases de efecto invernadero de las actividades económicas previstas en la ley de Cambio Climático, que son todas las actividades con instalaciones sujetas a la Directiva 2003/87/CE del Parlamento Europeo y del Consejo, de 13 de octubre, así como las actividades que incluye el anexo I.1 de la Ley 20/2009, aunque no tengan instalaciones sujetas a la citada Directiva.

La cuota tendrá en cuenta el volumen de las emisiones emitidas por cada instalación y los ingresos derivados del impuesto se destinarán a la dotación del Fondo Climático. Es evidente que los sujetos pasivos del impuesto, las empresas, terminarán repercutiendo el importe gravado en los productos finales, lo que en la práctica supone mayor afectación en las clases populares. Siempre ocurre así.

Además, este tipo de impuesto, en un contexto de grandes incertidumbres en el comercio mundial, de altísimos niveles de inflación, precios de la energía en máximos históricos y de incremento de la competencia desleal con productos proceden-

tes de otros países del mundo, es un jarro de agua fría sobre las expectativas de competitividad de nuestras empresas que ya pagan indirectamente sus correspondientes derechos de emisiones de CO₂ a través de sus consumos energéticos y aquellas instalaciones que ya están sometidas directamente al régimen de comercio de derechos de emisiones de la UE.

Así pues, este nuevo impuesto sobre las actividades económicas que generan gases de efecto invernadero supone, a la práctica, doble imposición y rompe con el principio fiscal de no confiscatoriedad. Estos hechos, sin ningún género de dudas, no facilitan la captación y el mantenimiento de empresas en Cataluña.

Por todo ello, el Grup Parlamentari de VOX en Cataluña presenta la siguiente:

Propuesta de resolución

El Parlamento de Cataluña insta al Gobierno a:

Primero y único. - Paralizar y dejar sin efecto el proceso legislativo en marcha por el cual pretende aprobar la puesta en marcha del Impuesto sobre las emisiones de gases de efecto invernadero que generan las actividades económicas.

Palacio del Parlamento, 21 de marzo de 2022

Joan Garriga Doménech, portavoz; Antonio Gallego Burgos, portavoz adjunto GP VOX

Proposta de resolució sobre la realització d'estudis sobre les condicions socioeconòmiques dels interns dels centres penitenciaris

250-00558/13

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 41574 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 29.03.2022

A la Mesa del Parlament

Alícia Romero Llano, portaveu, Rubén Viñuales Elías, diputat, Oscar Aparicio Pedrosa, diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre la realització d'estudis sobre les condicions socioeconòmiques dels interns als centres penitenciaris de Catalunya, per tal que sigui substantiada davant la Comissió de Justícia, amb el text següent:

Exposició de motius

Amb les dades de finals del 2020, a Catalunya hi havia una població interna de 7.367 homes i 513 dones, amb un total de 7.880 interns (un 14,28% de la població reclusa a tot l'Estat Espanyol). Si ho desglossem per situació penitenciària, 1.436 ho eren de forma preventiva, 6.260 complien penes de presó, 53 amb mesures de seguretat i 131 penats estaven amb mesures penals alternatives.

Catalunya té assumida la competència d'execució de la legislació estatal en matèria penitenciària a la seva norma institucional bàsica. El Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya, a través de la Secretaria de Mesures Penals, Reinserció i Atenció a la Víctima, s'encarrega de definir l'orientació de l'execució penal a Catalunya i d'implantar les propostes, els plans i els programes per a la seva execució.

L'objectiu de la política de seguretat ciutadana i penitenciària ha de ser, de forma general, la prevenció delictiva, la reinserció social i evitar la reiteració delictiva; no obstant, per implementar les mesures més adients a cada cas concret, caldria disposar d'un estudi sobre la situació personal, econòmica, familiar, cultural, laboral i d'habitatge en relació amb el delictes, de totes les persones internes en els centres penitenciaris de Catalunya. Amb aquest estudi es disposarà de dades reals i útils per

a elaborar una política d'acció social i penitenciària adequada que persegueixi l'objectiu de la reinserció de l'intern, així com una assistència social post penitenciària que minimitzi els casos de reincidència.

Sorprenentment, a Catalunya no existeix cap estudi actual que, de forma científica, analitzi les dades d'extracció socioeconòmica prèvia a l'ingrés a presó o a l'adopció de les mesures alternatives. El darrer del que en té constància la direcció d'Estudis Parlamentaris és de l'any 1986, anomenat «La població reclusa a Catalunya. Dades per a un treball social penitenciari», de Raimon Bonal i Joan Costa, editat per la Direcció General de Serveis Penitenciaris i Rehabilitació

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Realitzar, en el termini màxim d'un any, a través de la Secretaria de Mesures Penals, Reinserció i Atenció a la Víctima, un estudi científic sobre les persones ingressades a centres penitenciaris en relació amb la seva situació socioeconòmica prèvia a l'ingrés en el centre penitenciari.

2. Realitzar, en el termini màxim d'un any, un estudi científic referent a la relació entre les persones a les quals se'ls hi ha imposat una mesura penal alternativa amb la seva situació socioeconòmica prèvia a la imposició d'aquestes mesures i la relació amb el delictes comès.

3. Realitzar, amb una periodicitat no superior als quatre anys, els estudis esmentats en els apartats 1 i 2, a fi i efecte de poder analitzar l'evolució de les circumstàncies socioeconòmiques de la població interna de Catalunya.

4. Crear una comissió interdepartamental entre els Departaments de Justícia, Interior i Drets Socials, a fi que, un cop realitzats els estudis detallats en els apartats anteriors, estableixin o adaptin les mesures i programes preexistents, a les conclusions que es detallin en els estudis establerts en els apartats primer i segon d'aquesta proposta de resolució

Palau del Parlament, 10 de març de 2022

Alícia Romero Llano, portaveu; Rubén Viñuales Elías, Oscar Aparicio Pedrosa, diputats, GP PSC-Units

Proposta de resolució sobre la situació a Palestina

250-00559/13

PRESENTACIÓ: GP ERC, GP CUP-NCG, GP ECP

Reg. 41765 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 29.03.2022

A la Mesa del Parlament

Meritxell Serret i Aleu, portaveu a la Comissió d'Acció Exterior, Transparència i Cooperació del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, Carles Riera Albert, portaveu a la Comissió d'Acció Exterior, Transparència i Cooperació del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, Eulàlia Reguant, portaveu del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, Susanna Segovia Sánchez, portaveu a la Comissió d'Acció Exterior, Transparència i Cooperació del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre la situació a Palestina, per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Acció Exterior, Transparència i Cooperació, amb el text següent:

Exposició de motius

En el darrer any les organitzacions internacionals de drets humans Amnistia Internacional i Human Rights Watch han publicat dos informes en els que denuncien l'aplicació per part d'Israel d'un sistema d'apartheid contra el poble palestí, com fa dècades que denuncien organitzacions de drets humans palestines.

L'apartheid és una violació del dret internacional públic, una violació greu de drets humans protegits internacionalment i un crim de lesa humanitat en virtut del dret penal internacional.

El terme «apartheid» es va usar originalment per a referir-se al sistema polític de Sudàfrica que imposava expressament la segregació racial i la dominació i opressió d'un grup racial per un altre. Posteriorment, la comunitat internacional l'ha adoptat per a condemnar i criminalitzar aquest tipus de sistemes i pràctiques amb independència del lloc on existeixin.

Es comet el crim de lesa humanitat de l'apartheid, segons la Convenció contra l'Apartheid, l'Estatut de Roma i el dret internacional consuetudinari, quan es perpetra un acte cruel o inhumà (en essència una violació greu de drets humans) en el context d'un règim institucionalitzat d'opressió i dominació sistemàtiques d'un grup racial sobre un altre amb la intenció de mantenir aquest sistema. La millor manera d'entendre l'apartheid és veure'l com un sistema de tracte discriminatori prolongat i cruel d'un grup racial als membres d'un altre amb la intenció de controlar al segon.

Els informes de dues de les principals organitzacions internacionals de defensa dels Drets Humans han investigat minuciosament el sistema i les pràctiques de dominació i opressió que en les darreres dècades Israel ha dut a terme contra el poble palestí a Israel, als Territoris Ocupats, inclòs Jerusalem Est, així com en relació a la població refugiada.

L'estat d'Israel segons els informes d'Amnistia Internacional i Human Rights Watch ha perpetrat la injustícia internacional de l'apartheid, com a violació de drets humans i violació del dret internacional públic, allà on imposa aquest sistema. Ha avaluat que gairebé tota l'administració civil i les autoritats militars d'Israel, així com les institucions governamentals i quasi governamentals, participen en l'aplicació del sistema d'apartheid contra la població palestina a Israel i els Territoris Ocupats, i contra la població refugiada palestina i els seus descendents fora del territori.

Des de 1948 Israel ha posat en pràctica un sistema de fragmentació territorial i segregació racial que ha expulsat al poble palestí, s'ha apropiat de forma continuada de les seves terres i recursos naturals i han introduït lleis, polítiques i pràctiques que discriminen de manera sistemàtica i cruel a la població palestina, a la qual deixa fragmentada geogràfica i políticament, en un estat permanent de por i inseguretat, i sovint empobrida. Al llarg dels anys, Israel ha utilitzat el règim militar com a eina clau per a establir el seu sistema d'opressió i dominació sobre la població palestina a banda i banda de la línia verda, i ho aplica a diferents grups palestins a Israel i als Territoris Ocupats.

El sistema d'apartheid s'articula a través de nombroses formes de discriminació i opressió que evoquen a una supressió continuada del desenvolupament humà de la població palestina. La limitació de la llibertat de moviment, les restriccions de participació política, la desposseïció de terres i propietats, la zonificació i el desenvolupament de polítiques urbanístiques discriminatòries, l'alteració de les vides personals i familiars, la negació de la nacionalitat, la residència i la vida familiar, constitueixen entre d'altres les principals pràctiques d'apartheid contra el poble palestí.

A més a més un seguit de pràctiques específiques i especialment virulentes, reiterades i rellevants com són els trasllats forçosos, les detencions administratives i les tortures, els homicidis il·legítims i les lesions greus, la negació de drets i llibertats fonamentals, la persecució deliberada i els càstigs col·lectius són entre d'altres pràctiques que constitueixen crims de lesa humanitat contra el poble palestí.

L'escala i la gravetat de les violacions documentades en els Informes d'AI i HRW deixen clar que la comunitat internacional necessita canviar amb urgència i de manera dràstica el seu enfocament al conflicte palestí-israelià i reconèixer tot l'abast dels crims que perpetra Israel contra el poble palestí. De fet, la comunitat internacional porta més de set dècades mantenint-se al marge mentre Israel ha tingut carta blanca per a desposseir, segregar, controlar, oprimir i dominar al poble palestí. Les nombroses resolucions del Consell de Seguretat de l'ONU adoptades al llarg dels anys segueixen sense aplicar-se i, excepte condemnes superficials, Israel no ha afrontat cap conseqüència per actes que han violat el dret internacional. Mentrestant, abordar les violacions d'Israel contra la població palestina a la Cisjordània ocupada i a la Franja de Gaza merament dins del marc del dret internacional humanitari i separades de les violacions comeses contra la població palestina a Israel deixa sense tractar les causes fonamentals del conflicte i no ha aconseguit cap classe de rendició de comptes i justícia per a les víctimes.

Per aquests motius, i prenent en consideració les conclusions dels informes d'Amnistia Internacional i Human Rights Watch, presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya:

1. Reconeix públicament que el sistema que aplica Israel als Territoris Ocupats és contrari al dret internacional i equival al crim d'apartheid.
2. Condemna la vulneració dels drets humans i totes les pràctiques equivalents a l'apartheid contra la població palestina.
3. Es compromet a que, com a mínim, un cop a l'any Amnistia Internacional i Human Rights Watch compareguin davant la Comissió parlamentària corresponent per a exposar les conclusions del seu informe sobre la situació dels drets humans a Palestina i Israel.
4. Insta al Govern de la Generalitat de Catalunya a donar suport a les entitats que treballen sobre el terreny en la defensa dels drets humans i la resolució pacífica i democràtica del conflicte.
5. Es compromet i demana al Govern de la Generalitat de Catalunya no donar suport ni prestar ajuda ni assistència per mantenir aquesta situació. És a dir a utilitzar totes les eines polítiques i diplomàtiques possibles per a garantir que les autoritats israelianes implementin les recomanacions formulades en els Informes d'Amnistia Internacional i Human Rights Watch i garantir que els drets humans es posin al centre de tots els acords bilaterals i multilaterals amb les autoritats israelianes, amb la diligència deguda per a assegurar-se que no contribueixen a mantenir un sistema equivalent a l'apartheid.
6. Demana al Govern de la Generalitat de Catalunya a traslladar al Govern espanyol la demanda de no donar suport ni prestar ajuda ni assistència per mantenir aquesta situació. És a dir a utilitzar totes les eines polítiques i diplomàtiques possibles per a garantir que les autoritats israelianes implementin les recomanacions formulades en els Informes d'Amnistia Internacional i Human Rights Watch i garantir que els drets humans es posin al centre de tots els acords bilaterals i multilaterals amb les autoritats israelianes, amb la diligència deguda per a assegurar-se que no contribueixen a mantenir un sistema equivalent a l'apartheid.

Palau del Parlament, 16 de març de 2022

Meritxell Serret i Aleu, GP ERC; Carles Riera Albert, GP CUP-NCG; Susanna Segovia Sánchez, GP ECP, portaveus a la CAETC; Eulàlia Reguant i Cura, portaveu GP CUP-NCG

Proposta de resolució sobre les mesures de suport al sector pesquer

250-00560/13

PRESENTACIÓ: GP VOX

Reg. 41943 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 29.03.2022

A la Mesa del Parlamento

Joan Garriga Doménech, portavoz, Antonio Gallego Burgos, portavoz adjunto, Antonio Ramón López Gómez, diputado del Grup Parlamentari de VOX en Cataluña, de acuerdo con lo establecido por los artículos 167 y 168 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución sobre las medidas a adoptar para apoyar al sector pesquero, para que sea sustanciada ante la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

En España, el Estado tiene reservado las competencias relativas a la pesca marítima en las aguas territoriales y deja a las comunidades competencias exclusivamente en aguas interiores y sobre aquellos aspectos relativos a la ordenación del sector; como es la comercialización, organización, construcción y modernización del barco de pesca, entre otras actuaciones.

Desde la entrada en la UE en el año 1986, el marco legislativo de referencia de la política pesquera es el que marca la Comisión con sus Políticas Pesqueras Común (PPC): del sistema comunitario de control de pesca, modernizando, el régimen comunitario de control, inspección y ejecución de las medidas de la Política Pesquera Comuna (PPC).

La forma de organizarse los pescadores en Cataluña es mediante las cofradías que son las entidades de Derecho público, en el sector pesquero, con carácter de órganos de consulta y colaboración con las Administraciones, y realizan funciones de interés general para este sector. Las cofradías garantizan una cierta protección a los productos directos asegurando la libre concurrencia y la continuidad de la demanda, problema histórico y generalizado entre los pescadores de todas las latitudes.

La actividad pesquera se realiza sobre un medio abierto, como es la mar y se fundamenta en la explotación de un recurso natural renovable. Tanto la mar como los recursos son de propiedad pública, por tanto, sobre ellos no se puede ejercer la propiedad privada. Estos son los hechos por los que se explica que el número de instituciones que intervienen en la regulación de la pesca y la cantidad de las normativas vigentes sean muchas y algunas de ellas enormemente complejas.

La actividad pesquera no solo es una actividad económica, sino que es algo más, una forma de vida: el oficio de pescador no consiste en salir y capturar el máximo posible de pescado. El pescador es el primer interesado en implementar las acciones destinadas a conseguir que los recursos marinos perduren a lo largo del tiempo, de forma que su actividad económica tenga un futuro firme y brillante.

Los pescadores buscan conseguir que el pescado tenga un precio justo, que les permita vivir dignamente y que puedan ofrecer a los consumidores un producto fresco y asequible.

Este oficio se ha venido transmitiendo de padres a hijos, de generación en generación, con un componente de saber popular, acompañado en la actualidad con las mejoras que dan las nuevas tecnologías, para ofrecer cada vez un producto más seguro, respetado el entorno y manteniendo una profesión ancestral.

En las dos últimas décadas la flota pesquera de Cataluña ha tenido una pérdida considerable de la masa empresarial: en el año 2003 la flota pesquera era de 1382 embarcaciones y en el año 2020 la flota pesquera es de 726 embarcaciones. Así, hoy nos encontramos, igual que en el resto del sector primario, una grave situación en el relevo generacional.

En estos momentos el sector pesquero, calificado de estratégico, por el hecho de garantizar el suministro de alimentos a todos, se encuentra en una encrucijada, desde hace años, pero se ha agravado con el aumento sustancial en los precios de los combustibles, en los últimos meses, lo que se traduce en un aumento de coste en torno a un tercio del equivalente en capturas.

Los precios del combustible, puede llegar a suponer el 40% de los costes de explotación de las embarcaciones. La subida del gasoil, se viene produciendo desde diciembre de 2021, se ha producido una subida de mes a mes, con niveles superiores a los previos de la pandemia. Así, en enero el precio del litro de combustible se situaba en 0,36 euros, en la primera quincena de marzo ya alcanza el 1,10 euro por litro, la realidad es que hoy cuesta 3 veces más caro, llenar el depósito de un barco pesquero, en comparación del año pasado.

Además, desde la UE con sus PPC, planea en los últimos años, la amenaza respecto a las exenciones que se aplican al combustible empleado por parte de la flota pesquera.

Además, el modelo de salario a la parte, hace que en la actualidad la situación de la tripulación y/o marinería disminuya de forma alarmante, hasta el punto de temer tener que enfrentarse con problemas sociales graves.

No podemos olvidarnos que la actividad pesquera genera que una inmensa riqueza a nivel económico, social y medio ambiental, que se multiplica de manera exponencial a través de las actividades complementarias que se generan en tierra. Si no conseguimos tejer una red de estabilidad no tendremos garantizado ni el relevo generacional ni la sociedad disfrutar de un pescado de captura diaria, ni la vigilancia y el cuidado del medio marino.

Por todo lo expuesto, la pesca es una actividad que se realiza, fundamentalmente, sobre un medio que no es apropiable privadamente, ni la mar ni los peces lo son. Pescar pide esfuerzo y conocimiento del medio; es un trabajo arriesgado y peligroso, en el que la dependencia del pescador delante de los elementos naturales alcanza una dimensión especial, incluso mítica: para ello, la pesca es algo más que una actividad: es una forma de vida, una forma de ver el mundo, una forma de conocer y relacionarse con la naturaleza, además de una forma de ganarse la vida. es una actividad que es necesario preservar y proteger.

Por todo ello, el Grup Parlamentari de VOX en Cataluña presenta la siguiente:

Propuesta de resolución

El Parlamento de Cataluña insta al Gobierno a:

Primero. - Que inste al gobierno de España a que a su vez presione en las instituciones europeas para adecuar las cofradías de pescadores al siglo XXI, dotándolas de personalidad jurídica en el ámbito de la UE, con el fin de poder optar en las mismas condiciones que las OPP, a subvenciones y ayudas, sin dejar de perder su naturaleza.

Segundo. - Impulsar un plan específico para fomentar el relevo generacional en la actividad pesquera.

Tercero. - Promover e impulsar la instalación de sistemas o propulsores que reduzcan, de forma sustancial, el consumo de combustible.

Cuarto. - Instar al Gobierno de España a disponer de una política pesquera nacional compatible con las políticas comunes de la Unión Europea. España no puede quedar exclusivamente sometida a intereses de terceros países o a los prejuicios ideológicos de los lobbies de Bruselas.

Palacio del Parlamento, 22 de marzo de 2022

Joan Garriga Doménech, portavoz; Antonio Gallego Burgos, portavoz adjunto; Antonio Ramón López Gómez, diputado, GP VOX

Proposta de resolució sobre l'increment de l'import mínim personal en el càlcul de l'impost sobre la renda de les persones físiques per a pensionistes

250-00561/13

PRESENTACIÓ: GP VOX

Reg. 41944 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 29.03.2022

A la Mesa del Parlamento

Joan Garriga Doménech, portavoz, Antonio Gallego Burgos, portavoz adjunto del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, de acuerdo con lo establecido por los artículos 167 y 168 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución para el aumento del importe mínimo personal en el cálculo del IRPF autonómico para pensionistas, para que sea sustanciada ante la Comissió d'Economia i Hisenda, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

La Constitución española señala en su artículo 31.1 que los ciudadanos «contribuirán al sostenimiento de los gastos públicos de acuerdo con su capacidad económica mediante un sistema tributario justo inspirado en los principios de igualdad y progresividad que, en ningún caso, tendrá alcance confiscatorio». En el mismo sentido, el apartado 1 del artículo 3 de la Ley 58/2003, de 17 de diciembre, General Tributaria preceptúa que el sistema tributario deberá ordenarse con base «en la capacidad económica de las personas obligadas a satisfacer los tributos y en los principios de justicia, generalidad, igualdad, progresividad, equitativa distribución de la carga tributaria y no confiscatoriedad».

El esfuerzo fiscal al que se van sometidos los españoles y en concreto los catalanes, es de los más altos de Europa. Un esfuerzo fiscal que lejos de redundar en un aumento del estado de bienestar de los ciudadanos, se dedica a sostener un sistema territorial que no se sostiene y a mantener un entramado de redes clientelares del sistema. Por no hablar de lo que supone mantener 17 mini estados y todo su entramado de empresas y organismos públicos duplicados.

Las pensiones contributivas son prestaciones económicas, de duración indefinida generalmente, percibidas por aquellos que acreditan haber cotizado a la Seguridad Social durante un periodo mínimo de años en función de relación jurídica previa.

La cuantía de la pensión se determina en función de las aportaciones efectuadas por el trabajador y el empresario, en el caso de trabajadores por cuenta ajena, durante el periodo de cálculo considerado por la ley.

Las pensiones contributivas responden a un derecho en favor de quienes han trabajado y cotizado durante un periodo de tiempo prolongado, contribuyendo al sostenimiento de las pensiones de generaciones anteriores y que ahora esperan recibir una prestación económica suficiente en una fase de su vida en la que están fuera del mundo productivo por edad, incapacidad o situación familiar.

Actualmente, de manera general, las pensiones están sujetas a tributación en IRPF, con la consideración de rendimientos del trabajo.

Exceptuando los casos que no están obligados a tributar por IRPF, hay un gran bloque de pensiones contributivas sometidas a imposición de manera injusta, ya que es un derecho generado durante la vida laboral, momento en el cual ya se tributó IRPF por rentas del trabajo.

Consideramos que es un tema de justicia con quienes han cotizado toda su vida y han trabajado duro para sacar adelante a su familia.

Por todo ello, el Grup Parlamentari de VOX en Catalunya presenta la siguiente:

Propuesta de resolución

El Parlamento de Catalunya insta al Gobierno a:

1. Aumentar el importe mínimo personal de los mayores de 65 años para el cálculo de gravamen autonómico en relación con el impuesto sobre la renta de las personas físicas.

Palacio del Parlamento, 22 de marzo de 2022

Joan Garriga Doménech, portavoz; Antonio Gallego Burgos, portavoz adjunto, GP VOX

Proposta de resolució sobre l'equiparació dels règims disciplinaris dels cossos de policies locals amb els altres cossos policials que actuen a Catalunya

250-00562/13

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITES

Reg. 42100 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 29.03.2022

A la Mesa del Parlament

Alícia Romero Llano, portaveu, Ramon Espadaler Parcerisas, diputat, Judit Alcalá González, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre l'equiparació dels règims disciplinaris dels cossos de policies locals amb la resta de cossos policials que actuen a Catalunya, per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Interior, amb el text següent:

Exposició de motius

La Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals, regula en els seus articles 43 a 52 el règim disciplinari a què estan sotmesos els seus membres.

L'article 47 de l'esmentada llei disposa que «les faltes comeses per policies locals en exercici de les seves funcions poden ser molt greus, greus o lleus». És evident que la redacció d'aquest article genera una confusió si atenem al significat de l'expressió «en exercici de les seves funcions».

La jurisprudència també evidencia aquest dubte interpretatiu. Per una banda, el TSJ, en la seva Sentència 673/2013, va condemnar a un agent de la Guàrdia Urbana de Barcelona per un delictes de lesions durant les seves vacances, mentre que el mateix TSJ, en la seva Sentència 85/2015, indica que l'exercici de les seves funcions es dona quan l'agent està en actiu.

S'observa un evident greuge comparatiu entre un policia local de Catalunya i altres cossos policials que actuen a Catalunya en relació amb l'aplicació del règim disciplinari. Tant la Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la Policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra, com la Llei Orgànica 4/2010, de 20 de maig, del règim disciplinari del Cos Nacional de Policia, i la Llei Orgànica 12/2007, de 22 d'octubre, del règim disciplinari de la Guàrdia Civil, recullen que la comissió d'un delictes dolós, estant o no de servei, és punible disciplinàriament però, alhora, diferencien clarament entre estar o no de servei per graduar la gravetat de la pena. A Catalunya, però, qualsevol delictes, encara que tingui poca transcendència penal, seria sancionat amb infracció molt greu, aplicant-se una sanció mínima d'un any i un dia de suspensió de sou i feina.

És del tot necessari procedir a la modificació de la Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals, per tal d'equiparar els règims disciplinaris i no establir un greuge evident entre cossos policials.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Modificar la lletra e) de l'article 48.1 de la Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals, amb el redactat següent:

e) Haver estat condemnat per qualsevol conducta o actuació constitutives de delictes dolosos amb pena privativa de llibertat o per qualsevol infracció penal de furt o estafa.

2. Modificar, mitjançant l'addició de la lletra q), l'article 49 de la Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals, amb el redactat següent:

q) Haver estat condemnat per la comissió de qualsevol conducta o actuació constitutives de delictes dolosos no tipificada disciplinàriament com a falta molt greu, o per la comissió de qualsevol infracció penal en l'exercici de les funcions professionals o quan afecte els principis bàsics d'actuació

Palau del Parlament, 21 de març de 2022

Alícia Romero Llano, portaveu; Ramon Espadaler Parcerisas, Judit Alcalá González, diputats, GP PSC-Units

Proposta de resolució sobre la integració de l'Acadèmia Cultura, de l'Hospitalet de Llobregat, a la xarxa de centres docents de titularitat de la Generalitat

250-00563/13

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 42711 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 29.03.2022

A la Mesa del Parlamento

Ignacio Martín Blanco, portavoz del Grup Parlamentari de Ciutadans, de acuerdo con lo establecido por los artículos 167 y 168 del Reglamento del Parlamento, presenta la Propuesta de resolución para la integración de la Academia Cultura de l'Hospitalet de Llobregat en la red de centros docentes de titularidad de la Generalitat de Catalunya, para que sea sustanciada ante la Comissió d'Educació, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

La Academia Cultura representa un proyecto educativo de proximidad con casi 70 años de historia en el barrio de la Torrassa de la ciudad de l'Hospitalet de Llobregat, que educa a 330 alumnos de educación infantil y primaria y ESO. El distrito de Collblanc-La Torrassa es uno de los más densamente poblados no solo de L'Hospitalet, sino de toda Catalunya, razón por la cual es una zona con un grave problema de déficit estructural de plazas escolares y de saturación de los centros educativos existentes. La escolarización de L'Hospitalet presenta una matrícula viva, desde junio de 2021 a 28 de enero de 2022, de 1.091 alumnos de Primaria y 530 alumnos de Secundaria. El incremento de ratios en las aulas de la zona educativa de Collblanc-la Torrassa implica ya una ocupación del 103% en la oferta pública, razón por la cual la pervivencia del proyecto educativo de la Academia Cultura representa una necesidad para el sistema público de educación de Catalunya. Así lo entendió el propio Departament d'Educació al adoptar el compromiso de asumir la titularidad del centro para el curso 2022-2023, tal y como consta en el Acta de la reunión sobre el futuro de la Academia Cultura, mantenida el 14 de mayo de 2021 en el Ayuntamiento de l'Hospitalet de Llobregat, con la presencia del actual conseller del Departament, el Sr. Josep González Cambray.

Sin embargo, las condiciones estructurales de las instalaciones del centro son aducidas por el Departament para justificar el incumplimiento de su compromiso de incorporación de la Academia Cultura a la red de centros educativos de la Generalitat. El Departament no está dispuesto a asumir el coste de la reforma de las instalaciones y ha comunicado su decisión de que la Academia Cultura finalice su actividad. Los alumnos de Infantil y Primaria pasarían el próximo curso a un nuevo centro educativo de la red de escuelas públicas que se ubicaría en los actuales módulos prefabricados de la calle Mas, que hasta el momento han estado dando servicio a la Escuela Ernest Lluch. Se trata de un espacio que en 2018 ya se había comprometido para la construcción de un nuevo centro que tendría que asumir el crecimiento de demanda en la zona sin contar con la extra generada por un posible cierre de la Academia Cultura. A su vez, la ocupación de todos los módulos haría imposible la construcción de un nuevo edificio en el solar y condenaría a los alumnos a ocupar los módulos prefabricados por un tiempo ilimitado. Mientras tanto, a los alumnos de secundaria se les plantearía la opción de matricularse en el Instituto Eduard Fontserè, ubicado en otro distrito de la ciudad.

En definitiva, la realidad urbanística y las necesidades educativas del distrito de Collblanc-Torrassa justifican la contratación patrimonial directa de la Academia Cultura, tal y como establece el artículo 3.3.d del Decreto ley 10/2019, de 28 de mayo, del procedimiento de integración de centros educativos a la red de titularidad de la Generalitat, en el que se establece que el Departamento con competencias en materia de patrimonio ha de elaborar un informe con la justificación de la contratación patrimonial directa y la existencia de disponibilidad presupuestaria que ha de estar contenido en el expediente del acuerdo del Govern de creación de centros educativos por integración.

Por todo ello, el Grup Parlamentari de Ciutadans presenta la siguiente:

Propuesta de resolución

El Parlamento de Cataluña insta al Govern de la Generalitat a:

1. Llevar a cabo los trámites necesarios para mantener el acuerdo de mayo de 2021 relativo a la pervivencia de la Academia Cultura de l'Hospitalet de Llobregat, dentro del marco del Decreto Ley 10/2019, de 28 de mayo, del procedimiento de integración de centros educativos en la red de titularidad de la Generalitat, y elevar una propuesta de integración de la Academia Cultura en la red de titularidad de la Generalitat mediante su aprobación por acuerdo de Govern.
2. Garantizar la existencia de disponibilidad presupuestaria para hacer frente a los costes que se deriven de la integración de la Academia Cultura en la red de titularidad de la Generalitat.
3. Elaborar un calendario de integración en la red de titularidad de la Generalitat y, específicamente, en relación con el personal del centro que garantice la continuidad de la actividad académica de la Academia Cultura.

Palacio del Parlamento, 23 de marzo de 2022

Ignacio Martín Blanco, portavoz GP Cs

Proposta de resolució sobre una nova realitat del treball digne

250-00564/13

PRESENTACIÓ: GP ERC, GP PSC-UNITS, GP JXCAT, GP ECP

Reg. 42712 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 29.03.2022

A la Mesa del Parlament

Marta Vilalta i Torres, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, Alícia Romero Llano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Mònica Sales de la Cruz, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, David Cid Colomer, portaveu del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució per una nova realitat del treball digna, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Polítiques de Joventut, amb el text següent:

Exposició de motius

El passat 26 de febrer de 2022 el Consell Nacional de Joventut de Catalunya va celebrar la seva 44a AGO a la ciutat de Girona. Allà, els sindicats laborals juvenils, Acció Jove, l'Eina i l'Avalot, van impulsar una resolució sobre les noves realitats del treball que viuen els i les joves, que va ser aprovada amb el títol «Per una nova realitat del treball digna».

La Comissió de Polítiques de Joventut del Parlament de Catalunya té previst celebrar, en data 30 de març de 2022, una sessió de compareixences d'aquestes mateixes entitats sindicals. En aquest sentit, els grups proposants d'aquesta resolució, d'acord amb el secretariat del CNJC i els representants dels principals sindicats juvenils del país, volem traslladar aquest debat al Parlament de Catalunya. És imprescindible que el Parlament de Catalunya sigui també la veu dels i les joves, i debati i prengui posicionament sobre els debats que afecten la societat, i el debat entorn el treball i l'emancipació juvenil és troncal en termes de prosperitat compartida, cohesió social i dignitat de la ciutadania.

Les noves tecnologies han transformat la nostra societat, revolucionant molts àmbits de les nostres vides. El treball no escapa d'aquesta nova realitat, veient-se afectat per totes les innovacions que han anat apareixent en les últimes dècades. Les noves realitats del treball són, doncs, totes aquelles derivades de l'aplicació de la tecnologia en el món del treball.

Malgrat que en molts aspectes la nova tecnologia ha estat sinònim de progrés, la singular i insuficient regulació jurídica d'aquestes noves ha provocat l'accentuació de les condicions d'explotació i precarietat de moltes persones, que han vist com el sistema econòmic capitalista s'aprofitava d'aquesta nova realitat per aconseguir més beneficis a costa de les condicions de treball de les persones en situació més desfavorable.

És exemple d'això l'aparició de noves empreses que han creat un model empresarial disruptiu que fa escac als drets laborals. A l'empara de les noves tecnologies i una falsa flexibilitat i autonomia, s'amaga l'interès empresarial de reduir despeses directes i indirectes burlant les garanties establertes per les lleis laborals tals com la jornada, descansos o salaris mínims, la protecció davant l'acomiadament, la prevenció de riscos laborals o la negociació del dret a la sindicació o a la vaga.

En definitiva, es tracta de la implantació d'un nou marc de relacions laborals amb pràctiques molt agressives. I si no actuem correm el risc que s'estengui a altres sectors, com ja succeeix amb les treballadores de neteja de la llar o la salut mental. Per exemple, fa poc es feia viral una empresa que replicava el model empresarial en sessions d'atenció psicològica.

Un altre element que caracteritza les noves realitats laborals és el teletreball. Sense ser una eina intrínsecament perjudicial, ans al contrari, ja que evita el temps de desplaçament i pot ser una bona eina contra el despoblament rural; el teletreball

amaga perills com l'aïllament, la inadequació de l'espai de feina, l'allargament de la jornada laboral, la falta de desconnexió digital o d'altres riscos psicosocials que poden afectar a les persones treballadores.

Altrament, la nova realitat del treball també es caracteritza per l'ús de la ciència de dades a l'empresa. Mitjançant la tecnologia s'avalua constantment a les treballadores en funció al seu rendiment.

Malauradament, aquest fet sol comportar una forma més deshumanització del treball i de pèrdua de privacitat personal. Si les empreses volen treballadores més eficients, cal que ho garanteixin mitjançant condicions de treball dignes i l'augment dels recursos destinats a la seva formació.

No podem obviar que les noves realitats del treball caminen de la mà d'un paradigma ideològic que té per objectiu romantitzar la idea que tenir pitjors condicions laborals ens fa més lliures. És un exponent més del discurs neoliberal que defensa un concepte de llibertat construït sobre la idea d'una falsa lliure voluntat i d'una modernitat regressiva en drets de la classe treballadora.

En síntesi, un paradigma que no té en compte que no podem ser lliures, i en conseqüència tampoc poden ser-ho les nostres decisions, mentre ens trobem sotmesos i sotmeses a condicions de dominació. L'eix central d'aquest discurs són els conceptes de «flexibilitat» o «emprenedoria»: la idea que podem viure millor si en comptes de tenir una feina fixa treballem en diverses jornades parcials de feina.

Alhora, es defensa la reducció de les garanties laborals tradicionals com la negociació i representació col·lectiva, la protecció derivada de la Seguretat Social, les indemnitzacions davant l'acomiadament, entre tantes altres. Drets adquirits durant molts anys de lluita i que hem de defensar. Una nova realitat que s'apropa perillosament a la tradicional concepció del món del treball del segle XIX.

Com a joves no volem una vida laboral inestable, incerta i canviant, sinó la possibilitat de construir un projecte de vida propi en condicions de dignitat i emancipar-nos.

Actualment, la taxa d'emancipació entre persones joves menors de 30 anys és del 18,2%. En aquest sentit, es fa necessari acabar amb la segmentació de la societat i els sectors de feina, treballant des de la diversitat per objectius comuns, per garantir una vida digna a tots i totes les joves.

Per aquests motius, presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya considera necessari:

1) Exigir una major regulació en matèria de prevenció de riscos laborals, especialment donant importància als riscos associats a la salut mental.

2) Continuar defensant un model de relacions laborals més humà i empàtic, rebutjant formes d'automatització de processos de decisió i, en especial, d'acomiadament.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

3) Rebutjar els models empresarials que es fonamenten en la contractació de falsos autònoms i treballar, amb totes les administracions públiques, per establir mecanismes de contractació que rebutgin les relacions contractuals amb les empreses que duen a terme aquestes males pràctiques.

4) Exigir al Govern de l'Estat a regular les noves realitats del treball per fer-les més transparents i respectuoses amb el dret a la intimitat, la desconnexió digital i el dret a la conciliació personal i familiar amb perspectiva de gènere.

5) Establir canals d'informació en matèria de drets digitals, fent especial incidència en aquells que afectes especialment a les persones joves.

6) Acompanyar els agents socials en el foment de la informació sindical per a persones joves, difonent informació sobre drets laborals bàsics i recalcant la importància de la sindicació en els espais públics en què sigui possible.

Palau del Parlament, 22 de març de 2022

Marta Vilalta i Torres, GP ERC; Alícia Romero Llano, GP PSC-Units; Mònica Sales de la Cruz, GP JxCat; David Cid Colomer, GP ECP, portaveus

Proposta de resolució sobre els refugis antiaeris de Figueres

250-00565/13

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 42802 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 29.03.2022

A la Mesa del Parlament

Alícia Romero Llano, portaveu, Rubén Viñuales Elías, diputat, Silvia Paneque Sureda, diputada, Ferran Pedret i Santos, diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre els refugis antiaeris de Figueres, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Justícia, amb el text següent:

Exposició de motius

Durant la Guerra Civil (1936-1939), davant el creixent ús de l'aviació en missions de bombardeig sobre aglomeracions urbanes, les autoritats republicanes responsables de la defensa passiva van ordenar la construcció de refugis antiaeris per tal que la població civil s'hi pogués arrecerar durant els bombardejos.

En el cas de Figueres, que cap al final de la guerra va patir nombrosos bombardejos per la seva posició estratègica en la retirada cap a la frontera francesa, i per ser, durant aquesta etapa, un important centre polític i administratiu tant pel Govern de la Generalitat com pel Govern de la República Espanyola, se'n van construir fins a una quinzena per part de les autoritats, als quals cal sumar-ne alguns altres construïts per particulars o col·lectius, com ara el de treballadors ferroviaris.

S'ha recuperat, i es pot visitar, el refugi antiaeri situat sota la Plaça del Gra, de Figueres. També s'ha actuat parcialment, tot i que actualment no es pot visitar, el refugi situat al costat de l'estació ferroviària de Figueres.

Altres refugis estan ben localitzats i podrien ser objecte d'intervencions que n'evitin la pèrdua o, fins i tot, en permetin la visita. Concretament, l'Ajuntament i la Junta de Defensa Passiva van promoure la construcció dels refugis de la plaça de l'Estació, a la plaça del Gra, al carrer de Monturiol, al locutori de telèfons, al marge de la carretera d'Olot, a l'esplanada del cinema *El Jardí*, al solar de l'Erato, a la plaça Triangular, als urinaris de la Rambla, a l'Asil Vilallonga, al marge de l'Era d'en Deseia, al carrer de Col·legi, al solar del carrer de Sant Pau, la Catequística, al Parc Bosc, a l'Horta Raguer i al carrer de Recasens.

Podria tenir interès intervenir sobre algun refugi construït per particulars, per tractar-se d'una tipologia de refugi (alguns es feien aprofitant el jardí de les cases amb eixida), a la qual el públic no ha tingut accés amb caràcter general.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a estudiar, a través de la Direcció General de Memòria Democràtica i del Memorial Democràtic, i en col·laboració amb l'Ajuntament de Figueres, la possibilitat d'intervenir en alguns dels refugis antiaeris

de la Guerra Civil construïts pels organismes de defensa passiva republicans a Figueres, amb la finalitat de consolidar-los i d'habilitar-ne la visita.

Palau del Parlament, 16 de març de 2022

Alícia Romero Llano, portaveu; Rubén Viñuales Elías, Silvia Paneque Sureda, Ferran Pedret i Santos, diputats GP PSC-Units

Proposta de resolució sobre la construcció de l'edifici que ha d'allotjar els alumnes de secundària de l'Institut Escola Santa Anna, de Premià de Dalt

250-00566/13

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 43033 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 29.03.2022

A la Mesa del Parlamento

Ignacio Martín Blanco, portavoz del Grup Parlamentari de Ciutadans, de acuerdo con lo establecido por los artículos 167 y 168 del Reglamento del Parlamento, presenta la Propuesta de resolución para la construcción del edificio que debe alojar a los alumnos de Secundaria en el Instituto Escuela Santa Anna de Premià de Dalt, para que sea sustanciada ante la Comissió d'Educació, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

Actualmente, en el curso 2021-2022, el municipio de Premià de Dalt cuenta con la siguiente oferta educativa pública:

- a) Escuela Marià Manent: Segundo ciclo de E. Infantil y E. Primaria.
- b) Instituto Valerià Pujol: ESO y Bachillerato.
- c) Instituto Escuela Santa Anna: Segundo ciclo de E. Infantil, E. Primaria y un curso de ESO.

Según el Idescat, en el curso 2020-2021 había 1.905 alumnos residentes en Premià de Dalt, de los cuales sólo 1.130 estudiaban en el mismo municipio.

Analizando estos datos, resulta evidente que la oferta educativa del municipio es insuficiente.

Por una parte, se da la circunstancia de que el Instituto Valerià Pujol, que escolariza a la inmensa mayoría de estudiantes de Secundaria, está muy por encima de su capacidad y presenta déficit de plazas. Hace ya diez años que el Departamento de Educación decidió, ante esta situación, recurrir a barracones, solución que presentó a la comunidad educativa como una solución provisional; sin embargo, lamentablemente todavía hoy los estudiantes siguen teniendo las clases en esas condiciones.

Hace tres años, el Departamento de Educación, para cubrir la palpable necesidad de plazas de secundaria, se comprometió a transformar la Escuela Santa Anna en Instituto Escuela. Fue el mismo ex conseller Josep Bargalló, en marzo de 2021, quien visitó el Colegio Santa Anna para anunciar que el futuro Instituto-Escuela significaría una mejora en la oferta educativa del municipio, y que el motivo por el cual se crearía en ese barrio era para atender las necesidades de movimientos de escolarización y reformular el mapa escolar con una oferta de secundaria obligatoria y postobligatoria más sólida.

Desgraciadamente, la realidad es bien distinta, ya que en el presente curso 2021-2022 el Instituto Escuela Santa Anna alberga sólo dos líneas de primer curso de ESO, y no hay indicios de que vaya a iniciarse la construcción del edificio que ha de alojar a los alumnos de ESO y Bachillerato que deban escolarizarse en él. Es más, de cara al curso 2022-2023 está prevista la instalación de unos nuevos barracones

en el espacio que ocupa el actual patio para alojar a los futuros estudiantes de segundo curso de ESO.

Las familias de Premià de Dalt ven con desánimo como un compromiso adquirido formalmente por el mismo conseller de Educación no se está cumpliendo, y como en el próximo curso 2022-2023 sus hijos tendrán que seguir estudiando Secundaria en barracones en el Instituto Valerià Pujol, y también en barracones en el Instituto Escuela Santa Anna.

Propuesta de resolución

El Parlamento de Cataluña insta al Govern de la Generalitat a:

1. Modificar urgentemente el Plan Económico y Financiero de Inversiones (PEF) en Construcciones Escolares para incorporar las obras de construcción del edificio que debe alojar al alumnado de ESO y Bachillerato del Instituto Escuela Santa Anna de Premià de Dalt.

2. Redactar el proyecto de construcción en el plazo de 6 meses.

3. Habilitar una partida presupuestaria específica para este proyecto constructivo en la Ley de Presupuestos de 2023.

4. Adquirir el compromiso de que el nuevo edificio entre en funcionamiento en el curso 2023-2024.

5. Comunicar la adopción de esta propuesta de resolución a la Dirección del Instituto y al Ayuntamiento de Premià de Dalt.

Palacio del Parlamento, 22 de marzo de 2022

Ignacio Martín Blanco, portavoz GP Cs

Proposta de resolució sobre la supressió de la deducció en l'impost sobre la renda de les persones físiques per donatius a entitats que fomenten l'ús de la llengua catalana

250-00567/13

PRESENTACIÓ: GP VOX

Reg. 43554 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 29.03.2022

A la Mesa del Parlamento

Joan Garriga Doménech, portavoz, Antonio Gallego Burgos, portavoz adjunto del Grup Parlamentari de VOX en Cataluña, de acuerdo con lo establecido por los artículos 167 y 168 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución la supresión de la deducción en el IRPF por donativos a entidades que fomentan el uso de la lengua catalana, para que sea sustanciada ante la Comissió d'Economia i Hisenda, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

Actualmente existe una deducción en la cuota íntegra autonómica del IRPF del 15% de por los donativos hechos a favor de l'Institut d'Estudis Catalans, de l'Institut d'Estudis Aranesos y de fundaciones o asociaciones que tengan como finalidad el fomento de la lengua catalana u occitana y que consten en el censo que elabora el Departamento de Cultura. El límite máximo de la deducción es del 10% de la cuota íntegra autonómica.

Según el Presupuesto de la Generalitat 2022 aprobado recientemente, el impacto de este beneficio fiscal tendrá un impacto presupuestario de 2.600.000 euros, un 14,7% mayor que el importe destinado para esta finalidad en el año 2020, que ascendió a 2.300.000. En los últimos ocho años, la Generalitat de Cataluña ha dejado de ingresar 14,4 millones de euros como consecuencia de la aplicación de estas deducciones.

La Secretaría de Política Lingüística acaba de abrir el plazo para solicitar la inclusión y renovación en los censos de entidades, creado en 2002 con 22 inscritos y que actualmente consta de 280. Agrupa asociaciones sin ánimo de lucro, organizaciones sindicales y empresariales, colegios profesionales y otras corporaciones de derecho público que «impulsan actividades para promover actitudes positivas hacia el catalán o para incrementar su conocimiento o uso en la población en general o en colectivos concretos».

En un contexto de grave emergencia social como la que sufren miles de catalanes (los índices de pobreza son los más altos de la última década) no nos podemos permitir renunciar a estos ingresos públicos. No es razonable que la Generalitat de Cataluña destine 2,4 millones de euros para ayudar a asociaciones que fomenten el catalán (y en la gran mayoría de casos el proceso separatista catalán) cuando sufrimos las listas de espera más altas de España para acceder a una vivienda pública a precio asequible, para ser atendido por un especialista médico o para que a un catalán se le sea reconocido su grado de dependencia.

Tampoco tiene sentido que se incluya esta deducción dentro del catálogo fiscal autonómico cuando, por ejemplo, Cataluña no ofrece deducciones fiscales a familias para cubrir parte de sus gastos educativos o los gastos de nuevas tecnologías en los hogares como en otras regiones de España.

Por todo ello, el Grup Parlamentari de VOX en Cataluña presenta la siguiente:

Propuesta de resolución

El Parlamento de Cataluña insta al Gobierno a:

Primero. - Eliminar la deducción en la cuota íntegra autonómica del IRPF del 15% por los donativos hechos a favor fundaciones o asociaciones que tengan como finalidad el fomento de la lengua catalana u occitana.

Segundo. - Destinar el incremento de recaudación tributaria resultante a reforzar el presupuesto público destinado a ayudar a familias en riesgo de pobreza o exclusión social.

Palacio del Parlamento, 24 de marzo de 2022

Joan Garriga Doménech, portavoz; Antonio Gallego Burgos, portavoz adjunto, GP VOX

Proposta de resolució sobre la prevenció de riscos laborals i la millora de la salut en el treball

250-00568/13

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 43555 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 29.03.2022

A la Mesa del Parlamento

Ignacio Martín Blanco, portavoz, Joan García González, diputado del Grup Parlamentari de Ciutadans, de acuerdo con lo establecido por los artículos 167 y 168 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución sobre la prevención de riesgos laborales y la mejora de la salud en el trabajo, para que sea sustanciada ante la Comissió d'Empresa i Treball, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

Pese a la paralización de gran parte de la economía y la producción durante el confinamiento, según el *Informe de siniestralidad 2020: la seguridad y la salud, un derecho en el trabajo* de UGT, Cataluña registró 100 muertes por accidente laboral en 2020, un 21,5% más que en 2019, cerrando el año con 79 muertes durante la jornada laboral y 21 en siniestros 'in itinere'.

Entre estos fallecimientos, 23 fueron en el sector industrial, que registró 23 muertes durante la jornada laboral (un 155,6% más que en 2019), 38 muertes en el sector servicios (un 5,6% más), 16 en la construcción y 2 en agricultura.

Uno de estos fallecimientos fue el de Víctor Nuño Salvador quien tan sólo llevaba nueve días trabajando en la empresa sin la ropa de seguridad obligatoria que requería el puesto de trabajo, ni formación en Prevención de Riesgos Laborales, ni indicaciones para manipular la máquina que acabó con su vida. Víctor, además, tenía una discapacidad reconocida del 35% por TDAH (Trastorno por Déficit de Atención e Hiperactividad) que obligaba a la empresa a realizar una Evaluación de Riesgos en su puesto, que tampoco se hizo. La máquina en la que quedó atrapado y que acabó con su vida, no contaba con el certificado de la UE, no contaba con protecciones, no contaba con ningún cable perimetral, ni pulsador de parada de emergencia, ni con un informe de evaluación de riesgos de la misma y la empresa no disponía siquiera de manual de instrucciones de la máquina ni su adecuación al RD 1215/1997.

En cuanto al año 2021, Cataluña registró 201.153 accidentes de trabajo en 2021, lo que supone un aumento del 15,1% respecto a 2020, según un informe de CCOO. De estos accidentes, 184.448 tuvieron lugar durante la jornada laboral (un 14,73% más) y 16.705 fueron 'in itinere' (un 20,41% más). Pese a no haber recuperado en 2021 los niveles de actividad y producción previos a la pandemia, en 2021 hubo cuatro muertes más en el trabajo que en 2019.

Estos datos demuestran que la realidad de la prevención de riesgos laborales en Cataluña aún tiene un gran camino por recorrer.

Una sola muerte es inaceptable, es por ello por lo que además de las actuaciones de promoción, asesoramiento, divulgación y prevención, también se deben reforzar las actuaciones de control, sin olvidar el acompañamiento y apoyo de la Administración a las familias de las víctimas, además de resultar necesaria una revisión de la legislación en materia de seguridad y salud en el trabajo.

Por todo ello, el Grup Parlamentari de Ciutadans presenta la siguiente:

Propuesta de resolución

El Parlamento de Cataluña insta al Govern de la Generalitat a:

1. Incrementar las campañas de prevención de riesgos laborales y formación con el objetivo de revertir la tendencia ascendente de siniestralidad laboral de los últimos años.
2. Reforzar y ampliar con recursos humanos y económicos la Inspección de Trabajo de Cataluña, competencia que está traspasada a la Generalitat.
3. Garantizar la protección y la salud en el trabajo ejerciendo un control estricto sobre el cumplimiento de la legislación en materia de prevención de riesgos laborales.
4. Desarrollar medidas económicas y sociales para víctimas y familiares, en especial en el ámbito del asesoramiento y apoyo jurídico y psicológico.
5. Que el representante de la Generalitat en la Conferencia Sectorial de Empleo y Asuntos Laborales, órgano de cooperación interterritorial en la materia, solicite una reunión urgente y plantee actualizar la normativa en materia de protección de riesgos laborales, muy especialmente revisando el Capítulo II del Real Decreto Legislativo 5/2000, de 4 de agosto, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley sobre Infracciones y Sanciones en el Orden Social para que no quepa lugar a la interpretación de sus artículos tal y como ocurrió con el artículo 13.4 en el caso del fallecimiento en un accidente laboral de Víctor Nuño Salvador.

Palacio del Parlamento, 24 de marzo de 2022

Ignacio Martín Blanco, portavoz; Joan García González, diputado, GP Cs

Proposta de resolució sobre els accidents en els centres escolars

250-00569/13

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 43558 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 29.03.2022

A la Mesa del Parlament

Alícia Romero Llano, portaveu, Esther Niubó Cidoncha, diputada, Assumpta Escarp Gibert, diputada, Oscar Aparicio Pedrosa, diputat, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la proposta de resolució sobre accidents en centres escolars, per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Educació, amb el text següent:

Exposició de motius

A Catalunya enguany hi ha més de 290.000 alumnes en centres d'educació primària i 550.000 en centres d'educació secundària. A més a més, tenim 65.000 educadors en primària i 50.000 a la secundària obligatòria. És notori que amb aquest volum de persones repartides pels centenars de centres escolars d'arreu del territori és més que evident que existeixen accidents, tot i que cal destacar que avui dia no existeixen dades públiques sobre aquesta qüestió.

Pel que respecte a l'enquesta de salut de Catalunya, que elabora el Departament de Salut, s'inclouen fins a 2016 preguntes sobre els accidents patits pels infants, amb la categoria «A l'escola o centre de formació» dins de la variable «On va tenir lloc l'accident?». Tanmateix, els resultats publicats no es troba la quantificació d'aquesta variable des de 2006.

Cal assenyalar que aquesta manca de dades perjudica docents i alumnes i dificulta la realització tant de polítiques preventives dels accidents o de les seves conseqüències.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Incloure a l'enquesta de salut de Catalunya, que elabora el Departament de Salut, les preguntes sobre el lloc on els menors d'edat han tingut l'accident.
2. Recollir a les memòries dels centres educatius i per part del Departament d'Educació les dades dels accidents produïts en els centres escolars i en horari lectiu o en activitats extraescolars, amb indicació de característiques de la persona que ha patit l'accident i tipologia del mateix.
3. En base a les dades anteriors, que per part del Departament d'Educació es realitzi un estudi per tal de minimitzar les dades d'accidents obtingudes

Palau del Parlament, 17 de març de 2022

Alícia Romero Llano, portaveu; Esther Niubó Cidoncha, Assumpta Escarp Gibert, Oscar Aparicio Pedrosa, diputats, PSC-Units

Proposta de resolució sobre la realització de cursos de primers auxilis als centres escolars

250-00570/13

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 43559 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 29.03.2022

A la Mesa del Parlament

Alícia Romero Llano, portaveu, Esther Niubó Cidoncha, diputada, Helena Bayo Delgado, diputada, Oscar Aparicio Pedrosa, diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre la realització de cursos de primers auxilis als centres escolars de Catalunya, per tal que sigui substantiada davant la Comissió d'Educació, amb el text següent:

Exposició de motius

La societat cada cop és més conscient de la necessitat de saber actuar en casos d'emergència. Especialment en aquells on una vida humana pot estar en greu perill. Per aquest motiu, és necessari conèixer a la perfecció quin tipus d'actuacions cal seguir en aquests casos per tal de brindar una resposta ràpida i acurada i així, permetre protegir la víctima abans de ser atesa per professionals d'emergències.

Cal destacar que a Catalunya hi ha més de 550.000 alumnes en educació secundària i més de 50.000 educadors en els més de 1.000 centres d'ensenyament secundari. Amb aquest volum de temps i persones, és evident que hi ha la possibilitat de l'existència d'accidents, al mateix temps cal tenir en compte que en la majoria de centres escolars només hi ha farmaciola, però no existeixen serveis mèdics, pel que es fa necessari dotar de coneixements en primers auxilis al conjunt de la comunitat educativa.

A Catalunya existeix el Consell Català de Ressuscitació que té com a finalitat promoure, coordinar i estandarditzar les activitats formatives, de recerca, de difusió i de bones pràctiques en suport vital i ressuscitació cardiopulmonar arreu de Catalunya. Aquesta activitat, d'incidència directa en la promoció i prevenció de la salut, es desenvolupa seguint les directrius de l'European Resuscitation Council, organisme al qual el CCR està vinculat.

A l'Enquesta de salut de Catalunya, que elabora el Departament de Salut, s'inclouen fins a 2016 preguntes sobre els accidents patits pels infants, amb la categoria «A l'escola o centre de formació» dins de la variable «On va tenir lloc l'accident?». Tanmateix, als resultats publicats no es troba la quantificació d'aquesta variable des de 2006.

Tot i aquesta manca de dades objectives, el cert és que pel volum de persones que integren la comunitat educativa en la formació secundària, es fa necessària aquesta iniciativa.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Realitzar en el termini màxim de tres mesos un estudi comprensiu de tots els centres educatius en secundària que realitzen cursos de formació en primers auxilis, amb indicació de les característiques del curs.
2. Programar per curs escolar 2022/2023 cursos en primers auxilis adreçat a tota la comunitat educativa de secundària

3. Signar conveni amb el Consell Català de Ressuscitació i qualsevol altre entitat del tercer sector que realitzin formació en primers auxilis, per realitzar els cursos sol·licitats en l'apartat anterior.

Palau del Parlament, 17 de març de 2022

Alícia Romero Llano, portaveu; Esther Niubó Cidoncha, Helena Bayo Delgado, Oscar Aparicio Pedrosa, diputats, GP PSC-Units

Proposta de resolució sobre el Museu del Còmic de Catalunya

250-00571/13

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 43560 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 29.03.2022

A la Mesa del Parlament

Alícia Romero Llano, portaveu, Raúl Moreno Montaña, portaveu adjunt, Rocio Garcia Pérez, diputada, Helena Bayo Delgado, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre el Museu del Còmic a Catalunya, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Cultura, amb el text següent:

Exposició de motius

La creació del Museu del Còmic a Catalunya és un projecte llargament reivindicat per il·lustradors, editors, distribuïdors i col·leccionistes a Catalunya, des de l'any 2006.

Institucions com FICOMIC (que organitza cada any els salons internacionals del còmic i del manga a Barcelona) i associacions com l'APIC (Associació Professional d'Il·lustradors de Catalunya), juntament amb experts, crítics, editors i col·leccionistes, van treballar llargament en el projecte, que va ser assumit com a propi pel Departament de Cultura de la Generalitat l'any 2007.

El 2008 el Departament va constituir una comissió de treball, amb representants del sector. Després d'avaluar diverses seues ofertes per diferents ajuntaments el 2008, el Departament es va inclinar el 2009 per la fàbrica CACI que havia ofert l'ajuntament de Badalona, com a emplaçament del museu. El 2009 es publicava el Pla Director (museològic) del Projecte –CCIC, Centre del Còmic i la il·lustració de Catalunya–, a partir del projecte redactat el 2008 per FICOMIC.

El 20 de gener de 2010 la Generalitat i l'ajuntament de Badalona presentaven públicament el Pla Director i signaven el corresponent conveni.

L'objectiu del centre era mostrar, recollint la llarga tradició ninotaire de Catalunya, la rica trajectòria del còmic i de la il·lustració, a Catalunya i al món, des del seu naixement fins l'actualitat, posant a disposició del públic les col·leccions mitjançant exposicions, així com un centre de documentació amb fons originals i una biblioteca. Un centre com aquest, d'un enorme potencial estratègic, amb un sector creatiu i industrial potent al darrera, estava en condicions de generar serveis i activitats de recerca, formació, difusió i gaudi, no només pel públic, sinó també pel mateix sector, amb la complicitat del gremi. L'abast temàtic del museu contemplava totes les seves vessants: el còmic, la il·lustració, la novel·la gràfica i l'humor gràfic, i fins i tot, l'animació i el vídeo joc. Es tractava d'un projecte que atrauria de ben segur donacions i dipòsits d'autors i col·leccionistes.

Catalunya és i ha estat una potència en matèria d'il·lustració i humor gràfic des de finals del segle XIX i al llarg del segle XX. Ha estat un segle prolífic en revistes, tant infantils –seguint el mestratge de *El Patufet*, creada el 1904, i el *TBO*, aparegut

el 1917, fins el *Cavall Fort*, que s'edita des de 1961 fins l'actualitat— com satíriques —des de *La Campana de Gràcia*, *L'Esquetlla de la Torratxa* i el *Cu-cut* fins *El Pappus* i *El Jueves*, passant pel *Bé Negre*—, on la il·lustració i l'humor gràfic han estat cabdals, i des d'on han sortit els principals historietistes de còmic del país. Fins i tot durant el franquisme, les grans editorials —des del TBO fins l'imperi Bruguera— estaven radicades a Barcelona, i van crear un estil propi de la historieta còmica adreçada al públic infantil i juvenil, al costat de les produccions d'aventures, que bevien dels superherois americans.

Sens dubte, Catalunya ha tingut una gran escola catalana d'il·lustració, amb grans ninotaires i il·lustradors, des d'Apelles Mestres, Llaveries, Opisso, Cornet, Junceda, Obiols, Tísner, Castanys, i Lola Anglada, fins els nostres contemporanis Marta Balaguer, Carme Solé Vendrell, Llucià Navarro, Pilarin Bayés, Francesc Infante, Mariscal, Pere Joan, Roser Capdevila, Mercè Llimona, Fina Rifà, Teresa Duran i Francesc Riart.

Però ha estat l'humor gràfic i la historieta còmica la que, durant el franquisme, i a l'ombra de la censura, han proporcionat grans autors formats a Catalunya, sorgits des de la premsa diària, les revistes infantils i juvenils com *TBO* i les del segell Bruguera (que va començar amb *Pulgarcito*), i posteriorment les revistes satíriques per a adults del tardofranquisme filles de la *Codorniz* (com *Hermano Lobo* des de Madrid, i des de Barcelona, *Patufet* —1968-1973—, *Barrabás*, *Por Favor* —1974-78—, *El Pappus*, i que culminen amb l'actual *El Jueves*). Noms com Buigas, Urda, Jorge, Conti, Enrich, Schmidt, Ibáñez, Opisso, Oli, Peñarroya, Coll, Vázquez, Escobar, Benejam, Cifré, Pañella, Muntanola, Mestres, Raf, Alfons Figueras, són referents d'una època daurada, que després ha estat continuada per dibuixants i humoristes de la categoria de Cesc, el Perich, Núria Pompeia, Jan, L'equip Butifarra, Guillen, Vallés, Gin, Tom, Manel, Ivà, Fer, Ja, Jose Luis Martín, Kim, Alfons López, Carlos Giménez, Oscar, Tha, García Lorente, Ja, Monteys, Bernet, Maikel, Fontdevila, Romeu, Ops (El Roto), Toni Batllori, Joma, Picanyol, Horacio Altuna, etc. Sense comptar amb l'escola del còmic underground i per a adults (Cimoc, Comix, 1984, Cairo, Zona 84, Creepy, Totem, Makoki, Víbora), que importaren còmic europeu i americà i aixoplugaren autors locals com Azagra, Max (Francesc Capdevila), Nazario, Montesol, Mariscal, Enric Sió, Gallardo o Mediavilla.

El còmic d'aventures, publicat en revistes i recopilat en àlbums, troba en Víctor Mora i Ambrós (*Capitán Trueno*) el seu màxim exponent, mentre que el còmic franco-belga troba aixopluc a *Cavall Fort*, i dibuixants com Madorell, amb guionistes com Carbó, s'endinsen en aquest món, en català. Darrerament, Escura, els germans Garcia Quera i Riart han publicat treballs en català basats en l'història de Catalunya. D'altra banda, Paco Roca ha triomfat en els darrers anys amb diverses novel·les gràfiques.

A partir de 2011, amb el canvi de govern i les subsegüents retallades, la Conselleria va congelar el projecte del Museu del Còmic, per raons pressupostàries. El Departament de Cultura va donar allargues al sector, i mentrestant, va encarregar a la Biblioteca de Catalunya un inventari dels fons de còmic i il·lustració que hi havia a Catalunya.

Res s'ha sabut en els anys posteriors del projecte original, ni dels resultats dels treballs duts a terme per la Biblioteca de Catalunya, ni del capteniment de la Conselleria en la qüestió. Mentrestant, algunes col·leccions s'estan malmetent, d'altres s'estan venent o dispersant en diversos llegats a ens locals, o be s'han creat museus parcials (el d'Andorra, el 2010, oi el privat de Sant Cugat del Vallés, el 2019). El principal crit d'alarma va tenir lloc també al 2019 quan una Fundació de Santander va adquirir originals de còmic «underground» de Nazario y Montesol. Hi ha també preocupació pel destí dels fons de la Editorial Bruguera (Ediciones B) que romanen a Catalunya,

L'any 2019 –després que el MNAC donés un pas al front reivindicant el còmic en el marc de les arts–, es va constituir un consell assessor, format per tècnics del Departament, el MNAC, la Biblioteca de Catalunya i diferents experts de museus i del sector, però la seva principal missió ha estat l'adquisició de fons, que posteriorment es distribueixen en diferents centres.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a presentar a la Comissió de Cultura, en un termini de 6 mesos:

a) Un informe sobre l'estat dels fons del Còmic a Catalunya a partir dels treballs duts a terme per la Biblioteca de Catalunya: fons propis de la Generalitat; altres fons públics a Catalunya (museus, ens locals) i ubicació; adquisicions efectuades, etc.

b) Una proposta articulada i calendaritzada d'implementació del futur Museu del Còmic a Catalunya, amb unes primeres previsions pressupostàries per a 2023, i que compti amb la participació del sector.

Palau del Parlament, 22 de març de 2022

Alícia Romero Llano, portaveu; Raúl Moreno Montaña, portaveu adjunt; Rocío García Pérez, Helena Bayo Delgado, diputats, GP PSC-Units

Proposta de resolució sobre l'aranès

250-00572/13

PRESENTACIÓ: ROCÍO GARCIA PÉREZ, JUNTAMENT AMB TRES ALTRES
DIPUTATS DEL GP PSC-UNITS

Reg. 43661 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 29.03.2022

A la Mesa del Parlament

Alícia Romero Llano, portavotz, Rocío García Pérez, deputada, Sílvia Romero Galera, deputada, Òscar Ordeig i Molista, diputat, Judit Alcalá González, deputada deth Grup Parlamentari Socialistes e Units per Avançar, d'acòrd damb aquerò qu'establisson es articles 167 e 168 deth Reglament deth Parlament, presenten era Proposicion de resolucion sus er aranés, entà que sigue formalizada deuant era Comission corresponenta damb eth tèxte següent:

Exposicion de motius

Er aranés ei lengua pròpia d'Aran e lengua oficiau en Catalonha, d'acòrd damb aquerò qu'establisson er Estatut d'Autonomia de Catalonha e es leis de normalizaci-on lingüística. En Aran totes es persones an eth dret de coneisher-lo, d'utilizar-lo e èster atengudes oraument e per escrit enes sues relacions damb es administracions públiques en Aran e tanben damb era Generalitat. Es poders públics an de protegir er aranés en toti es domenis e n'an de fomentar era coneishença, er us e era difusion.

Enes darrèrs decennis eth Parlament a hèt progrèssi legislatius importants en aguesta reconeishença e proteccion der aranés: er Estatut d'Autonomia de Catalonha (2006), era Lei 35/2010, der 1 d'octubre, der occitan, aranés en Aran o era Lei 1/2015, deth 5 de hereuèr, deth regim especiau d'Aran. Er aranés a, donc, eth nivèu mèns naut de reconeishença institucionau e juridica possible, un estatut legau sense cap d'equivalent ena rèsta de territòris deth domeni lingüistic occitan, enes estats francés e italian.

Totun, er aranés se tròbe en situacion de precarizacion sociau: eth percentatge de persones que l'an coma lengua abituau ei deth 19,7%, segon es donades dera darrèra *Enquesta d'usos lingüístics de la població* de 2018, 1,7% superior as donades

dera anteriora enquesta de 2013 (18%), sus ua poblacion totau deth territòri d'uns 10.000 abitants, era enquesta aufrís donades obtengudes ena poblacion de mès de quinze ans.

Entà mantier eth coneishement d'aranés e hèr-lo auançar en us sociau, cau seguir aplicant politiquas lingüistiques efectives que s'adapten as cambis demografics, economics e sociaus que i a ena Val d'Aran enes darrèri tempsi. Er article 143.2 der Estatut d'Autonomia de Catalonha establís que «*Correspon ara Generalitat e tanben ath Conselh Generau d'Aran era competéncia sus era normalizacion lingüistica der occitan, nomentat aranés en Aran*».

Ath Conselh Generau d'Aran li cau recorsi entath foment der aranés, ja qu'unicament recep 100.000 €/an en concèpte de traspàs competenciau tada aguesta qüestion, e acordar damb eth Departament de Cultura politiquas lingüistiques adaptades ara situacion actuau, perque senon condemnam er aranés ara precarietat e ar afebliment.

Per aqueles motius, lo Grop Parlamentari Socialistes i Units per Avançar presenta la seguenta:

Proposicion de resolucion

Eth Parlament de Catalonha exigís ath Govern dera Generalitat que:

1. Garantisque eth lideratge deth Conselh Generau d'Aran enes politiquas lingüistiques sus er aranés.
2. Aumente era dotacion economica en concèpte de traspàs competenciau ath Conselh Generau d'Aran entà desvolopar politiquas lingüistiques entara coneishença e eth foment der aranés.
3. Impulsar, amassa e en acòrd damb eth Conselh Generau d'Aran, politiquas actives e efectives de foment der aranés damb accions concretes, especialment adreçades as naues generacions e ara sua preséncia enes mejans de comunicacion e es hilats sociaus.

Palau del Parlament, 24 de març de 2022

Alícia Romero Llano, portaveu; Rocio Garcia Pérez, Sílvia Romero Galera, Òscar Ordeig i Molist, Judit Alcalá González, diputats, GP PSC-Units

Proposta de resolució sobre el centre d'atenció primària de Santa Margarida de Montbui

250-00573/13

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 43662 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 29.03.2022

A la Mesa del Parlament

Alícia Romero Llano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Assumpta Escarp Gibert, diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Jordi Riba Colom, diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre el Centre d'Atenció Primària de Santa Margarida de Montbui, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Salut, amb el text següent:

Exposició de motius

Santa Margarida de Montbui és un municipi amb 10.225 veïns, dels quals 1.842 són infants, que després de diverses retallades de serveis sanitaris al Centre d'Atenció Primària s'han vist privats del servei d'atenció de pediatria del què havien disposat des de la posada en funcionament d'aquest centre.

Tot i les diverses reunions mantingudes per part de representants de les famílies afectades amb responsables de l'ICS i el CatSalut, la solució plantejada per els responsables del Servei de Salut a Catalunya ha estat manifestament insatisfactòria, plantejant com a possible solució la centralització de l'atenció pediàtrica centralitzada a Igualada. La centralització del servei d'atenció pediàtrica representa la centralització d'aquest servei per a un conjunt de població de 65.000 persones que configuren la conurbació de la Conca d'Òdena formada per Igualada, Vilanova del Camí i Santa Margarida de Montbui, atesos per aquests serveis centralitzats.

El desplaçament que els veïns i veïnes de Santa Margarida de Montbui han de fer en aquest moment fins al Centre que atén centralitzadament el servei de pediatria de la Conca d'Òdena és de més de 7km, sent la centralització de l'atenció pediàtrica per una població conjunta de 65.000 habitants una situació absolutament anòmala i insuficient.

Les reordenacions dels serveis d'Atenció Primària que es van haver de donar com a conseqüència de la pandèmia de la COVID-19, no poden ser l'excusa per perpetuar unes retallades en els serveis bàsics d'atenció a la ciutadania com els que s'han produït a Santa Margarida de Montbui. Com a conseqüència d'això, les famílies afectades han endegat una recollida de signatures per reclamar una atenció digna davant la passivitat dels responsables de Salut del país per donar una solució al problema de manca d'atenció pediàtrica.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a restablir de manera immediata el servei de pediatria en el Centre d'Atenció Primària de Santa Margarida de Montbui d'acord amb el que correspon a un municipi de més de 10.000 habitants.

Palau del Parlament, 23 de març de 2022

Alícia Romero Llano, portaveu; Assumpta Escarp Gibert, Jordi Riba Colom, diputats, GP PSC-Units

Proposta de resolució sobre una major inversió als recursos assistencials i habitacionals de la gent gran de Badia del Vallès a petició de l'entitat Progeriatrico Badia

250-00574/13

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 43663 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 29.03.2022

A la Mesa del Parlament

Alícia Romero Llano, portaveu, Raúl Moreno Montaña, portaveu adjunt, David González Chanca, diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre una major inversió als recursos assistencials i habitacionals de la gent gran de Badia del Vallès a petició de l'entitat Progeriatrico Badia, per tal que sigui substanciada davant la Comissió de Drets Socials, amb el text següent:

Exposició de motius

Badia del Vallès és un municipi que registra un total de 13.415 habitants dels quals 2.836 són majors de 65 anys, un total del 19% de la població total.

Segons l'Organització Mundial de la Salut es recomana que el nombre de places d'assistència sigui de 5 per cada 100 habitants majors de 65 anys, segons aquesta

ràtio a Badia del Vallès li corresponen 142 places residencials. Això genera un greu problema, ja que s'estima que en els pròxims anys, augmenti considerablement la població que demandin serveis assistencials al Vallès Occidental, pel fet que hi ha una molt baixa natalitat i la població està envellint de manera accelerada.

Catalunya és la comunitat autònoma amb un major dèficit de residències per a la Gent Gran. D'acord amb l'Associació Estatal de Directors i Gerents de Serveis Socials falten 8.065 places residencials. La llista d'espera per accedir a una residència pública més propera és de cinc anys i mig per a les dones i dos anys i mig per als homes, fet que, conjuntament amb la falta d'equipament assistencial i recursos residencials, fa que la gent gran del municipi hagi de deixar a la seva família, per anar a un altre municipi on si hi ha, fet que implica distanciament i soledat.

La situació a les residències és preocupant. Un 75% estan en mans d'empreses privades i un 25% són de caràcter públic amb gestió privada. El model d'atenció necessita cobrir les necessitats actuals, així com la cura de persones amb un alt grau de dependència que requereixen cures especials de professionals i que han de tenir la formació i retribució reglada i digna.

Els esforços de l'administració local no són suficients, tot i la històrica reclamació comunicada a l'actual Departament de Drets Socials, es considera adient la seva implicació, transformació i implementació de polítiques vers a la gent gran de Badia del Vallès.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Destinar recursos econòmics per a la projecció i construcció d'una residència pública per a la Gent Gran a Badia del Vallès que doni resposta a la demanda existent.
2. Oferir, des d'aquesta residència, diferents serveis, no només a les persones residents sinó a tota la gent gran del municipi, tals com; cuidadors, auxiliars de la llar, menjador o l'ampliació del Centre de Dia.
3. Plantejar, conjuntament amb l'Ajuntament de Badia del Vallès i/o empreses del tercer sector, una oferta de pisos tutelats per a gent gran que no sigui exclusivament per a persones dependents i que, alhora, es creï un espai comunitari i assistencial comú.
4. Que l'espai per a la creació dels serveis assistencials i habitacionals a què fan referència els punts anteriors sigui la parcel·la on es situen les antigues escoles de l'Empordà i l'Antonio Machado.
5. Comunicar els presents acords al Departament de Drets Socials de la Generalitat de Catalunya, a la Consellera de Drets Socials, Hble. Sra. Violant Cervera i Gòdia, a l'entitat Progeriàtrico de Badia del Vallès i a tots els grups parlamentaris del Parlament de Catalunya.

Palau del Parlament, 16 de març de 2022

Alícia Romero Llano, portaveu; Raúl Moreno Montaña, portaveu adjunt; David González Chanca, diputat, GP PSC-Units

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 1/2022, sobre l'anàlisi comparativa dels serveis prestats pels equips d'atenció primària, corresponent a l'exercici del 2018

256-00017/13

PRESENTACIÓ: SÍNDIC MAJOR, DE LA SINDICATURA DE COMPTES
DE CATALUNYA

Reg. 41993 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió de la Sindicatura de Comptes:
Mesa del Parlament, 29.03.2022

L'informe de fiscalització 1/2022, sobre l'anàlisi comparativa dels serveis prestats pels equips d'atenció primària, corresponent a l'exercici del 2018 pot ésser consultat a l'Arxiu del Parlament i en l'edició electrònica d'aquest BOPC.

TERMINI PER A PROPOSAR COMPAREIXENCES

Termini per a formular propostes de compareixença dels responsables dels òrgans, els ens o les entitats fiscalitzades, d'acord amb l'article 186.8 del Reglament del Parlament: 10 dies hàbils (del 05.04.2022 al 20.04.2022).

Finiment del termini: 21.04.2022; 10:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 29.03.2022.

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 2/2022, sobre la Fundació Centre de Regulació Genòmica, corresponent a l'exercici del 2019

256-00018/13

PRESENTACIÓ: SÍNDIC MAJOR, DE LA SINDICATURA DE COMPTES
DE CATALUNYA

Reg. 41994 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió de la Sindicatura de Comptes:
Mesa del Parlament, 29.03.2022

L'informe de fiscalització 2/2022, sobre la Fundació Centre de Regulació Genòmica, corresponent a l'exercici del 2019 pot ésser consultat a l'Arxiu del Parlament i en l'edició electrònica d'aquest BOPC.

TERMINI PER A PROPOSAR COMPAREIXENCES

Termini per a formular propostes de compareixença dels responsables dels òrgans, els ens o les entitats fiscalitzades, d'acord amb l'article 186.8 del Reglament del Parlament: 10 dies hàbils (del 05.04.2022 al 20.04.2022).

Finiment del termini: 21.04.2022; 10:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 29.03.2022.

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 3/2022, sobre el Consorci de l'Habitatge de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, corresponent a l'exercici del 2017

256-00019/13

PRESENTACIÓ: SÍNDIC MAJOR, DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE CATALUNYA

Reg. 42762 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió de la Sindicatura de Comptes: Mesa del Parlament, 29.03.2022

L'informe de fiscalització 3/2022, sobre el Consorci de l'Habitatge de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, corresponent a l'exercici del 2017 pot ésser consultat a l'Arxiu del Parlament i en l'edició electrònica d'aquest BOPC.

TERMINI PER A PROPOSAR COMPAREIXENCES

Termini per a formular propostes de compareixença dels responsables dels òrgans, els ens o les entitats fiscalitzades, d'acord amb l'article 186.8 del Reglament del Parlament: 10 dies hàbils (del 05.04.2022 al 20.04.2022).

Finiment del termini: 21.04.2022; 10:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 29.03.2022.

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 4/2022, sobre les eleccions al Parlament de Catalunya de l'any 2021

256-00020/13

PRESENTACIÓ: SÍNDIC MAJOR, DE LA SINDICATURA DE COMPTES DE CATALUNYA

Reg. 42763 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió de la Sindicatura de Comptes: Mesa del Parlament, 29.03.2022

L'informe de fiscalització 4/2022, sobre les eleccions al Parlament de Catalunya de l'any 2021 pot ésser consultat a l'Arxiu del Parlament i en l'edició electrònica d'aquest BOPC.

3.10.65. Projectes i propostes de resolució d'actuació davant les Corts Generals

Proposta per a presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei de modificació de la Llei de l'Estat 10/1995, del 23 de novembre, del Codi penal, per a incorporar el crim d'ecocidi al Tribunal Penal Internacional

270-00003/13

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió de Justícia.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 29.03.2022.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES A LA TOTALITAT

Termini: 10 dies hàbils (del 05.04.2022 al 20.04.2022).

Finiment del termini: 21.04.2022; 10:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 29.03.2022.

Interpel·lació al Govern sobre la inseguretat creixent

300-00144/13

PRESENTACIÓ: GP VOX

Reg. 45314 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 31.03.2022

A la Mesa del Parlament

Joan Garriga Doménech, portaveu, Antonio Gallego Burgos, portaveu adjunt, Sergio Macián de Greef, diputat del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 160.1 i 160.2 del Reglament del Parlament, presenten la Interpel·lació al Govern sobre la creixent inseguretat a Catalunya, per tal que sigui substanciada en el Ple que ha de tenir lloc els propers dies 5, 6 i 7 d'Abril de 2022, amb el text següent:

– Sobre la creixent inseguretat a Catalunya

Palau del Parlament, 31 de març de 2022

Joan Garriga Doménech, portaveu; Antonio Gallego Burgos, portaveu adjunt; Sergio Macián de Greef, diputat, GP VOX

Interpel·lació al Govern sobre les polítiques de mobilitat en el context de crisi

300-00145/13

PRESENTACIÓ: MARC PARÉS FRANZI, DEL GP ECP

Reg. 45331 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 31.03.2022

A la Mesa del Parlament

Marc Parés Franzi, diputat del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, d'acord amb el que estableix l'article 160.1 i 160.2 del Reglament del Parlament, presenta la Interpel·lació al Govern sobre les polítiques de mobilitat en el context de crisi, per tal que sigui substanciada en el Ple que ha de tenir lloc els propers dies 5, 6 i 7 d'abril de 2022, amb el text següent:

– Sobre les polítiques de mobilitat en el context de la crisi.

Palau del Parlament, 31 de març de 2022

Marc Parés Franzi, diputat GP ECP

Interpel·lació al Govern sobre les polítiques d'acollida de persones refugiades

300-00146/13

PRESENTACIÓ: GP ERC

Reg. 45334 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 31.03.2022

A la Mesa del Parlament

Marta Vilalta i Torres, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, d'acord amb el que estableix l'article 160.1 i 160.2 del Reglament del Parlament, presenta la Interpel·lació al Govern sobre les polítiques d'acollida de persones refugiades, per tal que sigui substanciada en el Ple que ha de tenir lloc els propers dies 6 i 7 d'abril de 2022, amb el text següent:

– Sobre les polítiques d'acollida de persones refugiades.

Palau del Parlament, 31 de març de 2022
Marta Vilalta i Torres, portaveu GP ERC

Interp·l·lació al Govern sobre les afectacions i les mesures en l'àmbit energètic

300-00147/13

PRESENTACIÓ: GP ERC

Reg. 45335 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 31.03.2022

A la Mesa del Parlament

Marta Vilalta i Torres, portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, d'acord amb el que estableix l'article 160.1 i 160.2 del Reglament del Parlament, presenta la Interp·l·lació al Govern sobre les afectacions i mesures en l'àmbit energètic, per tal que sigui substanciada en el Ple que ha de tenir lloc els propers dies 6 i 7 d'abril, amb el text següent:

– Sobre les afectacions i mesures en l'àmbit energètic.

Palau del Parlament, 31 de març de 2022
Marta Vilalta i Torres, portaveu GP ERC

Interp·l·lació al Govern sobre el personal sanitari

300-00148/13

PRESENTACIÓ: GP CUP-NCG

Reg. 45336 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 31.03.2022

A la Mesa del Parlament

Eulàlia Reguant i Cura, portaveu, Laia Estrada Cañón, diputada del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, d'acord amb el que estableix l'article 160.1 i 160.2 del Reglament del Parlament, presenten la Interp·l·lació al Govern sobre el personal sanitari, per tal que sigui substanciada en el Ple que ha de tenir lloc els propers dies 6 i 7 d'abril de 2022, amb el text següent:

– Sobre el personal sanitari.

Palau del Parlament, 31 de març de 2022
Eulàlia Reguant i Cura, portaveu; Laia Estrada Cañón, diputada, GP CUP-NCG

Interp·l·lació al Govern sobre els centres especials de treball

300-00149/13

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITES

Reg. 45337 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 31.03.2022

A la Mesa del Parlament

Àl·cia Romero Llano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableix l'article 160.1 i 160.2 del Reglament del Parlament, presenta la Interp·l·lació al Govern sobre els centres especials de treball, per

tal que sigui substanciada en el Ple que ha de tenir lloc els propers dies 6 i 7 d'abril de 2022, amb el text següent:

– Sobre els centres especials de treball.

Palau del Parlament, 31 de març de 2022
Alícia Romero Llano, portaveu GP PSC-Units

Interpel·lació al Govern sobre la incorporació dels joves al món agrari i el desenvolupament de la Llei 3/2019, dels espais agraris

300-00150/13

PRESENTACIÓ: GP PSC-UNITS

Reg. 45338 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 31.03.2022

A la Mesa del Parlament

Alícia Romero Llano, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, d'acord amb el que estableix l'article 160.1 i 160.2 del Reglament del Parlament, presenta la Interpel·lació al Govern sobre la incorporació dels joves al món agrari i el desenvolupament de la Llei 3/2019, del 17 de juny, dels espais agraris, per tal que sigui substanciada en el Ple que ha de tenir lloc els propers dies 6 i 7 d'abril de 2022, amb el text següent:

– Sobre la incorporació dels joves al món agrari i el desenvolupament de la Llei 3/2019, del 17 de juny, dels espais agraris.

Palau del Parlament, 31 de març de 2022
Alícia Romero Llano, portaveu GP PSC-Units

Interpel·lació al Govern sobre l'impacte econòmic de la guerra

300-00151/13

PRESENTACIÓ: GP JXCAT

Reg. 45339 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 31.03.2022

A la Mesa del Parlament

Mònica Sales de la Cruz, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 160.1 i 160.2 del Reglament del Parlament, presenta la Interpel·lació al Govern sobre l'impacte econòmic de la guerra, per tal que sigui substanciada en el Ple que ha de tenir lloc els propers dies 6 i 7 d'abril de 2022, amb el text següent:

– Sobre l'impacte econòmic de la guerra.

Palau del Parlament, 31 de març de 2022
Mònica Sales de la Cruz, portaveu GP JxCat

Interpellació al Govern sobre el sobreesforç fiscal de les famílies catalanes

300-00152/13

PRESENTACIÓ: GP CS

Reg. 45340 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 31.03.2022

A la Mesa del Parlament

Ignacio Martín Blanco, portaveu del Grup Parlamentari de Ciutadans, d'acord amb el que estableix l'article 160.1 i 160.2 del Reglament del Parlament, presenta la Interpellació al Govern sobre el sobreesforç fiscal de les famílies catalanes, per tal que sigui substanciada en el Ple que ha de tenir lloc els propers dies 6 i 7 d'abril, amb el text següent:

– Sobre el sobreesforç fiscal de les famílies catalanes.

Palau del Parlament, 30 de març de 2022

Ignacio Martín Blanco, portaveu GP Cs

3.30. Altres tramitacions

3.30.04. Procediments relatius als informes del Síndic de Greuges

Informe del Síndic de Greuges titulat «Drets i usos lingüístics dels infants i adolescents a Catalunya: l'escola com a garant de la igualtat d'oportunitats»

360-00010/13

PRESENTACIÓ: SÍNDIC DE GREUGES

Es pren nota de l'Informe (reg. 41551).

Acord: Mesa del Parlament, 29.03.2022.

A la presidenta del Parlament,

Benvolguda,

Em plau lliurar-vos l'**informe Drets i usos lingüístics dels infants i adolescents a Catalunya: l'escola com a garant de la igualtat d'oportunitats**, l'elaboració del qual està basada en una macroenquesta als Centres Educatius de Catalunya.

L'anàlisi de les dades demostra que el model lingüístic escolar català ajuda a reduir les desigualtats educatives en l'aprenentatge de les llengües oficials; per això, el Síndic recomana mantenir el català com a llengua vehicular d'ús normal a l'escola per garantir la igualtat d'oportunitats d'infants i adolescents. Com sabeu, el model lingüístic a Catalunya s'ajusta a la Constitució i a l'Estatut, i la subordinació de l'ús social del català al castellà està present a la majoria d'àmbits d'interacció social dels adolescents, i només és prevalent a l'aula. Per tot això, es considera que l'ús de les llengües oficials a l'ensenyament es pot garantir sense necessitat d'aplicar una proporció mínima.

Tal i com estableix la Llei 24/2009, del 23 de desembre, del Síndic de Greuges, en el seu article 64, aquest informe ha d'ésser objecte de debat parlamentari en comissió. Us suggereixo que el debat d'aquest informe pugui ser substanciat a la Comissió d'Educació, així com que la seva tramitació parlamentària pugui culminar, si s'estima oportú, en una compareixença al Ple del Parlament.

Tot esperant que l'anàlisi dels drets motivi el treball de la Cambra, us saludo cordialment,

Barcelona, 21 de març de 2022
Rafael Ribó, síndic de Greuges

N. de la r.: La documentació esmentada pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament i en l'edició electronica d'aquest BOPC

PRESENTACIÓ: SÍNDIC DE GREUGES

Es pren nota de l'Informe (reg. 42275).
Acord: Mesa del Parlament, 29.03.2022.

A la presidenta del Parlament,
Benvolguda,

Em plau adjuntar-vos l'**informe íntegre sobre els drets i usos lingüístics dels infants i adolescents a Catalunya** que s'ha de tramitar conjuntament amb l'informe breu que us vaig trametre ahir sobre la mateixa temàtica (registre d'entrada núm. 41551, N.T. 360-00010/13)

Atentament,

Barcelona, 22 de març de 2022
Rafael Ribó, síndic de Greuges

N. de la r.: La documentació esmentada pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament i en l'edició electronica d'aquest BOPC

4. Informació

4.45. Composició dels òrgans del Parlament

4.45.05. Comissions legislatives

Composició de la Comissió de Justícia

410-00015/13

SUBSTITUCIÓ DE DIPUTATS

Reg. 41792 / Coneixement: Mesa del Parlament, 29.03.2022

A la Mesa del Parlament

Mònica Sales de la Cruz, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 48.4 del Reglament del Parlament, comunica els següents canvis d'adscripcions de diputats a les comissions parlamentàries:

Comissió: Comissió de Justícia

Alta: Joaquim Jubert Montaperto

Baixa: Josep Rius i Alcaraz

Palau del Parlament, 22 de març de 2022

Mònica Sales de la Cruz, portaveu GP JxCat

4.45.10. Comissions específiques creades pel Reglament o per lleis

Composició de la Comissió del Síndic de Greuges

412-00004/13

SUBSTITUCIÓ DE DIPUTATS

Reg. 41787 / Coneixement: Mesa del Parlament, 29.03.2022

A la Mesa del Parlament

Mònica Sales de la Cruz, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 48.4 del Reglament del Parlament, comunica els següents canvis d'adscripcions de diputats a les comissions parlamentàries:

Comissió: Comissió del Síndic de Greuges

Alta: Joaquim Jubert Montaperto

Baixa: Joaquim Calatayud Casals

Palau del Parlament, 22 de març de 2022

Mònica Sales de la Cruz, portaveu GP JxCat

Composició de la Comissió de la Infància

411-00002/13

SUBSTITUCIÓ DE DIPUTATS

Reg. 41793 / Coneixement: Mesa del Parlament, 29.03.2022

A la Mesa del Parlament

Mònica Sales de la Cruz, portaveu del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 48.4 del Reglament del Parlament, comunica els canvis següents d'adscripcions de diputats i diputades a les comissions parlamentàries:

Comissió: Comissió de la Infància

Alta: Joaquim Jubert Montaperto

Baixa: Irene Negre i Estorach

Palau del Parlament, 22 de març de 2022

Mònica Sales de la Cruz, portaveu GP JxCat

4.48. Intergrups parlamentaris

Composició de l'Intergrup del Sàhara

413-00003/13

DESIGNACIÓ DE MEMBRES

Reg. 41763 / Coneixement: Mesa del Parlament, 29.03.2022

A la Mesa del Parlament

Eulàlia Reguant i Cura, portaveu del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, d'acord amb el que estableix l'article 71.3 del Reglament del Parlament, comunica que el representant del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar a l'Intergrup del Sàhara és el diputat Carles Riera Albert.

Palau del Parlament, 21 de març de 2022

Eulàlia Reguant i Cura, portaveu GP CUP-NCG

4.50. Compliment de resolucions i de mocions

4.50.01. Compliment de resolucions

Control del compliment de la Resolució 117/XIV, sobre la reobertura del Consultori Local Fontetes, de Cerdanyola del Vallès

290-00093/13

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ

Reg. 43561 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 29.03.2022

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableixen els articles 162 i 168.4 del Reglament del Parlament de Catalunya i per tal de donar compliment a la Resolució 117/XIV, sobre la reobertura del Consultori Local Fontetes, de Cerdanyola del Vallès (tram. 290-00093/13), us informo del següent:

L'atenció primària és un dels pilars fonamentals del sistema sanitari català i el primer punt d'accés a l'assistència sanitària. Des de fa temps aquest servei assistencial fa front a un increment de la seva activitat a causa de les noves necessitats, de l'augment de la demanda de la població i la irrupció de la pandèmia.

Es per això que des del Departament de Salut es fa una aposta ferma per a l'Atenció Primària per mitjà d'eines com el Pla d'Enfortiment i Transformació de l'Atenció Primària (PEiTAP). Es tracta d'un projecte ambiciós que ha d'ajudar a reforçar l'atenció primària per donar resposta a les noves necessitats de la població que s'han vist accentuades amb la COVID-19, i que respon a la necessitat de potenciar l'atenció primària que s'ha accelerat a causa de la pandèmia.

Amb anterioritat s'havien desplegat altres plans importants en l'àmbit de l'atenció primària, com ara el Pla d'Innovació d'Atenció Primària i Comunitària, o l'Estratègia Nacional d'Atenció Primària i Salut Comunitària (ENAPSIC), però val a dir que amb l'actual Pla d'Enfortiment i Transformació és la primera vegada que es destinen recursos per desplegar un projecte destinat únicament a l'atenció primària i comunitària. D'ençà del seu inici l'any 2020, el pressupost fins aquest any 2022 és de 300M€, als quals cal sumar el 19,3M€ del Programa de benestar emocional i salut comunitària.

De la mateixa manera, també és molt notable l'increment de professionals. Des de gener de 2020 fins a setembre de 2021 es van incorporar més de 5400 professionals, fet que representa un augment del 23%, i que supera amb escreix el compromís inicial del Pla d'aconseguir un increment de 3760 professionals d'Atenció Primària.

Així doncs, el PEiTAP és el projecte on s'analitzen els punts de millora de l'atenció primària i es treballa per a reforçar-los conjuntament amb el personal que hi treballa, i que es desplega a tot el territori, també al municipi de Cerdanyola del Vallès, on el Consultori Local de Fontetes farà atenció als malalts crònics.

El Consultori Local de Fontetes, amb una població assignada de 1.260 persones, va tancar el mes de març de 2020, forçat per la pandèmia, i va reobrir a finals de 2021 per fer atenció comunitària. Els darrers mesos ha estat punt de vacunació contra la COVID-19, ajustant-se a les necessitats de la campanya en cada moment. Actualment combina la vacunació d'adults (de dilluns a divendres) amb la vacunació pediàtrica (dilluns, divendres, dissabte i diumenge). En aquest període la població de Fontetes ha estat atesa pel seu mateix Equip d'Atenció Primària a les instal·lacions del CAP Canaletes. A partir del 23 de març el Consultori Local de Fontetes, a Cerdanyola del Vallès, va recuperar l'activitat assistencial. El centre seguirà fent activitat comunitària com ha fet en els darrers mesos, en què s'ha funcionat com a punt de vacunació contra la covid-19, i un matí a la setmana farà atenció als pacients crònics.

El Consultori Local de Fontetes comptarà amb professionals d'infermeria i atenció a la ciutadania per fer el seguiment (inicialment un dia a la setmana) dels gairebé 70 pacients amb patologia crònica que té assignats. A banda de fer els controls pertinents, també s'ocuparan d'administrar cures i injectables i de fer tasques d'educació sanitària i promoció de la salut, entre d'altres.

Barcelona, 24 de març de 2022

Josep Maria Argimon Pallàs, conseller de Salut

Control del compliment de la Resolució 128/XIV, sobre l'Escola Pompeu Fabra, de Vilanova del Camí

290-00104/13

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA RESOLUCIÓ

Reg. 41769 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 29.03.2022

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableixen els articles 162 i 168.4 del Reglament del Parlament de Catalunya i per tal de donar compliment a la Resolució 128/XIV, sobre l'Escola Pompeu Fabra, de Vilanova del Camí (tram. 290-00104/13), us informo del següent:

En relació al compliment de l'establert a l'apartat a), s'informa que a la taula de planificació del passat 10 de gener de 2022 es va acordar que es vetllarà perquè es torni a fer l'estudi per realitzar les obres d'ampliació de l'Escola Pompeu Fabra de Vilanova del Camí.

Antigament ja havia estat sobre la taula la construcció d'aquesta ampliació, però el projecte es va desestimar perquè la natalitat del municipi anava a la baixa i semblava que l'escola tornaria a ser d'una línia com havia estat antigament.

El compromís del Departament d'Educació per baixar les ràtios dels grups d'13 a 20 escolars, i donar continuïtat a aquesta ràtio, fa que es torni a veure la necessitat de posar l'Escola Pompeu Fabra a la llista de properes construccions. Per últim, en relació al compliment de l'establert a l'apartat b), s'informa que, un cop estudiada la possibilitat de transformar l'Escola Pompeu Fabra en un institut escola, es conclou que no és viable l'augment d'oferta d'ESO.

El nombre d'alumnat amb el que compta la població tendeix al decreixement i l'Institut del Pla de les Moreres té prou espai i línies per cobrir la demanda.

Per tant, no es considera necessari ampliar l'oferta de Secundària i es descarta que l'Escola Pompeu Fabra de Vilanova del Camí sigui institut escola.

Barcelona, 21 de març de 2022

Josep González-Cambray, conseller d'Educació

Control del compliment de la Moció 38/XIV, sobre l'acció econòmica per a combatre la concentració de la riquesa i les desigualtats socials

390-00038/13

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA MOCIÓ

Reg. 41575 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 29.03.2022

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableix l'article 162 del Reglament del Parlament de Catalunya, i per tal de donar compliment a la Moció 38/XIV, sobre l'acció econòmica per a combatre la concentració de la riquesa i les desigualtats socials (tram. 390-00038/13), us informo del següent:

En relació amb l'apartat 1.a) de la moció, és voluntat del Govern treballar per garantir salaris i prestacions dignes, avançant cap a un salari mínim de referència català (SMR) que suposi aquest mínim del 60% del salari mitjà a Catalunya, així com realitzar un nou estudi d'actualització, consensuat amb els agents socials, per implementar-lo en la negociació col·lectiva. Sobre aquest estudi d'actualització, ja s'estan duent a terme els treballs tècnics corresponents.

Està previst que en el marc del Consell de Relacions Laborals, que és l'òrgan de participació institucional, de diàleg i de concertació social en matèria de relacions laborals entre les organitzacions sindicals i empresarials més representatives de Catalunya i l'Administració de la Generalitat, es tracti aquesta qüestió, que ja està inclosa en el Pla de treball pel 2022.

En relació amb l'apartat 1.b) de la moció, la legislació bàsica de contractació pública únicament preveu la possibilitat d'establir criteris de valoració d'ofertes i no obligacions, vinculades a les condicions laborals i salarials. En aquest sentit, d'acord amb la llei 9/2017, de 8 de novembre, de Contractes del Sector Públic (en endavant, LCSP), només es poden incloure clàusules en els contractes que tinguin per objectiu puntuar aquelles empreses que ofereixin millors salarials, tenint en compte el conveni col·lectiu aplicable i la legislació laboral.

En relació amb l'apartat 1.c) de la moció, actualment la normativa vigent del sector públic de la Generalitat ja estableix una limitació del salari màxim a percebre, en concret, la disposició Addicional vint-i-unena de la Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic, relativa al personal directiu, disposa expressament que les retribucions íntegres anuals globals del personal directiu, inclosos tots els conceptes, llevat, si s'escau, de les retribucions variables, no poden ésser en cap cas superiors a les fixades per al càrrec de conseller del Govern de la Generalitat o les que es determinin anualment en les lleis de pressupostos. Per retribucions íntegres s'han d'entendre les pròpies del lloc de treball.

Pel que fa a la resta del personal del sector públic, la Llei 1/2021, del 29 de desembre, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2022, estableix l'obligació d'homogeneïtzar les retribucions del personal del sector públic amb les retribucions assignades als llocs equivalents a l'àmbit de l'Administració de la Generalitat, i la negociació col·lectiva ha de prendre com a referència les condicions del personal laboral establertes pel VIè Conveni col·lectiu únic del personal laboral de la Generalitat de Catalunya per al període 2004-2008.

En relació amb els apartats 2.a) i 2.b) de la moció, actualment no es pot introduir en una llei catalana de contractació el salari mínim de referència català en la política retributiva, doncs es requereix d'una normativa laboral amb rang de llei que ho

prevegi prèviament. En el cas de la prevalença de l'aplicació del conveni sectorial, es requereix també de l'aprovació d'una norma amb rang de llei de caràcter laboral.

En relació amb l'apartat 2.c) de la moció, ja s'introdueix en els models de clàusules del Codi de Contractació Socialment Responsable, com un factor de valoració positiva l'estabilitat en les plantilles de les empreses que es presentin a les convocatòries de contractació mitjançant la incorporació de clàusules d'estabilitat laboral i de qualitat en l'ocupació. Amb aquesta tipologia de clàusules es pretén millorar la qualitat de l'ocupació que es genera mitjançant els contractes públics, fomentant aspectes com l'estabilitat laboral. Aquestes clàusules són de fàcil inclusió en gairebé la totalitat dels objectes contractuals, sempre que comportin l'adscripció de personal.

Aquests criteris socials de foment de l'estabilitat laboral i de qualitat en l'ocupació es poden incloure com a criteris d'adjudicació sempre que es vinculin a la qualitat de la prestació; de manera que es pot valorar aquesta tipologia de clàusula com a criteri d'adjudicació si el foment d'aquests aspectes, com l'estabilitat laboral de les persones treballadores que executaran el contracte, aporta una millor eficiència en la prestació del servei. A més, aquests criteris també poden establir-se com a condicions d'execució en aquells contractes amb aportació de recursos humans en què sigui necessari, per l'especificitat d'aquests, garantir una estabilitat laboral i una determinada qualitat durant tota l'execució del contracte. I, en darrer lloc, en els contractes que s'adjudiquin pel procediment restringit també es poden apreciar aquestes clàusules com a criteri de selecció, valorant la responsabilitat social dels licitadors en les condicions laborals. Els òrgans de contractació prioritzaran, de conformitat amb la LCSP, l'adjudicació dels contractes públics a empreses i entitats que, en presentar la seva oferta, es comprometin a garantir l'estabilitat laboral del personal que executi el contracte.

En relació amb els apartats 3.a) i 3.b) de la moció, la detecció d'aquestes irregularitats entra dins de l'àmbit d'actuació de la comprovació d'incompliments en matèria de Seguretat Social i es tracta d'una matèria atribuïda a la Inspecció de Treball i Seguretat Social de l'Administració General de l'Estat. D'altra banda, la Llei 12/2021, de 28 de setembre, modifica el text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret Legislatiu 2/2015, del 23 d'octubre, per garantir els drets laborals de les persones dedicades al repartiment a l'àmbit de plataformes digitals, l'anomenada Llei Riders, introdueix una nova disposició addicional sobre la presumpció de laboralitat de les activitats de repartiment o distribució de qualsevol tipus de producte o mercaderia, quan l'empresa exerceix les facultats d'organització, direcció i control, mitjançant la gestió algorítmica del servei o de les condicions de treball, a través d'una plataforma digital. Com a competència de la Inspecció de Treball i Seguretat Social de l'Administració General de l'Estat, el nou Plan Estratégico de la Inspección de Trabajo y Seguridad Social 2021-2023 (ITSS) preveu reforçar les campanyes d'inspecció per garantir un adequat enquadrament de la Seguretat Social de les persones treballadores de les empreses que gestionen plataformes digitals.

En relació amb l'apartat 3.c) de la moció, tots els cicles formatius de grau mitjà i superior de la formació professional ja integren en el seu currículum el mòdul professional de Formació i Orientació Laboral (FOL). Aquest mòdul professional es compon de dues unitats formatives: la UF1 - Incorporació al treball i la UF2 - Prevenció de riscos laborals.

D'acord amb els reials decrets que estableixen els nous títols LOE (títols creats en l'àmbit de la Llei Orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'Educació), els currículums dels mòduls de FOL estan contextualitzat per a cada títol.

– La *UF1 - Incorporació al treball* inclou conceptes dels àmbits d'oportunitats d'ocupació, possibilitats d'inserció i alternatives d'aprenentatge al llarg de la vida, així com estratègies de treball en equip. A més, incorpora resultats d'aprenentatge relacionats amb l'exercici dels drets i compliment de les obligacions que es deriven

de les relacions laborals. D'aquesta manera es reconeixen els diferents contractes de treball i es determina l'acció protectora del sistema de la Seguretat Social davant les diferents contingències cobertes, amb identificació de les diferents classes de prestacions.

– La *UF2 - Prevenció de riscos laborals* es desenvolupa en tres àmbits: el sistema de gestió de la prevenció, la prevenció dels riscos generals i la prevenció dels riscos genèrics del sector professional del títol. La prevenció dels riscos específics de les diferents activitats professionals del títol ha d'estar incorporada als mòduls professionals on es desenvolupen aquestes activitats específiques.

Per últim, cal destacar que la Direcció General de Formació Professional del Departament d'Educació estableix una xarxa de docents experts de FOL amb un pla anual de treball per incorporar totes aquelles novetats, propostes i projectes d'interès. Les organitzacions representatives dels treballadors del sector productiu que estan representades en la Comissió Rectora del Sistema de Formació i Qualificació Professionals o d'altres poden proposar vies de col·laboració en aquest o altres àmbits.

En relació amb l'apartat 4.a) de la moció, el Govern de la Generalitat té marcada com una de les seves principals transformacions, la transformació feminista. I per liderar-la ha creat el Departament d'Igualtat i Feminismes. L'estructura del Departament consta de diferents unitats, una de les quals és la Direcció General de Cures, Organització del Temps i Equitat en els Treballs. La seva creació implica una aposta clara per posar la vida al centre, combatre les desigualtats socials i de gènere i avançar cap a una economia per la vida i feminista. Tot això per assolir l'equitat en els treballs en plural i, per tant, la dignificació dels treballs de la llar i les cures ocupen un espai central.

En relació amb els apartats 4.b) i 4.c) de la moció, tot i que el Departament d'Empresa i Treball només gaudeix de competències executives en matèria laboral, sempre s'ha fet difusió dels drets de les persones treballadores i els deures de les persones ocupadores respecte les contractacions laborals, mitjançant publicacions al web del Departament.

També s'estan realitzant diverses actuacions, una d'elles, el desenvolupament del programa Temps X Cures arreu Catalunya, que persegueix:

1. Democratitzar les cures a través d'accions per al seu reconeixement i per la promoció de la coresponsabilitat vers les cures, així com avançar en un dret a les cures de caràcter universal.
2. Professionalitzar el treball de cures, a través d'oferir formació i reconeixent de l'experiència professional en aquest àmbit, així com a partir de l'activació de processos d'acreditació professional.
3. Distribuir els recursos al territori de manera equitativa, donant suport als serveis de proximitat i generant ocupació de qualitat a la Catalunya sencera.
4. Promoure la col·laboració entre administracions per tal de desplegar conjuntament el programa i teixir una xarxa de serveis coordinats arreu del territori fomentat, així, la coresponsabilitat pública vers les cures.

A més, en el marc de les polítiques i actuacions desenvolupades, també desenvoluparem i accionarem formació específica adreçada a determinats col·lectius de dones treballadores de la llar i la cura, així com la creació de recursos i espais formatius, informatius, de suport i de sensibilització que promouen el treball digne de les treballadores de la llar i la cura, així com les cures públiques i/o comunitàries.

En relació amb l'apartat 4.d) de la moció, pel que fa a les qüestions relatives a la prevenció de riscos laborals, el Departament d'Empresa i Treball ha realitzat un seguit de guies, a través del Institut Català de Seguretat i Salut Laboral, com per exemple:

1. La guia de Prevenció de riscos ergonòmics en el treball de la llar i les cures (26/10/2021): *Prevenció Riscos Laborals Cures de la Llar*
2. Trastorns musculoesquelètics (*Risc Muscoloesquelètic*)

3. Tot el material associat a la campanya del tu que cuides, cuida't (10/03/2021) (*Tuquecuides,Cuida't*), etc.

També es disposa d'un portal amb una guia per a les persones ocupadores que recull el marc legislatiu existent, així com informació rellevant sobre la contractació, campanyes com #dretsrreralaporta, o guies com la de neteja segura, que es poden seguir al següent enllaç: (<https://igualtat.gencat.cat/ca/ambits-dactuacio/cures-temps-i-treballs/Cura-de-la-llar/>)

Finalment, recordar que la inspecció de treball, té creat un canal de denúncia, que malgrat requerir de certes dades personals, són tractades de manera absoluta-ment anònima https://treball.gencat.cat/ca/ambits/inspeccio/atencio_ciutadana/denunciar/).

No obstant, també s'ha editat un tríptic, que versa sobre la situació d'aquelles persones que estan treballant sense autorització de residència/treball per a la cana-lització de denúncies.

En relació amb l'apartat 4.e) de la moció, en el marc de la convocatòria de FOAP s'han planificat les següents accions vinculades a tasques de la llar i d'assistència a persones grans:

CODI	Especialitat formativa	Import atorgat	Itineraris	Persones destinàries
SSCI0109	Treball Domèstic	18.316,80 €	1	12
SSCS0108	Atenció sociosanitària a persones al domicili	2.077.961,60 €	41	592
SSCS0208	Atenció sociosanitària a persones dependents en institucions socials	7.665.801,20 €	190	2.832
		9.762.079,60 €	232	3.436

En aquesta convocatòria entre els col·lectius prioritaris hi trobem: persones amb especials dificultats d'inserció al mercat de treball i/o en situació de vulnerabilitat social (persones amb discapacitat reconeguda igual o superior al 33%, persones més grans de 45 anys, persones inscrites com a demandants d'ocupació no ocupades de forma ininterrompuda més de 2 anys); dones i persones que no cobren prestació per desocupació o que no hi tinguin dret.

Per últim, destaquem que aquest programa, així com d'altres mesures en aquest sentit, es duen a terme de forma coordinada amb el Departament d'Educació i amb l'Agència Pública de Formació i Qualificació Professionals de Catalunya.

En relació amb l'apartat 5.a) de la moció, s'estan realitzant accions específiques per combatre la morositat empresarial dins les competències de la Secretaria d'Em-presa i Competitivitat, que també s'assegura que les empreses compleixin la llei de morositat a través, per exemple, d'incloure'n mesures als convenis de col·laboració que es firmen. Un exemple és l'addenda 2021 al conveni de col·laboració entre el Departament d'Empresa i Coneixement (Ara, Departament d'Empresa i Treball) i PIMEC, signat el 29 de juliol de 2019, es va incloure el següent punt: «Assegurar que totes les empreses que accedeixin als fons NGEU compleixen la Llei 3/2004, de 29 de desembre, per la qual s'estableixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials».

En relació amb els apartats 5.b) i 5.c) de la moció, aquest instrument no és com-petència del Govern de la Generalitat de Catalunya. Depenen del desplegament del projecte de llei «Crea i Creix», aprovada en avantprojecte pel Govern d'Espanya i que està pendent de tramitació parlamentària a les Corts Generals.

En relació amb l'apartat 5.d) de la moció, el Govern ha fet un gran esforç per aju-dar els sectors més afectats per la situació econòmica creada per la pandèmia, i ha adjudicat múltiples ajuts per a ajudar a la viabilitat financera d'empreses i autònoms.

S'han adjudicat més de 840 milions d'euros (a finals de desembre 2021) per a l'ajut de solvència empresarial, destinats al pagament de deutes pendents, i s'han donat ajudes directes a altres sectors greument afectats. Catalunya havia convocat 1.454,1M€ (amb les dades de finals d'abril 2021) en ajuts a empreses i autònoms. A més, l'Institut Català de Finances (ICF), ha posat a disposició d'empreses, entitats i autònoms més de 1.000 milions d'euros per fer front a les necessitats de liquiditat derivades de la crisi del coronavirus.

Barcelona, 21 de març de 2022

Roger Torrent i Ramió, conseller d'Empresa i Treball

Control del compliment de la Moció 41/XIV, de suport al Cos de Mossos d'Esquadra

390-00041/13

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA MOCIÓ

Reg. 41770 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 29.03.2022

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableix l'article 162 del Reglament del Parlament de Catalunya, i per tal de donar compliment a la Moció 41/XIV, de suport al Cos de Mossos d'Esquadra (número de tramitació 390-00041/13), us informo del següent:

Pel que fa a l'apartat 1, el Departament d'Interior està elaborant una nova Llei de Policia i amb la revisió i impuls d'un nou marc normatiu es pretén donar resposta als canvis que s'han produït en la societat, a l'increment de la complexitat de la lluita contra la delinqüència, l'aparició de nous tipus de delictes, l'amenaça creixent d'un nou tipus de terrorisme, les noves formes de criminalitat o l'augment de la sensibilització ciutadana davant de determinats fenòmens com la violència masclista.

Aquesta llei recollirà les propostes que generi la Comissió d'Estudi del Model Policial, que actualment s'està desenvolupant al Parlament, que és un instrument valuós per redefinir el paper de la seguretat pública en la societat i refermar el compromís dels poders públics amb els drets humans i per cercar un model de seguretat que s'adeqüi a les demandes de la ciutadania.

El Pla de Govern de l'actual legislatura del Departament d'Interior defineix els objectius en matèria de seguretat per a la present legislatura, en el marc del qual es contemplen importants mesures de desenvolupament de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra, que contribuiran a reforçar el prestigi del cos i la confiança de la ciutadania en el servei policial.

Quant a l'apartat 2, actualment correspon a la Divisió d'Afers Interns exercir les funcions disciplinàries i la tramitació del procediment sancionador de la Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra. L'organització de la divisió està recollida en el Decret 415/2011, de l'estructura policial de la Direcció General de la Policia.

Amb l'objectiu de millorar la supervisió i la inspecció del servei policial, el decret esmentat va crear la Divisió d'Avaluació de Serveis, amb les funcions d'inspeccionar els diferents serveis policials, mitjançant l'elaboració de plans d'auditories, supervisar-ne les millores que se'n deriven i avaluar els serveis i el personal amb la finalitat de detectar possibles disfuncions organitzatives, mancances de formació o deficiències estructurals.

El Pla de Govern de la legislatura actual preveu la creació d'una Comissaria General que englobarà els actuals àmbits de la Divisió d'Avaluació de Serveis i la Divisió d'Afers Interns.

Barcelona, 21 de març de 2022

Joan Ignasi Elena i Garcia, conseller d'Interior

Control del compliment de la Moció 44/XIV, sobre les polítiques previstes per a afrontar les conseqüències del canvi climàtic i la crisi energètica

390-00044/13

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA MOCIÓ

Reg. 42775 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 29.03.2022

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableix l'article 162 del Reglament del Parlament de Catalunya, i per tal de donar compliment a la Moció 44/XIV, sobre les polítiques previstes per a afrontar les conseqüències del canvi climàtic i la crisi energètica (tram. 390-00044/13), us informo del següent:

En relació amb l'apartat g), i pel que fa al «nou pla de l'energia i el canvi climàtic», el Govern va aprovar el passat mes de febrer la Prospectiva Energètica de Catalunya 2050 (PROENCAT 2050), en la qual es defineixen els objectius energètics i mediambientals finals a assolir en l'horitzó dels anys 2030, 2040 i 2050. Un estudi coherent amb una transició energètica cap a un model energètic climàticament neutre a l'horitzó 2050, seguint així l'objectiu marcat per la Unió Europea i basant-se en el marc de referència del Pacte Nacional per a la Transició Energètica i la Llei 16/2017, del Canvi Climàtic. La PROENCAT 2050 defineix també els principis vertebradors i les estratègies en l'àmbit energètic que s'hauran de desenvolupar per assolir l'objectiu de la descarbonització del sistema energètic català.

També en la línia de definir el marc català per a la transició energètica, a nivell normatiu, el Govern de la Generalitat està impulsant una Llei de Transició Energètica de Catalunya que fixarà les bases de la política energètica catalana necessària per a dur a terme la transició energètica de Catalunya, d'acord amb el que s'estableix en el Pacte Nacional per a la Transició Energètica i la Llei 16/2017 del Canvi climàtic.

D'altra banda, també cal indicar que s'han iniciat les tasques per a dur a terme el Pla territorial sectorial d'implantació de les energies renovables en tot el territori (PLATER). El PLATER es constitueix com a instrument de planificació, amb naturalesa d'estratègia territorial, per a l'ordenació del desplegament de les energies renovables a Catalunya, incloent les necessitats d'infraestructures energètiques (energia eòlica, energia solar fotovoltaica, biomassa, línies elèctriques associades, etc.) en espais oberts, així com les tecnologies d'emmagatzematge energètic i de gestió que el sistema elèctric requereixi. Els objectius del PLATER són els següents:

- Determinar la distribució arreu del territori de les instal·lacions d'aprofitament de les energies renovables, fonamentalment eòlica i fotovoltaica, però també d'altres instal·lacions singulars (solar termoelèctrica, gran hidràulica, hidràulica reversible...), necessàries per a fer efectiva la transició energètica a Catalunya.

- Fixar les mesures, recomanacions i disposicions reglamentàries i normatives necessàries per dur a terme aquesta implantació d'energia renovable en el territori.

- Concretar, si s'escau, l'obligació de reserva de sòl per a la instal·lació d'energies renovables necessària a llarg termini, així com per a les instal·lacions de transport, distribució i emmagatzematge d'energia elèctrica que requereixi el sistema elèctric.

Pel que fa a l'Estratègia Catalana d'Adaptació al Canvi Climàtic (ESCACC), segueixen els treballs tècnics per a l'elaboració de l'ESCACC 2021-2030, el marc estratègic de referència en les polítiques d'adaptació al canvi climàtic de Catalunya, previst a la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic. En aquest sentit, el proper 29 de març de 2022 tindrà lloc la sessió de retorn del procés participatiu. L'aprovació es preveu que pugui fer-se el juliol de 2022.

Referent al Programa d'Infraestructura Verda de Catalunya (PIVC), el 30 de setembre de 2021, la Direcció General de Polítiques Ambientals i Medi Natural (DGPAMN) va emetre la Resolució per la qual es declara vigent el Programa d'Infraestructura Verda de Catalunya (2017-2021) per al període 2022-2026, a la vista que, de conformitat amb l'apartat 12 de la Memòria del PIVC 2017-2021, referent a la vigència, modificació i revisió del PIVC, el Programa és vigent en tant no es procedeixi a la seva revisió. En concret es resol que:

«Primer. Declarar que són vigents les previsions del Programa d'Infraestructura Verda de Catalunya, aprovat per resolució de el 26 de novembre de 2018, per al període 2022-2026, i en cas que no s'hagin aprovat els instruments estratègics i de planificació de la infraestructura verda de Catalunya o es donin el supòsits previstos per a la seva revisió com preveu la Memòria del PIVC 2017-2021.

»Segon. La llista de projectes d'actuacions del PIVC per al període 2017-2021 no executats podrà ser actualitzada seguint els criteris definits al propi Programa. Així, es podran afegir noves actuacions a partir de noves fonts d'informació o a proposta dels diferents actors que intervenen en la gestió del medi natural. Les noves propostes seran avaluades i prioritzades segons la metodologia, objectius i criteris de selecció i priorització definits al PIVC. Igualment, la valoració dels projectes pre-seleccionats pel que fa a l'elegibilitat i la priorització podrà ser actualitzada atenent a les millores en la informació disponible.»

L'esmentada Resolució, de 30 de setembre de 2021, es fonamenta, en síntesi, en què:

– L'Estratègia de la UE sobre biodiversitat d'aquí a 2030. Reintegrar la naturalesa a les nostres vides, adoptada el 2020, considera que la pèrdua de biodiversitat i el col·lapse dels ecosistemes es troben entre les majors amenaces amb les que s'enfronta la humanitat en la propera dècada, i que el desplegament de la infraestructura verda ajudarà a mitigar l'impacte de les catàstrofes naturals.

– El 13 de juliol de 2021 es va publicar al *Butlletí Oficial de l'Estat* l'Ordre PCM/735/2021, de 9 de juliol, per la qual s'aprova l'Estratègia Nacional de Infraestructura Verda, i de la connectivitat i restauració ecològiques, prevista a la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del Patrimoni Natural i la Biodiversitat.

– L'article 15.4 de la Llei 42/2007, de 13 de desembre determina que les Comunitats Autònomes desenvoluparan, en un termini màxim de tres anys des de l'aprovació de l'Estratègia estatal, les seves pròpies estratègies, basant-se en les seves directrius i que inclouran, al menys, els objectius continguts en l'estratègia estatal. A Catalunya, ja s'han iniciat els treballs de redacció de l'Estratègia infraestructura verda, connectivitat i restauració ecològiques de Catalunya.

– De forma general els objectius estratègics i operatius i tipologia d'actuacions del Programa d'infraestructura verda son concordants i coherents amb els objectius específics de les Metes 1, 2, 3 i 4 de l'Estratègia estatal d'Infraestructura verda, connectivitat i restauració ecològica. Igualment, la tipologia d'actuacions del Programa estan alineades amb les línies d'actuació de les esmentades Metes.

– L'Estratègia del Patrimoni Natural i la Biodiversitat de Catalunya 2030, aprovada per l'Acord GOV/54/2018, de 17 de juliol planteja (objectiu estratègic 3.2) restaurar i millorar la funcionalitat de la infraestructura verda amb el desenvolupament d'actuacions amb diversos objectius que son coincidents, en la seva pràctica totalitat, amb els objectius operatius descrits en la memòria del Programa d'infraestructura verda. La línia d'actuació 31 de l'Estratègia estableix «Elaborar i executar un pro-

grama d'actuacions de millora i restauració de la infraestructura verda» amb una prioritat alta.

– Les actuacions del Programa es van obtenir a partir de l'anàlisi d'estudis i instruments de planificació, anàlisi cartogràfica, i de criteri expert mitjançant consulta a diverses unitats i organismes. Un cop es van tenir les propostes es van seleccionar i prioritzar a partir d'uns criteris definits en la mateixa memòria del Programa.

– El Programa preveu l'actualització de la llista d'actuacions, entre d'altres, per la identificació de noves necessitats segons noves fonts d'informació dels diferents actors de la gestió del medi natural.

Actualment s'ha efectuat la consulta experta a diverses unitats i organismes de la Generalitat de Catalunya, a d'altres administracions i entitats amb el què s'espera disposar de noves actuacions. Per altra part, es preveu disposar del document de Bases per a l'Estratègia d'infraestructura verda, connectivitat i restauració ecològiques de Catalunya, que poden facilitar la selecció i priorització de noves actuacions a incorporar al Programa. Addicionalment, la quantificació i cartografia de nous indicadors de funcions i serveis ecosistèmics en els que s'ha treballat durant l'any 2021, a més d'altra informació cartogràfica, podrà ser tractada per a identificar, seleccionar, i prioritzar actuacions i emplaçaments òptims per a la protecció i millora de la infraestructura verda.

Pel que fa a l'apartat h), el passat 4 de desembre de 2018, el Govern de la Generalitat de Catalunya va aprovar el Pla d'Estalvi i Eficiència Energètica als edificis i equipaments de la Generalitat de Catalunya 2018-2022. En aquest Pla, en la línia dels objectius europeus, s'inclou la renovació energètica anual del 3% de la superfície dels edificis ocupats per la Generalitat de Catalunya i la implantació d'un mínim de 20MW d'energia solar fotovoltaica a les cobertes.

Al llarg del 2022, el Govern aprovarà un nou Acord de Govern que marcarà objectius més ambiciosos, d'acord amb el seu compromís per impulsar la transició energètica. L'Acord preveurà, per una banda, uns objectius d'estalvi d'energia coherents amb les fites europees (32,5% al 2030), adaptant aquest objectiu en funció de l'evolució futura dels acords de la Unió Europea. Val a dir que assolir aquest objectiu el 2030 precisarà depassar l'acord europeu de rehabilitar cada any el 3% de la superfície edificada. Per una altra banda, l'acord inclourà com a objectiu avançar significativament en la implantació d'energia solar fotovoltaica, utilitzant la superfície màxima possible de les cobertes dels edificis i equipaments de la Generalitat de Catalunya, amb fórmules com l'autoconsum compartit i les futures comunitats energètiques.

Referent a l'apartat j), l'Oficina Catalana del Canvi Climàtic (OCCC) porta a terme les actuacions de seguiment i control de les instal·lacions incloses dins el règim de comerç de drets d'emissió. De fet, són unes tasques de seguiment i control que s'han portat a terme des de la creació d'aquest règim de comerç dels drets d'emissió (RCDE). Així mateix, i tenint en compte que la redacció d'aquest punt no és inequívoc, cal puntualitzar que no s'han de confondre les assignacions gratuïtes (que presumiblement és el què s'entén que es refereix el punt quan parla dels drets d'emissió atorgats) amb cap mena de limitació a les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle. Així, cada any, abans del 28 de febrer, les empreses amb instal·lacions incloses dins el RCDE han de presentar a la Direcció General de Qualitat Ambiental i Canvi Climàtic (DGQACC) l'informe amb les emissions de gasos d'efecte hivernacle (GEH) de l'any anterior. Aquest informe ha d'estar verificat per una entitat acreditada. Un cop han presentat l'informe, la DGQACC inscriu aquest volum d'emissions al Registre Europeu, inscripció que ha d'estar realitzada abans del 31 de març. Un cop aquesta dada està inscrita, l'empresa té fins el 30 d'abril per dipositar en el registre el nombre de crèdits equivalents al total de les emissions. Aquests crèdits poden procedir de l'assignació gratuïta i si no és suficient, de la compra de crèdits en el mercat.

És important posar de relleu el fet que l'autorització d'emissions de GEH que tenen les instal·lacions no estableix cap mena de límit a aquestes emissions. El RCDE de la UE es basa en l'establiment d'un preu a la tona de CO₂, de manera que, quan més emissions té una instal·lació, més crèdits haurà de presentar i, per tant, més car li resultarà. Així mateix cal tenir present que el nombre d'assignacions gratuïtes s'ha anat reduint al llarg de les diferents fases del RCDE i el seu atorgament es determina en funció del grau d'eficiència de cada instal·lació (*benchmarking*) i del risc de deslocalització d'aquella activitat (fuga de carboni).

Barcelona, 23 de març de 2022

Teresa Jordà i Roura, consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

Control del compliment de la Moció 45/XIV, sobre l'accés als serveis a la Catalunya poc poblada

390-00045/13

INFORME RELATIU AL COMPLIMENT DE LA MOCIÓ

Reg. 42776 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 29.03.2022

A la Mesa del Parlament

D'acord amb el que estableix l'article 162 del Reglament del Parlament de Catalunya, i per tal de donar compliment a la Moció 45/XIV, sobre l'accés als serveis a la Catalunya poc poblada (tram. 390-00045/13), us informo del següent:

En relació amb l'apartat *a*), cal recordar que la missió de l'Institut Català de Finances (ICF) és impulsar i facilitar l'accés al finançament al teixit econòmic de Catalunya, per tal de contribuir al creixement de l'economia catalana, actuant com a complement del sector financer privat. L'Entitat ofereix diversos productes i serveis vinculats al finançament de les petites i mitjanes empreses, autònoms i altres entitats mitjançant préstecs, avals i inversió en capital risc.

La transformació de l'ICF en una banca pública és un dels objectius més rellevants del Departament d'Economia i Hisenda, inclòs en el Pla de Govern de l'actual legislatura. Això no obstant, per assolir aquesta transformació, és necessària l'autorització del Banc d'Espanya. En aquest sentit, s'han fet les gestions oportunes per sol·licitar l'obtenció de la llicència bancària.

Al marge d'aquestes gestions, precisament amb l'objectiu de garantir la prestació de serveis bancaris a tots els petits municipis i al conjunt d'àrees rurals i poc poblades de Catalunya, el passat 17 de febrer el Govern va presentar la Proposició de Llei estatal de garantia del servei de caixer automàtic en els municipis en risc d'exclusió financera, amb independència del municipi de residència, assumint-ne el cost les entitats financeres.

Pel que fa a l'apartat *b*), el model de farmàcia que defensa el Departament de Salut és una farmàcia professionalitzada, en la qual es prioritzi l'interès sanitari de la població per sobre de l'interès particular dels professionals, si més no, en les seves funcions pròpies i essencials.

La Llei d'ordenació farmacèutica de Catalunya estableix que s'ha de garantir a la població l'atenció farmacèutica permanent. Aquest mandat, desplegat mitjançant el Decret 321/1996, d'1 d'octubre, sobre horaris d'atenció al públic, serveis d'urgència, vacances i tancament temporal voluntari de les oficines de farmàcia; disposa a més, en el seu article 3, que en l'atenció del servei d'urgència han de participar totes les oficines de farmàcia.

Per tant, la dispensació de medicaments i productes sanitaris, l'elaboració de fórmules magistrals i preparats oficials, la farmacovigilància, les activitats de pro-

moció de la salut i prevenció de la malaltia i l'educació sanitària, així com també la prestació del servei d'urgència, són funcions inherents a l'oficina de farmàcia

Des de la perspectiva que un servei públic ha de ser sostenible, l'any 2011 es va efectuar una revisió del servei d'urgència nocturn de les farmàcies, tot tenint en compte que l'atenció farmacèutica urgent ha d'anar coordinada amb l'atenció mèdica urgent. Aquesta reordenació del servei farmacèutic d'urgència nocturn implica que en aquells nuclis o poblacions on hi ha un centre assistencial amb atenció continuada les 24 hores, hi hagi una oficina de farmàcia atenent el servei d'urgència nocturn. Actualment hi ha 15 municipis rurals a Catalunya que disposin d'1 o més farmàcies al municipi, que fan guàrdia nocturna, atès que el centre sanitari del municipi fa atenció continuada les 24h.

Així mateix, a l'empara del Decret 253/1993, de 8 d'octubre, sobre el procediment d'autorització i règim jurídic de les farmàcies, en aquells nuclis poblacionals on no existeix una oficina de farmàcia, es pot autoritzar l'establiment d'una farmàcia rural, com a establiment farmacèutic vinculat a una farmàcia oberta al públic.

D'altra banda, La Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, estableix les oficines de farmàcia com establiments sanitaris sotmesos a planificació. En conseqüència, a l'hora d'elaborar la planificació, s'ha tingut en compte com a factors referencials la densitat demogràfica, les característiques geogràfiques i la dispersió poblacional, amb l'objectiu de garantir l'accessibilitat i qualitat en el servei i la suficiència en el subministrament de medicaments, segons les necessitats sanitàries de cada territori.

En l'àmbit de Catalunya, es pot afirmar que aquest objectiu també s'ha assolit mitjançant la Llei 31/1991, de 13 de desembre, d'ordenació farmacèutica de Catalunya. Amb l'aplicació dels principis de planificació que estableix aquesta Llei, prenent com a base les àrees bàsiques de salut, les farmàcies es troben distribuïdes de manera equilibrada en tot el territori.

L'àrea bàsica de salut és un element de planificació dinàmic i en evolució constant, atès el seu objectiu de recollir la realitat d'una població i un territori concret. Per això, la creació de noves àrees bàsiques de salut i la modificació de la delimitació de les existents és molt freqüent i s'efectua majoritàriament a instància dels òrgans i entitats de l'administració local, seguint el principi fonamentat en el fet que qui coneix la realitat és qui la té més propera.

L'experiència assolida en la planificació farmacèutica per àrees bàsiques de salut és força satisfactòria i aquest model té com a resultat una cobertura homogènia, essent la farmàcia l'establiment sanitari més accessible per a la població.

Actualment, les noves instal·lacions es concentren en el medi rural i s'ha evitat la desatenció dels extraradis i dels nuclis de població rural o de muntanya. També s'ha aconseguit que l'interès sanitari de la població hagi primat per sobre de l'interès particular dels professionals.

Per tant, el model actual de farmàcia planificada i professionalitzada, d'acord amb les àrees bàsiques de salut, permet una adequació dinàmica que dona resposta a les necessitats de la població, principal element a tenir en compte a l'hora de valorar la idoneïtat d'un servei públic, i aposta per un model professional adreçat a cobrir les necessitats sanitàries de la població, més que no pas a desenvolupar un model comercial de farmàcia, amb una valoració altament positiva per part de la ciutadania.

Referent a l'apartat c), d'ençà de l'inici de la pandèmia l'accessibilitat als consultors locals ha vingut determinada per les seves condicions i el seu emplaçament. En alguns d'aquests equipaments (ubicats en centres cívics o en edificis amb característiques arquitectòniques molt particulars i unes determinades condicions estructurals) no va ser possible establir doble circuit entre Covid i no Covid per tal de garantir les mesures de seguretat necessàries a pacients i professionals. En conseqüència va ser necessari reorganitzar l'assistència sanitària adreçant els usuaris als CAP de referència.

Els espais habilitats amb caràcter supletori dels dispositius assistencials tancats permetien operativament establir circuits separats per atendre els pacients amb sospita de Covid i millorar la seguretat i el confort dels professionals i els pacients, oferint suport als centres que no disposen de suficient espai. Actualment, d'aquests dispositius assistencials que es van haver de tancar com a conseqüència de la pandèmia, s'han obert tots els centres d'atenció primària, incorporant millores en l'atenció i els circuits diferenciats per a la ciutadania. L'atenció continuada roman oberta en un 93,8% i els consultoris locals en un 90,1%.

Pel que fa a consultoris locals, el Servei Català de la Salut està treballant en un document de planificació dels consultoris locals a Catalunya. Aquest document inclourà una anàlisi i valoració de diferents factors amb incidència directa sobre aquests dispositius de prestació d'assistència sanitària, com la descripció i situació funcional dels consultoris locals previ a la pandèmia; l'impacte de la pandèmia; la cartera de serveis que presten actualment; i una proposta de planificació futura.

Resultant d'aquesta avaluació, d'acord amb factors determinants que incideixen en cadascuna de les respectives regions sanitàries (demografia, dispersió poblacional, etc.), es fixarà una proposta dels mínims de la cartera de serveis d'Atenció Primària i Comunitària (APiC) que s'hauria de prestar a través d'aquests dispositius, complementant l'atenció primària. La resta d'actuacions, no incloses a la cartera de serveis que facin els consultoris locals, es realitzaran mitjançant l'Equip d'Atenció Primària (EAP) de referència del que depèn directament el consultori en qüestió, sempre tenint en compte criteris d'eficiència, organització i expertesa. Amb el benentès, però, que no es tracta de fer una cartera de serveis específica per als consultoris locals ja que, com s'ha dit, són dispositius d'atenció primària i la cartera de serveis d'APiC ja està definida. Això no obstant, la proposta de planificació preveu deixar espai al fet que cadascuna de les Regions Sanitàries puguin determinar i adequar els mecanismes de funcionament de cada consultori local, en funció de la realitat del seu territori.

Tot això s'emmarca en el context del Pla d'Enfortiment i Transformació de l'Atenció Primària, el qual té el propòsit de revaloritzar l'atenció primària com a eix vertebrador del sistema sanitari mitjançant una actuació a curt termini orientada a la gestió de la Covid per una banda; i per altra banda i a llarg termini dirigida a la construcció d'uns fonaments sòlids que permetin adaptar-se als canvis socials i prestar una millor assistència sanitària mitjançant reformes estructurals, noves formes de treballar i una reorganització de funcions, preservant la salut i el benestar de tota la ciutadania.

El Pla d'enfortiment de l'Atenció Primària, amb un calendari d'actuació fins a l'any 2022, preveia una inversió de 300M€ i la contractació global de 3.811 professionals, juntament amb d'altres mesures de caire estructural. A dia d'avui, s'ha assolit amb escreix aquesta previsió inicial i ha estat abastament superada. Només en el període 2020-2021, amb la contractació de 5.400 professionals, que representa un increment del 23%.

En el marc d'aquest pla de reforç, més enllà de les inversions i contractació de professionals per fer front a la situació provocada per la Covid-19, es fixen altres mesures de caire tècnic per coadjuvar en l'exercici de la prestació assistencial com la dotació tecnològica. El Pla preveu la dotació amb telefonia IP de 1.000 professionals i habilitar una plataforma de missatgeria SMS, implementar 8.000 *webcams*, 3.000 portàtils i 500 mòbils per millorar la prestació assistencial, i de 500 lectors òptics i 600 kits per a cribratges territorials, així com l'habilitació d'espais per a vacunacions de la grip i espais per a la pràctica de PCR.

Operativament fixa l'objectiu de transformar i redissenyar el flux assistencial de l'atenció primària, intervenint en els processos de treball mitjançant la creació d'un grup de treball que durant el 2021 ha realitzat entrevistes i visites als equips d'atenció primària (EAP) per definir el model que, d'acord amb les necessitats detectades,

introdueixi millores en el sistema que permetin un increment qualitatiu dels resultats en la prestació assistencial.

S'incideix específicament en la metodologia i operativitat implementades a nivell de sistema, a través dels equips, fent-ne seguiment per contrastar la validesa, poder avaluar els resultats i determinar-ne viabilitat i eficàcia. Aquesta fase de transformació però, en estar liderada directament pels propis professionals dels equips d'atenció primària, ha quedat interrompuda com a conseqüència d'aquesta sisena onada de la pandèmia.

Amb relació a l'apartat d), la diversitat geogràfica de Catalunya, les diferents realitats socioeconòmiques que es donen arreu del territori, juntament amb factors demogràfics (el creixement de població, que n'incrementa la diversitat o un envelliment pronunciat, que intensifica quantitativament la necessitat d'assistència) representen un repte per al sistema de salut, que ha de vetllar per garantir l'equitat, tant des d'una perspectiva territorial com assistencial.

El Govern, des del Departament de Salut, conscients de la necessitat d'adequar i adaptar el sistema actual a les noves realitats, es treballa en reestructurar el model, mantenint la qualitat i l'accessibilitat pública que el caracteritzen, però incorporant nous criteris que garanteixin l'equitat i la universalitat que reivindica l'estructura actual de la societat, i disminueixi les desigualtats territorials en la prestació dels serveis assistencials.

Precisament, per abordar els reptes en relació amb les polítiques de planificació i d'ordenació de les professions sanitàries, des del Departament de Salut es va impulsar el Fòrum de Diàleg Professional. En el marc del Fòrum hi van participar els principals agents del sector (professionals, experts, comunitats científiques, organitzacions representatives dels col·lectius professionals, etc.) treballant conjuntament amb el propòsit de procurar una adequada planificació en la cobertura de les necessitats actuals i futures, dels perfils i els rols dels professionals d'acord amb els nous models assistencials, i oferir solucions operatives a curt i mitjà termini en polítiques de planificació, abocant els esforços i recursos necessaris pel que fa a l'escenari de futur d'aquests experts.

D'acord amb les conclusions assolides, que es van presentar al novembre de 2019 (previ a l'esclat de la Covid-19), amb les dades referides a l'estat actual de les professions sanitàries i quines mesures cal adoptar per donar resposta a les necessitats detectades, s'ha endegat la segona fase del Fòrum de Diàleg Professional. Una fase de caire operativa, que preveu fer efectives aquestes demandes de millora, i ha de permetre, entre d'altres, fer més atractives les places en territoris més sensibles en quant a ruralitat (Catalunya Central, Terres de l'Ebre i Lleida), així com retenir el talent i els professionals.

Juntament amb la implementació d'altres mesures adoptades:

- Millora de la conciliació familiar, atenent a criteris d'homogeneïtat d'horaris i d'ordenació de cartera de serveis a tot Catalunya, així com també d'equitat territorial, amb la finalitat de millorar les condicions laborals dels professionals i la conciliació de la vida familiar.

- Millora de les condicions laborals de caire retributiu.

- Establiment d'aliances estratègiques i col·laboracions puntals amb centres de referència que permetin als professionals treballar en equips multidisciplinaris, l'oportunitat de fer recerca, interconsulta amb altres professionals, etc.

- L'increment de la capacitat docent en hospitals i centres d'atenció primària d'entorns semi-urbans o rurals.

- La incorporació de l'assistència i el trasllat aeri nocturn de pacients greus i crítics, mitjançant el Sistema d'Emergències Mèdiques (SEM) per garantir l'equitat en l'accés al sistema sanitari públic de tota la població de Catalunya, especialment la de zones més allunyades dels hospitals on s'atenen els casos de major complexitat, així

com reduir el temps de trasllat interhospitalari des de les zones més allunyades dels hospitals terciaris i millorar la cobertura sanitària de zones perifèriques.

Referent a l'apartat e), a dia d'avui es garanteix el servei d'ambulàncies 24 hores a les àrees rurals i poc poblades. El Sistema d'Emergències Mèdiques disposa de bases assistencials situades de manera estratègica arreu del territori les quals en garanteixen la seva cobertura. A la vegada, la Central de Coordinació Sanitària del SEM (CECOS) treballa mitjançant Gestió Dinàmica dels Recursos (GDR), una operativa que permet, quan la unitat corresponent a l'àrea on es comunica una incidència no estigui disponible, mobilitzar les unitats més properes, independentment de quina sigui la seva base assistencial. A més, amb l'objectiu de garantir equitat i accessibilitat a tot el territori, la CECOS es coordina amb la xarxa d'Atenció Primària, permetent activar el servei d'atenció continuada i que els professionals (metges i infermers) es desplacin als domicilis dels pacients.

Actualment el Transport Sanitari no urgent proveeix a tota la població, també la de zones poc poblades i de les àrees rurals, prestant el servei de transport que els professionals prescriuen per als pacients que ho necessitin, tal i com recull la instrucció 07/2017 del CatSalut, referent al transport sanitari i l'accés a la prestació d'aquest servei per a persones malaltes, accidentades, amb impossibilitat física per utilitzar el transport ordinari i desplaçar-se a un centre sanitari, o altres causes exclusivament clíniques.

Pel que fa a l'apartat f) i per una banda, la Direcció General d'Universitats del Departament de Recerca i Universitats, mitjançant l'Agència de Gestió d'Ajuts Universitaris i de Recerca (AGAUR), convoca, anualment, els ajuts per a l'alumnat universitari de les comarques de l'Alt Pirineu, la Vall d'Aran i el Solsonès (APA).

L'objecte d'aquesta convocatòria és concedir ajuts per a la mobilitat comarcal a les famílies residents a les comarques de l'Alt Pirineu, la Vall d'Aran i el Solsonès (APA), en què algun dels membres estigui matriculat en una universitat del sistema universitari de Catalunya en el curs acadèmic per al qual se sol·licita l'ajut. La mobilitat s'entén com a desplaçament i allotjament fora de la comarca on es té la residència familiar. Les famílies susceptibles de rebre els ajuts han de residir en una de les comarques següents: l'Alt Urgell, l'Alta Ribagorça, la Cerdanya, el Pallars Jussà, el Pallars Sobirà, el Solsonès i la Vall d'Aran.

En aquest context, en el marc de les bases reguladores de la convocatòria esmentada, des de l'AGAUR es vetlla per la paritat de gènere en la Comissió de Selecció. Així mateix, en el sí de la Comissió es ponderen situacions imprevisibles d'excepcionalitat que hagin impedit a la persona sol·licitant superar els requisits que preveuen les bases, entre les quals s'inclou la violència de gènere.

Cal assenyalar que, pel que fa a les darreres convocatòries, el nombre de sol·licituds presentades i atorgades en el cas de les dones ha estat superior al dels homes. A la nota darrera, tramesa en data 18 de novembre, es varen aportar dades sobre la distribució de gènere en les darreres convocatòries.

Per tant i en conseqüència, el Govern a través del Departament de Recerca i Universitats està donant compliment a aquest punt, mitjançant la convocatòria dels ajuts per a l'alumnat universitari de les comarques de l'Alt Pirineu, la Vall d'Aran i el Solsonès (APA).

Per altra banda i de manera addicional, cal recordar que per al curs 2020-2021, en la convocatòria de beques a l'estudi corresponents a ensenyaments post obligatoris del Ministeri d'Educació i Formació Professional (MEFP), gestionada pel Departament d'Educació, s'han atorgat les beques següents, en funció de l'ensenyament:

Batxillerat		Cicles formatius d'FP		Altres estudis		Total	
Beques concedides	Import M€	Beques concedides	Import M€	Beques concedides	Import M€	Beques concedides	Import M€
15.702	23,091	31.675	45,356	1.023	1,230	48.400	69,670

Aquestes beques cobreixen quanties fixes lligades a la renda de l'estudiant, a la seva residència durant el curs i a l'excel·lència, i una quantia variable:

- Quantia fixa lligada a la renda de l'estudiant (1.700 €) o beca bàsica (300 €);
- Quantia fixa lligada a la residència de l'estudiant durant el curs escolar (1.600 €);
- Quantia variable: que resulta de la ponderació de la nota mitjana de l'expedient de l'estudiant i de la seva renda familiar (l'import mínim és de 60,00 €);
- Quantia fixa lligada a l'excel·lència (50 € - 125 €).

Cal recordar que les bases de la convocatòria són establertes pel MEFP, i que és normativa bàsica. Actualment està oberta la convocatòria per a les beques a l'estudi corresponents al curs 2021-2022.

En relació amb l'apartat g) i en termes de contextualització, la Llei Reguladora de les Bases del Règim Local (LBRL) estableix que tenen obligació de disposar de biblioteca pública els municipis amb més de 5.000 habitants. En paral·lel, el Mapa de la Lectura Pública de Catalunya facilita que els municipis d'entre 3.000 i 5.000 també puguin disposar de biblioteca pública si així ho decideixen els seus ajuntaments. A les poblacions de menys de 3.000 habitants és competència de la biblioteca comarcal (gestionada per l'ajuntament i el Consell Comarcal) prestar el servei de lectura pública ja sigui mitjançant servei fix o servei mòbil (bibliobús). Si el bibliobús fa servei a més d'una comarca aleshores és responsabilitat de la Diputació provincial corresponent. I com a dada de context, cal recordar que al 2020, la població atesa al propi municipi per serveis bibliotecaris va representar el 95,2% de la població total.

El Departament de Cultura, en base a les seves competències, estableix mecanismes de suport a l'acció municipal mitjançant ajuts per a la construcció de biblioteques, suport a l'adquisició de fons bibliogràfics, o d'altres mecanismes.

També posa a disposició de tota la ciutadania la plataforma eBiblioCAT de continguts digitals (llibres i revistes electrònics, pel·lícules, documentals, audiollibres, música, etc.).

Adicionalment facilita a les biblioteques el servei de préstec interbibliotecari (PI), instaurat des de fa anys, el qual permet que un usuari demani un document (llibre, CD, film.. físic) a la seva biblioteca més pròxima i, si aquesta no compta amb aquest llibre, li subministrerà i s'anirà a buscar a una altra biblioteca de Catalunya. Des de fa un any la plataforma ATENA ofereix una integració de catàlegs possibilitant que qualsevol ciutadà de Catalunya que es faci un carnet de biblioteques gratuït pugui fer, des d'un aparell com un ordinador, telèfon o tauleta electrònica, una sol·licitud d'un document al catàleg i després recollir-ho gratuïtament a la biblioteca o sala de lectura integrada en el sistema que tingui més a prop. Si l'usuari té alguna discapacitat fins i tot s'ofereix la possibilitat que li lliurin el document al seu domicili sense cost.

De l'apartat h) cal posar de manifest que al llarg de la present legislatura, un dels objectius del Departament de Cultura és el d'emprendre l'actualització del Mapa de la Lectura Pública de Catalunya, per tal d'adaptar-lo als canvis demogràfics i socials del territori.

No obstant això, amb data 01/03/2022 i en termes d'anàlisi s'ha elaborat l'Informe de situació de lectura pública de Catalunya el qual ofereix, entre d'altres qüestions, una radiografia de la situació actual de la lectura a Catalunya, l'estat del serveis bibliotecaris i les línies de subvenció habilitades pel Govern per tal de consolidar i ampliar la xarxa de biblioteques, així com també per garantir l'accés a la lectura independentment del lloc on visquin els ciutadans i ciutadanes de Catalunya.

Pel que fa a l'apartat i), el Consell de la Mancomunitat Cultural es crea per coordinar les polítiques culturals entre l'Administració de la Generalitat de Catalunya i les diputacions de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona, com un òrgan permanent de cooperació en l'àmbit cultural, que té entre les seves funcions la de crear i impulsar grups de treball tècnics, de caràcter específic, per a l'estudi i anàlisi de les

diferents línies d'actuació en l'àmbit de la política cultural. Per tant, s'entén que és en aquest òrgan on cal consensuar el que s'està fent en relació amb l'accés i la participació en la cultura i si cal proposar mesures específiques pel que fa als municipis amb més risc de despoblament, sense ometre altres vectors transversals que s'estan desenvolupant.

El Consell de la Mancomunitat està valorant la seva ampliació amb representants dels municipis, a través i entre d'altres de les diferents associacions existents. Aquest fet permetrà endegar les polítiques adreçades a municipis amb risc de despoblament. Per tant, un cop ampliada la Mancomunitat es redactarà el Pla que serveixi per impulsar els ajuts a espais i a creadors d'àrees rurals. També es faran polítiques d'eixamplar les programacions estables per als públics d'aquestes àrees.

En aquest sentit, l'actual Pla de Govern per a la XIV Legislatura preveu aprovar i desplegar l'Agenda Rural de Catalunya a través de la qual s'hauran definit i prioritzat totes aquelles polítiques que permetin igualar les condicions de vida i de serveis del món urbà i del món rural. Així mateix, també contempla la creació d'una Comissió Interdepartamental de Governança Rural, mitjançant la qual podrà vetllar-se l'assoliment dels objectius de promoció i accés culturals, integrats en una visió conjunta que contempli aspectes mediambientals com l'Agenda 2030. La finalitat de la Comissió és establir, des d'una perspectiva transversal, les directrius i les actuacions que cal dur a terme per fomentar el repoblament dels territoris afectats pel despoblament, i promoure la cohesió territorial i el desenvolupament econòmic d'aquestes zones.

En relació amb la Catalunya poc poblada, el Departament de Cultura rebrà fons europeus *Next Generation* (Pla de Recuperació, Transformació i Resiliència en l'entorn cultural) per destinar-los a ajuts específics per ampliar i diversificar l'oferta cultural en àrees no urbanes. La dotació és de 2.368.984,26 € en dues convocatòries, cadascuna d'1.184.492,13 € (2022 i 2023). L'objectiu d'aquesta inversió és activar un mínim de projectes o iniciatives culturals en zones no urbanes que reforcin el vincle individual i social amb el territori i ofereixin noves oportunitats laborals. Això comporta la creació d'un Programa temporal del Mecanisme de Recuperació i Resiliència (MRR) al Departament de Cultura.

Per últim, cal apuntar que en la garantia de l'accés i la participació en la cultura als municipis amb risc de despoblament s'haurà de tenir en compte la Llei de drets culturals que s'està començant a redactar des del Departament de Cultura i que tindrà afectació a tots els àmbits i territoris de Catalunya.

Referent a l'apartat j), el Govern, a través del Departament de la Vicepresidència i de Polítiques Digitals i Territori (VPD) continua treballant en la millora del sistema de transport públic, especialment en les zones rurals i poc poblades, de manera conjunta amb les administracions locals d'arreu del territori.

En aquests moments s'estan duent a terme estudis específics de millora dels serveis de transport públic a les comarques del Ripollès, Cerdanya, Baix Empordà, Alt Empordà, la Selva i el Pla d'Urgell, amb l'objectiu d'analitzar les demandes de transport existents i dissenyar la implementació de nous serveis de transport. Cal apuntar que en relació amb aquests serveis, en diversos casos es tracta de serveis a demanda a les zones de baixa densitat, en el marc del projecte *clic.cat*, el qual inclou la digitalització en la contractació dels serveis per part de les persones usuàries.

Així mateix, recentment s'han formalitzat els convenis amb diversos consells comarcals de muntanya i amb zones rurals per a la millora dels serveis de transport públic comarcal, on es detallen les mesures de millora de serveis destinats, especialment, als nuclis de baixa densitat. Es tracta en concret de les comarques següents:

Quadre Resum Convenis Consells Comarcals	
Consell Comarcal	Import del Conveni 2022
Barcelona	
Berguedà	220.000,00 €
Girona	
Cerdanya	194.000,00 €
Garrotxa	210.000,00 €
Ripollès	233.400,00 €
Lleida	
Alt Urgell	230.000,00 €
Alta Ribagorça	80.000,00 €
Garrigues	120.000,00 €
Segarra	140.000,00 €
Pallars Jussà	100.000,00 €
Pallars Sobirà	290.000,00 €
Solsonès	150.000,00 €
Tarragona	
Conca de Barberà	135.379,50 €
Priorat	110.000,00 €
Total	2.212.779,50 €

Finalment, en relació amb l'apartat k) i d'acord amb la normativa vigent, cal recordar que l'Estat espanyol té atribuïdes les competències exclusives en matèria de telecomunicacions. En aquest sentit, també cal fer palès que és aquest Estat qui va determinar i determina les condicions relatives al servei universal de telecomunicacions, que contempla el servei de telefonia fixa i una connexió de banda ampla d'una capacitat de 1 Mbps / 256 Kbps. Així mateix, malgrat els compromisos i objectius establerts per la Unió Europea, aquests no s'assoleixen actualment, segons la pròpia informació que publica el Ministeri d'Assumptes Econòmics i Transformació Digital.

No obstant això, el Govern de Catalunya, amb la finalitat de garantir la connectivitat i les infraestructures digitals a tot el territori, està desplegant una infraestructura pròpia de fibra òptica que permeti garantir la connectivitat i la prestació dels serveis digitals propis de la Generalitat, la qual permet de retruc cohesionar i equilibrar territorialment el país des d'un punt de vista de garantir l'accés als serveis digitals per part de la ciutadania i les empreses. En aquest sentit, cal destacar que el desplegament que s'està fent té previst arribar a tots els municipis i zones d'activitats econòmica de Catalunya.

Així mateix, cal posar de manifest que les ajudes del Pla d'Extensió de Banda Ampla de Nova Generació, del Ministeri d'Assumpte Econòmics i Transformació Digital (PEBA-NGA 2020-2022), que pretenen assolir una reducció de la bretxa digital, resulten insuficients per donar compliment als compromisos i objectius esmentats.

Pel que fa al pressupost de la Generalitat per impulsar el projecte de desplegament de fibra òptica cal remarcar que es tracta d'una actuació prioritària del Govern, atès el context actual i la necessitat de reactivació econòmica. El compromís del Govern és deixar un punt de presència de la xarxa pública de fibra òptica en tots i cadascun dels municipis catalans i zones d'activitat econòmica del país amb l'objectiu que, a través dels instruments d'explotació de que ja es disposa, els operadors se'n puguin beneficiar tal com es recull en el RD 330/2016 relatiu a mesures per reduir el cost del desplegament de les xarxes de comunicacions electròniques d'alta velocitat.

Cal fer referència als acords i actuacions del Govern en relació amb el desplegament de les comunicacions electròniques arreu del país. Així, el Pla Nacional per a la Societat Digital (PNSD), el Pla Estratègic d'Infraestructures Digitals (PEID), així com els convenis de col·laboració signats amb les Diputacions Provincials, van en la direcció d'afavorir i enfortir aquest desplegament de les comunicacions electròniques.

Finalment, cal palesar que el Govern de la Generalitat ha signat amb les Diputacions Provincials un conveni de col·laboració amb la finalitat de regular el desplegament i la compartició d'infraestructures en la xarxa local de carreteres titularitat d'aquesta Diputació, així com la d'adquirir compromisos de construcció d'infraestructura de telecomunicacions per al període 2021-2022.

Barcelona, 23 de març de 2022

Teresa Jordà i Roura, consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

Control del compliment de la Moció 80/XIV, sobre la necessitat d'un nou finançament just

390-00080/13

DESIGNACIÓ DE LA COMISSIÓ COMPETENT

Comissió competent: Comissió d'Economia i Hisenda.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 29.03.2022

Control del compliment de la Moció 81/XIV, sobre l'exclusió financera

390-00081/13

DESIGNACIÓ DE LA COMISSIÓ COMPETENT

Comissió competent: Comissió d'Economia i Hisenda.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 29.03.2022

Control del compliment de la Moció 82/XIV, sobre actuacions del Departament d'Economia i Hisenda amb relació als pressupostos de la Generalitat

390-00082/13

DESIGNACIÓ DE LA COMISSIÓ COMPETENT

Comissió competent: Comissió d'Economia i Hisenda.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 29.03.2022

Control del compliment de la Moció 83/XIV, sobre la fauna salvatge i la seva incidència en el món agrari

390-00083/13

DESIGNACIÓ DE LA COMISSIÓ COMPETENT

Comissió competent: Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Món Rural.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 29.03.2022

Control del compliment de la Moció 84/XIV, sobre les mesures per a posar fi a les llistes d'espera de les meses d'emergència i per a allotjar en habitatges les famílies amb infants

390-00084/13

DESIGNACIÓ DE LA COMISSIÓ COMPETENT

Comissió competent: Comissió de Drets Socials.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 29.03.2022

Control del compliment de la Moció 85/XIV, sobre el garantiment dels drets fonamentals en les mobilitzacions

390-00085/13

DESIGNACIÓ DE LA COMISSIÓ COMPETENT

Comissió competent: Comissió d'Interior.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 29.03.2022

4.52. Compareixences del president de la Generalitat

4.52.05. Sol·licituds de compareixença

Sol·licitud de compareixença del president de la Generalitat davant el Ple perquè informi sobre les mesures amb relació a la crisi d'Ucraïna derivada de la invasió russa

361-00016/13

SOL·LICITUD

Presentació: GP VOX (reg. 41938).

Admissió a tràmit i acord d'escoltar el criteri de la Junta sobre la tramitació: Mesa del Parlament, 29.03.2022.

A la Mesa del Parlamento

Joan Garriga Doménech, portavoz, Antonio Gallego Burgos, portavoz adjunto del Grup Parlamentari de VOX en Cataluña, de acuerdo con lo que establece el artículo 172 del Reglamento del Parlamento, proponen la siguiente comparecencia ante el Pleno del Parlamento:

Cargo

Presidente de la Generalitat

Motivación

Explicar las medidas adoptadas y que va a adoptar la Generalidad de Cataluña en relación a la crisis de Ucrania derivada de la invasión rusa, al objeto de dar rendida cuenta de las mismas al Parlamento.

Palacio del Parlamento, 22 de marzo de 2022

Joan Garriga Doménech, portavoz; Antonio Gallego Burgos, portavoz adjunto, GP VOX

4.53. Sessions informatives, compareixences, audiències i debats

4.53.15. Sessions informatives i compareixences d'autoritats, de funcionaris i d'altres persones

Compareixença de Joan Uribe Vilarrodona, exgerent del Consorci de Serveis Socials de Barcelona, davant la Comissió de Drets Socials per a informar sobre les informacions aparegudes en els mitjans de comunicació amb relació a les contractacions i les possibles irregularitats del Consorci

357-00084/13

SUBSTANCIACIÓ

Compareixença feta en la sessió 17 de la Comissió de Drets Socials, tinguda el 30.03.2022, DSPC-C 252.

Compareixença de Joan Uribe Vilarrodona, exgerent del Consorci de Serveis Socials de Barcelona, davant la Comissió de Drets Socials per a informar sobre els procediments d'adjudicació en la contractació de serveis i els sobresous en el Consorci de Serveis Socials de Barcelona

357-00085/13

SUBSTANCIACIÓ

Compareixença feta en la sessió 17 de la Comissió de Drets Socials, tinguda el 30.03.2022, DSPC-C 252.

Compareixença d'una representació de La Gent del Fang davant la Comissió de Polítiques Digitals i Territori per a informar sobre la proposta d'ampliació de l'aeroport de Barcelona - el Prat

357-00132/13

SUBSTANCIACIÓ

Compareixença feta en la sessió 16 de la Comissió de Polítiques Digitals i Territori, tinguda el 30.03.2022, DSPC-C 251.

Compareixença d'una representació de l'Associació de Veïns de Gavà Mar davant la Comissió de Polítiques Digitals i Territori per a informar sobre la proposta d'ampliació de l'aeroport de Barcelona - el Prat

357-00133/13

SUBSTANCIACIÓ

Compareixença feta en la sessió 16 de la Comissió de Polítiques Digitals i Territori, tinguda el 30.03.2022, DSPC-C 251.

Compareixença d'una representació d'Acció Jove davant la Comissió de Polítiques de Joventut per a informar sobre la situació de la joventut

357-00187/13

SUBSTANCIACIÓ

Compareixença feta en la sessió 6 de la Comissió de Polítiques de Joventut, tinguda el 30.03.2022, DSPC-C 255.

Compareixença d'una representació d'Avalot davant la Comissió de Polítiques de Joventut per a informar sobre la situació de la joventut

357-00188/13

SUBSTANCIACIÓ

Compareixença feta en la sessió 6 de la Comissió de Polítiques de Joventut, tinguda el 30.03.2022, DSPC-C 255.

Compareixença d'una representació de l'Eina - Joves de la Intersindical davant la Comissió de Polítiques de Joventut per a informar sobre les polítiques de joventut que es desenvolupen a Catalunya

357-00240/13

SUBSTANCIACIÓ

Compareixença feta en la sessió 6 de la Comissió de Polítiques de Joventut, tinguda el 30.03.2022, DSPC-C 255.

Compareixença de Josep Farrés Quesada, exgerent del Consorci de Serveis Socials de Barcelona, davant la Comissió de Drets Socials per a informar sobre la situació del Consorci

357-00287/13

SUBSTANCIACIÓ

Compareixença feta en la sessió 17 de la Comissió de Drets Socials, tinguda el 30.03.2022, DSPC-C 252.

4.55. Activitat parlamentària

4.55.15. Convocatòries

Sessió plenària 28

CONVOCADA PER AL 6 D'ABRIL DE 2022

Presidència del Parlament

D'acord amb l'article 72.2 i 3 del Reglament, us convoco a la sessió següent del Ple del Parlament, el 6 d'abril de 2022, a les 09.00 h, al saló de sessions

Ordre del dia

1. Preguntes amb resposta oral.
2. Proposició de llei de reforma de la Llei 2/2009, del 12 de febrer, del Consell de Garanties Estatutàries. Tram. 202-00034/13. Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat i votació de les esmenes presentades en la tramitació en lectura única (text presentat: BOPC 264, 12).
3. Proposició de llei de modificació de la Llei 24/2009, del 23 de desembre, del Síndic de Greuges. Tram. 202-00035/13. Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat i votació de les esmenes presentades en la tramitació en lectura única (text presentat: BOPC 264, 15).
4. Proposició de llei de modificació de la Llei 14/2008, del 5 de novembre, de l'Oficina Antifrau de Catalunya. Tram. 202-00036/13. Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat i votació de les esmenes presentades en la tramitació en lectura única (text presentat: BOPC 264, 16).
5. Decret llei 3/2022, del 29 de març, d'accés a dades dels ens locals i del Departament d'Educació per a l'aplicació de mesures destinades a la detecció i distribució equilibrada de l'alumnat amb necessitats educatives específiques. Tram. 203-00021/13. Govern de la Generalitat. Debat i votació sobre la validació o derogació del decret llei.
6. Proposició de llei de rebaixa de l'impost sobre la renda de les persones físiques. Tram. 202-00001/13. Grup Mixt. Debat de totalitat i votació de les esmenes a la totalitat (text presentat: BOPC 30, 5).
7. Proposició de llei de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme. Tram. 202-00029/13. Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, Grup Parlamentari d'En Comú Podem, Grup Parlamentari de Ciutadans, Grup Mixt. Debat de totalitat i votació de l'esmena a la totalitat amb text alternatiu (text presentat: BOPC 231, 7).
8. Interpellació al Govern sobre el personal sanitari. Tram. 300-00148/13. Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar. Substanciació.
9. Interpellació al Govern sobre les polítiques de mobilitat en el context de crisi. Tram. 300-00145/13. Marc Parés Franzí, del Grup Parlamentari d'En Comú Podem. Substanciació.
10. Interpellació al Govern sobre les afectacions i les mesures en l'àmbit energètic. Tram. 300-00147/13. Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Substanciació.
11. Interpellació al Govern sobre la incorporació dels joves al món agrari i el desenvolupament de la Llei 3/2019, dels espais agraris. Tram. 300-00150/13. Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació.

12. Interpellació al Govern sobre la inseguretat creixent. Tram. 300-00144/13. Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Substanciació.
13. Interpellació al Govern sobre els centres especials de treball. Tram. 300-00149/13. Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació.
14. Interpellació al Govern sobre les polítiques d'acollida de persones refugiades. Tram. 300-00146/13. Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Substanciació.
15. Interpellació al Govern sobre l'impacte econòmic de la guerra. Tram. 300-00151/13. Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Substanciació.
16. Interpellació al Govern sobre el sobreesforç fiscal de les famílies catalanes. Tram. 300-00152/13. Grup Parlamentari de Ciutadans. Substanciació.
17. Procediment per a designar sis membres del Consell de Garanties Estatutàries. Tram. 287-00001/13. Grups parlamentaris. Designació.
18. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la deslocalització d'empreses de les comarques de Lleida. Tram. 302-00121/13. Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació.
19. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'acord de la Comissió Mixta d'Afers Econòmics i Fiscals Estat-Generalitat per a donar compliment a la sentència del Tribunal Suprem sobre la disposició addicional tercera de l'Estatut per al 2008 en matèria d'infraestructures. Tram. 302-00122/13. Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació.
20. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política sanitària. Tram. 302-00123/13. Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació.
21. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els eventuais contactes entre l'Administració de la Generalitat i l'entorn del president de la Federació Russa. Tram. 302-00124/13. Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació.
22. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les necessitats de l'escola pública. Tram. 302-00125/13. Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar. Debat i votació.
23. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació de l'educació. Tram. 302-00126/13. Grup Parlamentari d'En Comú Podem. Debat i votació.

Palau del Parlament, 1 d'abril de 2022
La presidenta, Laura Borràs i Castanyer

4.70. Comunicacions del president de la Generalitat i comunicacions del Govern i d'altres òrgans

4.70.05. Documentació tramesa en compliment de lleis i altres normes

Informe sobre l'estat dels serveis socials a Catalunya corresponent al 2019 i el 2020

334-00038/13

PRESENTACIÓ: GOVERN DE LA GENERALITAT

Reg. 43338 / Coneixement i tramesa a la Comissió de Drets Socials: Mesa del Parlament, 29.03.2022

A la Mesa del Parlament

Us trameto el certificat de l'acord adoptat en la sessió del Govern de la Generalitat del dia 22 de març de 2022, de donar compte al Parlament de la iniciativa

SIG22DSO0316 - Informe anual sobre l'estat dels serveis socials 2019 i 2020, així com el text de referència.

Barcelona, 24 de març de 2022

El secretari del Govern

Per delegació (Resolució PRE/402/2020, de 14 de febrer, DOGC núm. 8065, de 17.2.2020)

La directora de l'Oficina del Govern, Gemma Capdevila Ponce

Xavier Bernadí Gil, secretari del Govern de la Generalitat de Catalunya,

Certifico:

Que en la sessió del Govern de la Generalitat del dia 22 de març de 2022, el Govern ha tingut coneixement de la iniciativa SIG22DSO0316 - Informe anual sobre l'estat dels serveis socials 2019 i 2020, i ha acordat donar-ne compte al Parlament, en compliment del que estableix l'article 50.2.b) de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials.

I perquè així consti, lliuro aquest certificat a Barcelona, el 22 de març de 2022

N. de la r.: La documentació esmentada pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament.
